

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 57

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums
2011. gada 2. marts

Saturs

II Nelegislatīvi akti

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Padomes Lēmums 2011/133/KĀDP (2011. gada 21. februāris) par to, lai parakstītu un noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Melnkalni, ar ko izveido sistēmu Melnkalnes dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās 1
- Nolīgums starp Eiropas Savienību un Melnkalni, ar ko izveido sistēmu Melnkalnes dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās 2

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 201/2011 (2011. gada 1. marts) par apstiprināta dzelzceļa ritekļa tipa atbilstības deklarācijas paraugu ⁽¹⁾ 8
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 202/2011 (2011. gada 1. marts), ar kuru Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 I pielikumu groza attiecībā uz zvejas produktu definīciju un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1010/2009 – attiecībā uz iepriekšējā paziņojuma veidlapas paraugiem, ostā veicamo inspekciju robežvērtībām un atzītās nozvejas dokumentēšanas sistēmām, ko pieņēmušas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas 10
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 203/2011 (2011. gada 1. marts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 19

Cena: EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

DIREKTĪVAS

- ★ Komisijas Direktīva 2011/18/ES (2011. gada 1. marts), ar ko izdara grozījumus II, V un VI pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā ⁽¹⁾ 21

LĒMUMI

2011/134/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2010. gada 24. marts) par valsts atbalstu C 4/03 (ex NN 102/02), ko Itālija piešķirusi uzņēmumam WAM SpA (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1711 cor.) ⁽¹⁾ 29

2011/135/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2011. gada 1. marts), ar kuru pagarina spēkā esamības termiņu Lēmumam 2009/251/EK, ar ko dalībvalstīm pieprasa nodrošināt, ka tirgū netiek laisti vai nav pieejami biocīdu dimetilfumerātu saturoši produkti (izziņots ar dokumenta numuru C(2011) 1174) ⁽¹⁾ 43

IETEIKUMI

2011/136/ES:

- ★ Komisijas Ieteikums (2011. gada 1. marts) par datu aizsardzības noteikumu īstenošanas pamatnostādnēm Sadarbības sistēmā patērētāju tiesību aizsardzībai (CPCS) 44

TIESĪBU AKTI, KO PIEŅEM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

- ★ Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 100 – Vienoti noteikumi par to, kā apstiprināmi transportlīdzekļi attiecībā uz konkrētām prasībām elektriskajam spēka piedziņas blokam 54

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS 2011/133/KĀDP

(2011. gada 21. februāris)

par to, lai parakstītu un noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Melnkalni, ar ko izveido sistēmu Melnkalnes dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 37. pantu, un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 218. panta 5. un 6. punktu,

2. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots iecelt personu vai personas, kas tiesīgas parakstīt nolīgumu, lai tas kļūtu saistošs Savienībai.

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos ("AP") priekšlikumu,

tā kā:

3. pants

Nolīgumu piemēro provizoriski no tā parakstīšanas dienas, kamēr nav pabeigtas procedūras tā noslēgšanai ⁽¹⁾.

(1) Nosacījumi par trešo valstu dalību Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās būtu jānosaka nolīgumā, ar ko izveido sistēmu šādai iespējamai turpmākai dalībai, nevis jāizstrādā katrai operācijai atsevišķi.

4. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz nolīguma 16. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu.

(2) Pēc tam, kad Padome 2010. gada 26. aprīlī pieņēma lēmumu, ar kuru pilnvaroja sākt sarunas, AP īstenoja sarunas par Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Melnkalni, ar ko izveido sistēmu Melnkalnes dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās ("nolīgums").

5. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

(3) Nolīgums būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Briselē, 2011. gada 21. februārī

1. pants

Ar šo Savienības vārdā ir apstiprināts Nolīgums starp Eiropas Savienību un Melnkalni, lai izveidotu sistēmu Melnkalnes dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās ("nolīgums").

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. ASHTON

⁽¹⁾ Nolīguma parakstīšanas datumu Padomes Ģenerālsekretariāts publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

TULKojUMS

NOLīgUMS

starp Eiropas Savienību un Melnkalni, ar ko izveido sistēmu Melnkalnes dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās

Eiropas Savienība,

no vienas puses, un

Melnkalne,

no otras puses,

turpmāk "Puses",

tā kā:

Eiropas Savienība (ES) var nolemt veikt darbības krīžu pārvarēšanas jomā.

ES izlems, vai ES krīžu pārvarēšanas operācijā aicināt piedalīties trešās valstis.

Nosacījumi par Melnkalnes dalību ES krīžu pārvarēšanas operācijās būtu jānosaka nolīgumā, ar ko izveido sistēmu šādai iespējamai turpmākai dalībai, nevis jāizstrādā katrai operācijai atsevišķi.

Tādam nolīgumam nebūtu jāskar ES lēmumu pieņemšanas autonomija, kā arī tam nevajadzētu skart to, ka Melnkalne katru lēmumu piedalīties ES krīžu pārvarēšanas operācijās izvērtē atsevišķi.

Tādam nolīgumam būtu jāattiecas tikai uz turpmākām ES krīžu pārvarēšanas operācijām, un tam nebūtu jāskar nekādi spēkā esošie nolīgumi, kas regulē Melnkalnes dalību jau izvērstās ES krīžu pārvarēšanas operācijās,

IR VIENOJUSĀS PAR TURPMĀKO.

I IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Lēmumi par piedalīšanos

1. Pēc Eiropas Savienības (ES) lēmuma aicināt Melnkalni piedalīties ES krīžu pārvarēšanas operācijā un pēc tam, kad Melnkalne ir nolēmusi tajā piedalīties, Melnkalne sniedz ES informāciju par savu piedāvāto ieguldījumu.

2. ES Melnkalnes piedāvāto ieguldījumu izvērtē, apspriežoties ar Melnkalni.

3. ES, cik ātri vien iespējams, sniedz Melnkalnei informāciju par iespējamo iemaksu operācijas kopējo izmaksu finansēšanā, lai palīdzētu Melnkalnei izstrādāt savu piedāvājumu.

4. ES vēstulē paziņo Melnkalnei par minētās novērtēšanas iznākumu, lai nodrošinātu Melnkalnes dalību saskaņā ar šo nolīgumu.

2. pants

Sistēma

1. Melnkalne pievienojas Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības Padome nolemj, ka ES veiks krīžu pārvarēšanas operāciju, kā arī jebkuram citam lēmumam, kuru saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem un jebkuriem nepieciešamiem īstenošanas pasākumiem Eiropas Savienības Padome pieņem, lai pagarinātu ES krīžu pārvarēšanas operācijas termiņu.

2. Melnkalnes dalība ES krīžu pārvarēšanas operācijā neskar ES lēmumu pieņemšanas autonomiju.

3. pants

Personāla un bruņoto spēku statuss

1. Tā personāla statusu, ko norīko ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas darbā, un/vai to bruņoto spēku statusu, ko Melnkalne nosūta uz ES krīžu militāras pārvarēšanas operāciju, reglamentē Eiropas Savienības un valsts(-u), kurā(-ās) operāciju veic, nolīgums par misijas/bruņoto spēku statusu, ja tāds pastāv.

2. Tā personāla statusu, ko nosūta uz štābu vai uz komandgrupām, kas atrodas ārpus valsts(-īm), kurā(-ās) notiek ES krīžu pārvarēšanas operācija, reglamentē noteikumi, par ko vienojušies attiecīgie štābi un komandgrupas, un Melnkalne.

3. Neskarot 1. punktā minēto nolīgumu par misijas / bruņoto spēku statusu, personāls, kas piedalās ES krīžu pārvarēšanas operācijā, paliek Melnkalnes jurisdikcijā.

4. Melnkalne ir atbildīga par to visu prasību izskatīšanu, kas saistītas ar dalību ES krīžu pārvarēšanas operācijā un ko iesniedz tās personāls, vai kas attiecas uz tās personālu. Melnkalne ir atbildīga par jebkuras lietas ierosināšanu, jo īpaši par tiesvedības vai disciplināro procedūru sākšanu pret jebkuru tās personāla pārstāvi saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem. Šā nolīguma pielikumā pievienots šādas deklarācijas paraugs.

5. Puses vienojas atteikties no visām prasībām, izņemot līgumiskas prasības, vienai pret otru par kaitējumu vai zaudējumiem, kas nodarīti vienai vai otrai Pusei piederošam / tās rīcībā esošam īpašumam, vai šāda īpašuma iznīcināšanu vai par vienas vai otras Puses personāla ievainošanu vai nāves gadījumiem, kas notikusi, pildot to oficiālos pienākumus saistībā ar šajā nolīgumā paredzētajām darbībām, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā.

6. Melnkalne apņemas nākt klajā ar deklarāciju par atteikšanos no prasībām pret jebkuru valsti, kas piedalās ES krīžu pārvarēšanas operācijā, kurā piedalās Melnkalne, un apņemas to darīt no šā nolīguma parakstīšanas brīža.

7. ES apņemas nodrošināt, ka tās dalībvalstis nāk klajā ar deklarāciju par atteikšanos no prasībām attiecībā uz jebkuru turpmāku Melnkalnes piedalīšanos ES krīžu pārvarēšanas operācijā, un apņemas to darīt, parakstot šo nolīgumu.

4. pants

Klasificēta informācija

Saistībā ar ES krīžu pārvarēšanas operācijām piemēro Nolīgumu starp Melnkalnes valdību un ES par klasificētas informācijas drošību, ko noslēdza Briselē 2010. gada 13. septembrī.

II IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR DALĪBU KRĪŽU CIVILAS PĀRVARĒŠANAS OPERĀCIJĀS

5. pants

Personāls, ko norīko uz ES krīžu civilas pārvarēšanas operāciju

1. Melnkalne nodrošina, ka personāls, ko tā norīko uz ES krīžu civilas pārvarēšanas operāciju, veic savus pienākumus saskaņā ar:

- a) Padomes lēmumu un tā turpmākiem grozījumiem, kā minēts 2. panta 1. punktā;
- b) operācijas plānu;
- c) īstenošanas pasākumiem.

2. Melnkalne laikus informē ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas misijas vadītāju (turpmāk "misijas vadītājs") un Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (turpmāk "AP") par visām pārmaiņām saistībā ar savu ieguldījumu ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijā.

3. Kompetenta Melnkalnes iestāde personālam, ko norīko ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas darbā, veic medicīnisko pārbaudi, vakcināciju un izsniedz izziņu, kas apliecina dienestam derīgu veselības stāvokli. Personāls, ko norīko ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas darbā, uzrāda minētās izziņas kopiju.

6. pants

Komandķēde

1. Melnkalnes norīkotais personāls veic savus pienākumus un darbojas vienīgi ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas interesēs.

2. Viss personāls paliek pilnīgā savas valsts iestāžu pakļautībā.

3. Valsts iestādes nodod operatīvo kontroli ES.

4. Misijas vadītājs uzņemas atbildību un īsteno misijas vadību un kontroli ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas vietā.

5. Misijas vadītājs vada ES krīžu civilas pārvarēšanas operāciju un uzņemas organizēt tās ikdienas vadību.

6. Melnkalnei ir tādas pašas tiesības un pienākumi attiecībā uz operatīvo ikdienas vadību kā ES dalībvalstīm, kas piedalās operācijā, saskaņā ar 2. panta 1. punktā minētajiem juridiskajiem instrumentiem.

7. Misijas vadītājs ir atbildīgs par ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas personāla disciplīnas kontroli. Vajadzības gadījumā disciplinārlietu ierosina attiecīgā valsts iestāde.

8. Melnkalne ieceļ valsts kontingenta kontaktpunktu ("VKK"), kas pārstāv tās valsts kontingentu operācijas laikā. VKK sniedz misijas vadītājam ziņojumus par attiecīgās valsts jautājumiem un ir atbildīgs par operācijas kontingenta ikdienas disciplīnu.

9. Lēmumu izbeigt operāciju pieņem ES pēc apspriešanās ar Melnkalni, ja Melnkalne ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas izbeigšanas dienā joprojām tajā piedalās.

7. pants

Finansiālie aspekti

1. Neskarot 8. pantu, Melnkalne uzņemas visas izmaksas, kas saistītas ar tās dalību operācijā, izņemot tās darbības izdevumus, kā paredzēts operācijas darbības budžetā.

2. Ja noticis nāves gadījums, gūti ievainojumi, radīti zaudējumi vai noticis kaitējums fiziskām vai juridiskām personām no valsts(-īm), kurā(-ās) veic operāciju, Melnkalne gadījumos, kad ir konstatēta tās atbildība, izmaksā kompensāciju saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti nolīgumā par misijas statusu, kurš minēts 3. panta 1. punktā.

8. pants

Iemaksa darbības budžetā

1. Melnkalne piedalās ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas darbības budžeta finansēšanā.

2. Melnkalnes iemaksu ES krīžu civilas pārvarēšanās operācijas darbības budžetā aprēķina, pamatojoties uz vienu no turpmāk norādītajām formulām, izvēloties to formulu, kuras summa ir mazāka:

a) tā atsaucēs summas daļa, kas proporcionāli atbilst Melnkalnes NKI attiecībai pret visu to valstu NKI kopsummu, kuras veic iemaksas operācijas darbības budžetā; vai

b) tā darbības budžeta atsaucēs summas daļa, kas proporcionāli atbilst operācijā iesaistītā Melnkalnes personāla locekļu skaita attiecībai pret visu to valstu personāla locekļu skaitu, kuras piedalās operācijā.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta Melnkalne nepiedalās ES dalībvalstu personāla dienas naudas finansēšanā.

4. Neatkarīgi no 1. punkta ES Melnkalni principā atbrīvo no finanšu iemaksām konkrētā ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijā, ja:

a) ES nolemj, ka Melnkalne sniedz svarīgu ieguldījumu, kas ir būtisks faktors operācijas sekmīgai darbībai; vai

b) Melnkalnes NKI uz vienu iedzīvotāju nepārsniedz jebkuras ES dalībvalsts NKI uz vienu iedzīvotāju.

5. Misijas vadītājs un Melnkalnes attiecīgais administratīvais dienests paraksta vienošanos par noteikumiem attiecībā uz Melnkalnes iemaksām ES krīžu civilas pārvarēšanas operācijas darbības budžetā. Tajā *inter alia* ietver noteikumus par:

a) attiecīgo summu;

b) finanšu ieguldījuma maksāšanas kārtību;

c) revīzijas procedūru.

III IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR DALĪBU KRĪŽU MILITĀRAS PĀRVARĒŠANAS OPERĀCIJĀS

9. pants

Dalība ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijās

1. Melnkalne nodrošina to, ka tās bruņotie spēki un personāls, kas piedalās ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijā, veic savus pienākumus saskaņā ar:

a) Padomes lēmumu un tā turpmākiem grozījumiem, kā norādīts 2. panta 1. punktā;

b) operācijas plānu;

c) īstenošanas pasākumiem.

2. Melnkalnes norīkotais personāls veic pienākumus un darbojas vienīgi ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijas interesēs.

3. Melnkalne laikus informē ES operācijas komandieri par jebkurām pārmaiņām attiecībā uz savu dalību operācijā.

10. pants

Komandķēde

1. Visi bruņotie spēki un personāls, kas piedalās ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijā, paliek pilnīgā savas valsts iestāžu pakļautībā.

2. Valsts iestādes nodod savu bruņoto spēku un personāla operatīvo un taktisko vadību un/vai kontroli ES operācijas komandierim, kurš ir tiesīgs savas pilnvaras deleģēt.

3. Melnkalnei ir tādas pašas tiesības un pienākumi attiecībā uz operatīvo ikdienas vadību kā ES dalībvalstīm, kas piedalās operācijā.

4. ES operācijas komandieris pēc apspriešanās ar Melnkalni var jebkurā laikā pieprasīt Melnkalnes dalības atsaukšanu.

5. Melnkalne ieceļ vecāko militāro pārstāvi ("VMP"), kas pārstāv tās valsts kontingentu ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijā. VMP apspriežas ar ES spēku komandieri par visiem jautājumiem, kas skar operāciju, un ir atbildīgs par Melnkalnes kontingenta ikdienas disciplīnu.

11. pants

Finansiālie aspekti

1. Neskarot 12. pantu, Melnkalne uzņemas visas izmaksas, kas saistītas ar tās līdzdalību operācijā, izņemot tās izmaksas, ko sedz no kopējā finansējuma, kā paredzēts 2. panta 1. punktā minētajos juridiskajos instrumentos, kā arī Padomes Lēmumā 2008/975/KĀDP (2008. gada 18. decembris), ar ko izveido mehānismu tādu Eiropas Savienības operāciju kopējo izmaksu finansēšanas pārvaldībai, kuras skar militārus vai aizsardzības aspektus (*Athena*)⁽¹⁾.

2. Ja noticis nāves gadījums, gūti ievainojumi, radīti zaudējumi vai noticis kaitējums fiziskām vai juridiskām personām no valsts(-īm), kurā(-ās) veic operāciju, Melnkalne gadījumos, kad ir konstatēta tās atbildība, izmaksā kompensāciju saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamā nolīgumā par spēku statusu, kas minēts 3. panta 1. punktā.

12. pants

Iemaksa kopējo izmaksu finansējumā

1. Melnkalne piedalās ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijas kopējo izmaksu finansēšanā.

2. Melnkalnes iemaksu kopējās izmaksās aprēķina, pamatojoties uz vienu no turpmāk norādītajām formulām, izvēloties to formulu, kuras summa ir mazāka:

a) tā kopējo izmaksu daļa, kas proporcionāli atbilst Melnkalnes NKI attiecībai pret visu to valstu NKI kopsummām, kuras veic iemaksas operācijas kopējās izmaksās; vai

b) tā kopējo izmaksu daļa, kas proporcionāli atbilst operācijā iesaistītā Melnkalnes personāla locekļu skaita attiecībai pret visu to valstu personāla locekļu skaitu, kuras piedalās operācijā.

Ja izmanto pirmās daļas b) apakšpunktā minēto formulu un Melnkalne nosūta personālu tikai uz operācijas vai bruņoto spēku štābu, izmanto tās personāla locekļu skaita attiecību pret attiecīgā štāba personāla locekļu kopskaitu. Pārējos gadījumos izmanto visu Melnkalnes nosūtītā personāla locekļu skaita attiecību pret visa operācijas personāla locekļu kopskaitu.

3. Neatkarīgi no 1. punkta ES Melnkalni principā atbrīvo no iemaksām kopējo izmaksu finansēšanā konkrētā ES krīžu militāras pārvarēšanas operācijā, ja:

a) ES nolemj, ka Melnkalne sniedz svarīgu ieguldījumu līdzekļos un/vai spējās, kas ir būtiski faktori operācijas sekmīgai darbībai; vai

b) Melnkalnes NKI uz vienu iedzīvotāju nepārsniedz jebkuras ES dalībvalsts NKI uz vienu iedzīvotāju.

Noslēdz vienošanos ar administratoru, kas paredzēts Lēmumā 2008/975/KĀDP, un kompetentām administratīvām iestādēm Melnkalnē. Tajā *inter alia* ietver noteikumus par:

a) attiecīgo summu;

b) finanšu ieguldījuma maksāšanas kārtību;

c) revīzijas procedūru.

⁽¹⁾ OV L 345, 23.12.2008., 96. lpp.

IV IEDAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Nolīguma īstenošanas pasākumi

Neskarot 8. panta 5. punktu un 12. panta 4. punktu, AP un Melnkalnes attiecīgās iestādes vienojas par tehniskiem un administratīviem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo nolīgumu.

14. pants

Noteikumu neievērošana

Ja kāda no Pusēm neievēro savas saistības, kas noteiktas nolīgumā, otrai Pusei ir tiesības izbeigt šā nolīguma darbību, par to nosūtot rakstisku paziņojumu vienu mēnesi iepriekš.

15. pants

Domstarpību izšķiršana

Domstarpības par šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu Puses izšķir ar diplomātiskiem līdzekļiem.

16. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis nolīgums stājas spēkā pirmā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad Puses paziņojušas viena otrai par to, ka ir pabeigtas iekšējās juridiskās procedūras, kas vajadzīgas, lai tas stātos spēkā.

2. Šo nolīgumu provizoriski piemēro no tā parakstīšanas dienas.

3. Šo nolīgumu regulāri pārskata.

4. Šo nolīgumu var grozīt, pamatojoties uz Pušu savstarpēju rakstisku vienošanos.

5. Šo nolīgumu kāda no Pusēm var denonsēt, rakstiski paziņojot par denonsēšanu otrai Pusei. Šāda denonsēšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc tam, kad otra Puse ir saņēmusi paziņojumu par denonsēšanu.

Briselē, divtūkstoš vienpadsmitā gada divdesmit otrajā februārī, divos eksemplāros angļu valodā.

Eiropas Savienības vārdā –

Melnkalnes vārdā –

DEKLARĀCIJU TEKSTS

ES DALĪBVALSTU DEKLARĀCIJAS TEKSTS:

“ES dalībvalstis, kas piemēro ES Padomes lēmumu par ES krīžu pārvarēšanas operāciju, kurā piedalās Melnkalne, centīsies, ciktāl pieļauj to iekšējā tiesību sistēma, cik vien iespējams atteikties no prasībām pret Melnkalni to personāla ievainošanas vai nāves gadījumā vai gadījumā, ja tām ir radīti zaudējumi vai bojāts to īpašums, ko izmanto ES krīžu pārvarēšanas operācijas darbībai, ja šāds ievainojums, nāve, zaudējums vai bojājums:

- radies Melnkalnes personāla darbības dēļ, pildot pienākumus saistībā ar ES krīžu pārvarēšanas operāciju, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā, vai
- radies, izmantojot jebkādu īpašumu, kas pieder Melnkalnei, ja šis īpašums ir izmantots saistībā ar operāciju, izņemot gadījumus, kad ES krīžu pārvarēšanas operācijas Melnkalnes personāls, kas izmanto šo īpašumu, ir vainojams rupjā nolaidībā vai tīšā noteikumu pārkāpumā.”

MELNKALNES DEKLARĀCIJAS TEKSTS:

“Melnkalne, tai piemērojot ES Padomes lēmumu rīcībā par ES krīžu pārvarēšanas operāciju, centīsies, ciktāl pieļauj tās iekšējā tiesību sistēma, cik vien iespējams atteikties no prasībām pret jebkuru citu valsti, kas iesaistīta ES krīžu pārvarēšanas operācijā, Melnkalnes personāla ievainošanas vai nāves gadījumā vai gadījumā, ja tai ir radīti zaudējumi vai bojāts tās īpašums, ko izmanto ES krīžu pārvarēšanas operācijas darbībai, ja šāds ievainojums, nāve, zaudējums vai bojājums:

- radies personāla darbības dēļ, pildot pienākumus saistībā ar ES krīžu vadības operāciju, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā, vai
 - radies, izmantojot jebkādu īpašumu, kas pieder valstīm, kuras piedalās ES krīžu pārvarēšanas operācijā, ja šis īpašums ir izmantots saistībā ar operāciju, izņemot gadījumus, kad ES krīžu pārvarēšanas operācijas personāls, kas izmanto šo īpašumu, ir vainojams rupjā nolaidībā vai tīšā pārkāpumā.”
-

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 201/2011

(2011. gada 1. marts)

par apstiprināta dzelzceļa ritekļa tipa atbilstības deklarācijas paraugu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijai jāpieņem apstiprināta dzelzceļa ritekļa tipa atbilstības deklarācijas paraugs, kā noteikts direktīvā.
- (2) Eiropas Dzelzceļa aģentūra 2010. gada 30. jūnijā izdeva ieteikumu par apstiprināta dzelzceļa ritekļa tipa atbilstības deklarācijas paraugu.
- (3) Tipa atbilstības deklarācijas pielikumos jāsniedz pierādījumi par to, ka ir pabeigtas attiecīgās verifikācijas procedūras saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem un paziņotajiem valstu noteikumiem, un jānorāda atsaucis uz direktīvām, savstarpējas izmantojamības

tehniskajām specifikācijām, valstu tiesību aktiem un citiem noteikumiem. Tipa apstiprinājumā, ko apzīmē ar Eiropas identifikācijas numuru (EIN), jāsniedz informācija par visām juridiskajām prasībām, uz kuru pamata dalībvalstī piešķirts tipa apstiprinājums.

- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Direktīvas 2008/57/EK 29. panta 1. punktu izveidotā komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Direktīvas 2008/57/EK 26. panta 4. punktā minētais tipa atbilstības deklarācijas paraugs norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2011. gada 2. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, izņemot Kipru un Maltu, kamēr šo dalībvalstu teritorijā nav dzelzceļa sistēmas.

Briselē, 2011. gada 1. martā

Komisijas vārdā –

priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.

PIELIKUMS

APSTIPRINĀTA RITEKĻA TIPĀ ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJAS PARAUGS

Mēs,

pieteikuma iesniedzējs ⁽¹⁾:

[Uzņēmuma nosaukums]

[Pilna adrese]

pilnvarotais pārstāvis:

[Uzņēmuma nosaukums]

[Pilna adrese],

kas pārstāv pieteikuma iesniedzēju:

[Uzņēmuma nosaukums]

[Pilna adrese],

vienīgi uz savu atbildību deklarējam, ka ritekļis [Eiropas ritekļa numurs] ⁽²⁾, uz ko attiecas šī deklarācija:

— atbilst ritekļa tipam [ritekļa tipa identifikācija Eiropas apstiprināto ritekļu tipu reģistrā ERATV], kas apstiprināts šādās dalībvalstīs:

[1. dalībvalstī] ar apstiprinājumu Nr. [tipa apstiprinājuma EIN 1. dalībvalstī]

[2. dalībvalstī] ar apstiprinājumu Nr. [tipa apstiprinājuma EIN 2. dalībvalstī]

... (norādīt visas dalībvalstis, kurās apstiprināts ritekļa tips),

— atbilst attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, attiecīgajām savstarpējas izmantojamības tehniskajām specifikācijām un piemērojamiem valsts noteikumiem, kā norādīts šīs deklarācijas pielikumos,

— tam ir veiktas visas verifikācijas procedūras, kas nepieciešamas šīs deklarācijas sagatavošanai.

Pielikumu saraksts ⁽³⁾

[Pielikumu nosaukumi]

Parakstīts [pieteikuma iesniedzēja nosaukums] vārdā

[Vieta], [datums DD/MM/GGGG]

[Vārds, uzvārds, amats] [Paraksts]

Lauks rezervēts VDI vajadzībām:

Riteklim piešķirtais EVN: [EVN]

⁽¹⁾ Pieteikuma iesniedzējs var būt līgumslēdzējs subjekts vai ražotājs, vai to pilnvarotais pārstāvis Savienībā.

⁽²⁾ Ja šīs deklarācijas sagatavošanas laikā riteklim vēl nav piešķirts Eiropas ritekļa numurs (EVN), ritekli identificē saskaņā ar citu identifikācijas sistēmu, par ko pieteikuma iesniedzējs vienojas ar kompetento valsts drošības iestādi (VDI). Šādā gadījumā VDI aizpilda šim nolūkam rezervēto lauku, kad riteklim ir piešķirts EVN.

⁽³⁾ Pielikumos ietver to dokumentu kopijas, kas pierāda to, ka ir pabeigtas attiecīgās verifikācijas procedūras saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem (EK verifikācijas deklarācijas) un valstu noteikumiem.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 202/2011

(2011. gada 1. marts),

ar kuru Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 I pielikumu groza attiecībā uz zvejas produktu definīciju un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1010/2009 – attiecībā uz iepriekšējā paziņojuma veidlapas paraugiem, ostā veicamo inspekciju robežvērtībām un atzītās nozvejas dokumentēšanas sistēmām, ko pieņemušas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas

EIROPAS KOMISIJA,

paziņošanai par kuģa ienākšanu ostā, kā arī īpašu kritēriju pievienošanu ostā veicamo inspekciju robežvērtībām.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 1. punktu, 12. panta 5. punktu, 13. panta 1. punktu un 52. pantu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 1005/2008 attiecas uz zvejas produktiem, kā definēts 2. pantā. Minētās regulas I pielikumā ir uzskaitīti produkti, kuri attiecīgajā zvejas produktu definīcijā nav ietverti. Neietverto produktu sarakstu katru gadu var pārskatīt, un tagad tas jāgroza, pamatojoties uz jaunu informāciju, kas apkopota, administratīvi sadarbojoties ar trešām valstīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 20. panta 4. punktu.

(2) Produkti, kuri zvejas produktu definīcijā nav ietverti, ir uzskaitīti arī XIII pielikumā Komisijas Regulā (EK) Nr. 1010/2009⁽²⁾, ar ko paredz sīki izstrādātu kārtību, kādā īstenojama Regula (EK) Nr. 1005/2008. Lai izvairītos no nevajadzīgas atkārtotības, neietvertie produkti būtu jāuzskaita tikai Regulas (EK) Nr. 1005/2008 I pielikumā, tādēļ Regulas (EK) Nr. 1010/2009 XIII pielikums jāsvīturo.

(3) Regulas (EK) Nr. 1010/2009 I sadaļā paredzēti noteikumi attiecībā uz trešās valsts zvejas kuģu inspekcijām dalībvalstu ostās. Minētos noteikumus nepieciešams saskaņot ar Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, kas noslēgts Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) ietvaros. Šāda saskaņošana paredz specifiskas informācijas iekļaušanu tās veidlapas paraugā, kas paredzēta iepriekšējai

(4) Regulas (EK) Nr. 1010/2009 V pielikumā noteikts nozvejas dokumentēšanas sistēmu saraksts, ko pieņemušas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas, kas atzītas par atbilstīgām Regulas (EK) Nr. 1005/2008 prasībām. Minētais pielikums ir attiecināms uz ICCAT Zilo tunzivju nozvejas dokumentēšanas programmu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 640/2010⁽³⁾.

(5) Attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1005/2008 un Regula (EK) Nr. 1010/2009.

(6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Zvejniecības un akvakultūras pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1005/2008**

Regulas (EK) Nr. 1005/2008 I pielikumu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma tekstu.

2. pants**Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1010/2009**

Regulu (EK) Nr. 1010/2009 groza šādi.

1) Regulas 4. panta pirmo daļu papildina ar šādu u) apakšpunktu:

“u) saskaņā ar Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, kas noslēgts Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) ietvaros, zvejas kuģim ir aizliegts ienākt ostā vai to izmantot.”

2) Regulas IIA un IIB pielikumu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma tekstu.

⁽¹⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 280, 27.10.2009., 5. lpp.

⁽³⁾ OV L 194, 24.7.2010., 1. lpp.

3) Regulas V pielikuma I daļas otro ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

4) XIII pielikumu svītro.

“— ICCAT Zilo tunzivju nozvejas dokumentēšanas programma, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 640/2010 (*)

3. pants

Stāšanās spēkā

(*) OV L 194, 24.7.2010., 1. lpp.”

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 1. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

To produktu saraksts, kas neietilpst 2. panta 8. punktā noteiktajos "zvejas produktos"

ex 3. nodaļa ex 1604 ex 1605	Akvakultūras produkti, kas iegūti no zivju mazuliem vai kāpuriem
ex 3. nodaļa ex 1604	Aknas, ikri un pieņi, mēles, vaigi, galvas un spārni
0301 10 (¹)	Dzīvas dekoratīvās zivis
ex 0301 91	Dzīvas saldūdenī iegūtas foreles (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> un <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>)
ex 0301 92 00	Dzīvi saldūdenī iegūti zuši (<i>Anguilla</i> spp.)
0301 93 00	Dzīvas karpas
ex 0301 99 11	Dzīvi saldūdenī iegūti Klusā okeāna laši (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas laši (<i>Salmo salar</i>) un Donavas laši (<i>Hucho hucho</i>)
0301 99 19	Citas dzīvas saldūdens zivis
ex 0302 11	Svaigas vai dzesinātas saldūdenī iegūtas foreles (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> un <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0302 12 00	Svaigi vai dzesināti saldūdenī iegūti Klusā okeāna laši (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas laši (<i>Salmo salar</i>) un Donavas laši (<i>Hucho hucho</i>), izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0302 19 00	Citi svaigi vai dzesināti saldūdenī iegūti <i>Salmonidae</i> , izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0302 66 00	Svaigi vai dzesināti saldūdenī iegūti zuši (<i>Anguilla</i> spp.), izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
0302 69 11	Svaigas vai dzesinātas karpas, izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
0302 69 15	Svaigas vai dzesinātas tilapijas (<i>Oreochromis</i> spp.), izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
0302 69 18	Citas svaigas vai dzesinātas saldūdens zivis, izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0303 11 00	Saldēti saldūdenī iegūti zilmuguras laši (<i>Oncorhynchus nerka</i>), izņemot to aknas, ikrus un pieņus un izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0303 19 00	Citi saldēti saldūdenī iegūti Klusā okeāna laši (<i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), izņemot to aknas, ikrus un pieņus un izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0303 21	Saldētas saldūdenī iegūtas foreles (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> un <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), izņemot to aknas, ikrus un pieņus un izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0303 22 00	Saldēti saldūdenī iegūti Atlantijas laši (<i>Salmo salar</i>) un Donavas laši (<i>Hucho hucho</i>), izņemot to aknas, ikrus un pieņus un izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304

ex 0303 29 00	Citi saldēti saldūdenī iegūti <i>Salmonidae</i> , izņemot to aknas, ikrus un pieņus un izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
ex 0303 76 00	Saldēti saldūdenī iegūti zuši (<i>Anguilla</i> spp.), izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
0303 79 11	Saldētas karpas, izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
0303 79 19	Citas saldētas saldūdens zivis, izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumu, kas minēts pozīcijā 0304
0304 19 01	Svaiga vai dzesināta Nīlas asaru (<i>Lates niloticus</i>) fileja
0304 19 03	Svaiga vai dzesināta pangasīdsamu (<i>Pangasius</i> spp.) fileja
ex 0304 19 13	Svaiga vai dzesināta saldūdenī iegūtu Klusā okeāna lašu (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas lašu (<i>Salmo salar</i>) un Donavas lašu (<i>Hucho hucho</i>) fileja
ex 0304 19 15	Svaiga vai dzesināta saldūdenī iegūtu varavīksnes foreļu (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) fileja, kas katra sver vairāk par 400 g
ex 0304 19 17	Svaiga vai dzesināta saldūdenī iegūtu <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (sver 400 g vai mazāk), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> un <i>Oncorhynchus gilae</i> sugas foreļu fileja
0304 19 18	Svaiga vai dzesināta citu saldūdens zivju fileja
0304 19 91	Citāds saldūdens zivju mīkstums, svaigs vai dzesināts (arī malts)
0304 29 01	Saldēta Nīlas asaru (<i>Lates niloticus</i>) fileja
0304 29 03	Saldēta pangasīdsamu (<i>Pangasius</i> spp.) fileja
0304 29 05	Saldēta tilapiju (<i>Oreochromis</i> spp.) fileja
ex 0304 29 13	Saldēta saldūdenī iegūtu Klusā okeāna lašu (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas lašu (<i>Salmo salar</i>) un Donavas lašu (<i>Hucho hucho</i>) fileja
ex 0304 29 15	Saldēta saldūdenī iegūtu varavīksnes foreļu (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) fileja, kas katra sver vairāk par 400 g
ex 0304 29 17	Saldēta saldūdenī iegūtu <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (sver 400 g vai mazāk), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> un <i>Oncorhynchus gilae</i> sugas foreļu fileja
0304 29 18	Saldēta citu saldūdens zivju fileja
0304 99 21	Citāds saldēts saldūdens zivju mīkstums (arī malts)
0305 10 00	Zivju milti, rupja maluma milti un granulas, kas derīgas lietošanai pārtikā
ex 0305 30 30	Saldūdenī iegūtu Klusā okeāna lašu (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas lašu (<i>Salmo salar</i>) un Donavas lašu (<i>Hucho hucho</i>) fileja, sālīta vai sālījumā
ex 0305 30 90	Citu saldūdens zivju fileja, vītināta, sālīta vai sālījumā, bet ne kūpināta

ex 0305 41 00	Kūpināti saldūdenī iegūti Klusā okeāna laši (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas laši (<i>Salmo salar</i>) un Donavas laši (<i>Hucho hucho</i>), ieskaitot fileju
ex 0305 49 45	Kūpinātas saldūdenī iegūtas foreles (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> un <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), ieskaitot fileju
ex 0305 49 50	Kūpināti saldūdenī iegūti zuši (<i>Anguilla</i> spp.), ieskaitot fileju
ex 0305 49 80	Citas kūpinātas saldūdens zivis, ieskaitot fileju
ex 0305 59 80	Citas vītīnātas saldūdens zivis, arī sālītas, bet ne kūpinātas
ex 0305 69 50	Saldūdenī iegūti Klusā okeāna laši (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> un <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), Atlantijas laši (<i>Salmo salar</i>) un Donavas laši (<i>Hucho hucho</i>) sālījumā vai sālīti, bet ne vītīnāti vai kūpināti
ex 0305 69 80	Citas saldūdens zivis sālījumā vai sālītas, bet ne vītīnātas vai kūpinātas
0306 19 10	Saldēti saldūdens vēži
ex 0306 19 90	Saldēti vēžveidīgo milti un granulas, kas derīgas lietošanai pārtikā
ex 0306 21 00	Dekoratīvie langusti un citi dekoratīvie jūras vēži (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.)
ex 0306 22 10	Dzīvi dekoratīvie omāri (<i>Homarus</i> spp.)
ex 0306 23 10	Dzīvas dekoratīvās garneles un ziemeļgarneles (<i>Pandalidae</i>)
ex 0306 23 31	Dzīvas dekoratīvās garneles (<i>Crangon</i>)
ex 0306 23 90	Citas dzīvas dekoratīvās garneles un ziemeļgarneles
ex 0306 24	Dzīvi dekoratīvie krabji
0306 29 10	Saldūdens vēži, dzīvi, svaigi, dzesināti, vītīnāti, sālīti vai sālījumā, čaulā, termiski apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī, arī dzesināti, vītīnāti, sālīti vai sālījumā
ex 0306 29 30	Dzīvi dekoratīvie Norvēģijas omāri (<i>Nephrops norvegicus</i>)
ex 0306 29 90	Citi dzīvi dekoratīvie vēžveidīgie
ex 0306 29 90	Nesaldēti vēžveidīgo milti un granulas, kas derīgas lietošanai pārtikā
0307 10	Dzīvas, svaigas, dzesinātas, saldētas, vītīnātas, sālītas vai sālījumā esošas austeres čaulā vai bez tās
0307 21 00	Dzīvas, svaigas vai dzesinātas <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> vai <i>Placopecten</i> ģints ķemmišgliemenes, ieskaitot karaliskās vēdekļgliemenes
0307 29	<i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> vai <i>Placopecten</i> ģints ķemmišgliemenes, ieskaitot karaliskās vēdekļgliemenes, kas nav dzīvas, svaigas vai dzesinātas
0307 31	Dzīvas, svaigas vai dzesinātas ēdamgliemenes (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.)
0307 39	Ēdamgliemenes (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), kas nav dzīvas, svaigas vai dzesinātas

ex 0307 41	Dekoratīvās sēpijas (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepiola</i> spp.) un kalmāri (<i>Ommastrephes</i> spp., <i>Loligo</i> spp., <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.)
ex 0307 51	Dekoratīvie astoņkāji (<i>Octopus</i> spp.)
0307 60 00	Dzīvi, svaigi, dzesināti, saldēti, vītināti, sāļti vai sāļjumā esoši gliemeži, kas nav jūras gliemeži
ex 0307 91 00	Dzīvi, svaigi vai dzesināti citi ūdens bezmugurkaulnieki (tādi, kas nav dekoratīvie), kas nav vēžveidīgie un tie mīkstmieši, kuri minēti vai ietilpst apakšpozīcijā 0307 10 10 līdz 0307 60 00, izņemot <i>Illex</i> spp., sēpijas <i>Sepia pharaonis</i> un jūras gliemežus <i>Strombus</i> .
0307 99 13	Saldētas svītrotās veneras un citas cietgliemenes (<i>Veneridae</i>)
0307 99 15	Saldētas medūzas (<i>Rhopilema</i> spp.)
ex 0307 99 18	Citi saldēti ūdens bezmugurkaulnieki, kas nav vēžveidīgie un tie mīkstmieši, kuri minēti vai ietilpst apakšpozīcijā 0307 10 10 līdz 0307 60 00 un 0307 99 11 līdz 0307 99 15, izņemot sēpijas <i>Sepia pharaonis</i> un jūras gliemežus <i>Strombus</i> , ieskaitot ūdens bezmugurkaulnieku, kas nav vēžveidīgie, miltus un granulas, kuras derīgas lietošanai pārtikā
ex 0307 99 90	Citi vītināti, sāļti vai sāļjumā esoši ūdens bezmugurkaulnieki, kas nav vēžveidīgie un tie mīkstmieši, kuri minēti vai ietilpst apakšpozīcijā 0307 10 10 līdz 0307 60 00, izņemot <i>Illex</i> spp., sēpijas <i>Sepia pharaonis</i> un jūras gliemežus <i>Strombus</i> , ieskaitot ūdens bezmugurkaulnieku, kas nav vēžveidīgie, miltus un granulas, kuras derīgas lietošanai pārtikā
ex 1604 11 00	Sagatavoti vai konservēti saldūdenī iegūti laši, nesadalīti vai gabalos, izņemot maltas zivis
ex 1604 19 10	Sagatavoti vai konservēti saldūdenī iegūti <i>Salmonidae</i> (izņemot lašus), nesadalīti vai gabalos, izņemot maltas zivis
ex 1604 20 10	Citādi sagatavoti vai konservēti saldūdenī iegūti laši (nevis nesadalīti vai gabalos, izņemot maltas zivis)
ex 1604 20 30	Citādi sagatavoti vai konservēti saldūdenī iegūti <i>Salmonidae</i> , izņemot lašus (nevis nesadalīti vai gabalos, izņemot maltas zivis)
ex 1604 19 91	Jēlas, tikai mīklā vai rīvmaizē apvīlātas, arī eļļā apceptas, saldētas saldūdens zivju filejas
1604 30 90	Kaviāra aizstājēji
ex 1605 40 00	Gatavi izstrādājumi vai konservi no saldūdens vēžiem
1605 90	Gatavi izstrādājumi vai konservi no citiem mīkstmiešiem un citiem ūdens bezmugurkaulniekiem

(¹) KN kodi atbilstīgi Komisijas Regulai (EK) Nr. 948/2009 (OV L 287, 31.10.2009.)."

2. panta 1. punktā minētā iepriekšējā paziņojuma veidlapa trešo valstu zvejas kuģiem

Lūdzu, pirms iepriekšējā paziņojuma nosūtīšanas aizpildiet visas attiecīgās ailes.

Kuģa identifikācija

1. Kuģa vārds:
2. Kuģa tips (zvejas, kravas vai palīgkuģis):
3. Karogs (reģistrācijas valsts):
4. Piederības osta (*ISO* divburtu valsts kods + ostas nosaukums/trīsburtu ostas kods (*)):
5. Reģistrācijas numurs (ārējā identifikācija):
6. Starptautiskais radio izsaukuma signāls:
7. Kuģa kontaktinformācija:
8. Kuģu reģistra apliecība:
9. SJO/*Lloyd* numurs (ja ir):
10. Kuģu satelītnovērošanas sistēma (*VMS*) (nē, jā (valsts), jā (*RZPO*)); ja jā, tad tās tips:
11. Kuģa izmēri – garums: platums: iegrime:

Laikposmi

19. Zvejas reisa datumi:
20. Paredzamā ierašanās ostā; datums un laiks:

Paredzamā ienākšanas osta

12. Ostas nosaukums (*ISO* divburtu valsts kods + trīsburtu ostas kods (*)):
13. Ienākšanas nolūks (izkraušana, pārkraušana citā kuģī vai pakalpojumu pieprasījums)
14. Osta un pēdējās ienākšanas datums (*ISO* divburtu valsts kods + ostas nosaukums/trīsburtu ostas kods (*))

Zvejas atļauja

15. Zvejas atļaujas numurs un derīguma termiņš (norādīt arī zvejas apgabalu, sugas un zvejas rīkus):
16. Atļauja palīdzēt zvejas darbībās/pārkraut citā kuģī zvejas produktus un atļaujas derīguma termiņš:
17. Izdevēja iestāde:
18. *RZPO* apliecība, ja attiecināms:

Uz kuģa paturētās nozvejas daudzums (vai ziņojums par to, ka nozvejas nav)

21. Zvejojošā(-o) kuģa(-u) vārds(-i) un tā (to) nozvejas sertifikāta numurs(-i) (ja pieejams(-i))	22. Pārkraušanas citā kuģī datums (ja pārkraušana notikusi citur, nevis izkraušanas ostā)	23. Pārkraušanas citā kuģī apgabals vai osta (<i>FAO (ICES)</i> apgabals, <i>FAO (ICES)</i> rajons, <i>FAO (ICES)</i> apakšrajons un, ja nepieciešams, <i>ICES</i> statistiskais taisnstūris un zvejas piepūles zona)	24. Sugas nosaukums (<i>FAO</i> trīsburtu kods)	25. Nozvejas apgabals (<i>FAO (ICES)</i> apgabals, <i>FAO (ICES)</i> rajons, <i>FAO (ICES)</i> apakšrajons un, ja nepieciešams, <i>ICES</i> statistiskais taisnstūris un zvejas piepūles zona)	26. Aptuvenais kopējais dzīvsvars uz kuģa (kg) vai zivju skaits, ja prasīts	27. Aptuvenais kopējais izkraujamais/citā kuģī pārkraujamais zivju dzīvsvars (kg) vai zivju skaits, ja prasīts	28. Zivju sagatavošanas un uzglabāšanas veids (lietot burtu kodus (*))

29. Kuģa īpašnieka vārds, uzvārds un adrese:

30. Kuģa kapteiņa/pārstāvja vārds, uzvārds un valstspiederība:

31. Paraksts:

32. Datums:

Zvejojoša kuģa gadījumā precizējiet 1.–15., 17.–20., kā arī 24.–28. punktu.

Kravas kuģa gadījumā precizējiet 1.–14., 16.–18., kā arī 20.–28. punktu.

Palīgkuģa gadījumā precizējiet 1.–14., 16.–18. un 20. punktu.

Visiem jāprecizē 29.–32. punkts.

(*) Ostu, zivju sugu un sagatavošanas un uzglabāšanas veidu burtu kodus skatīt tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

2. panta 2. punktā minētā iepriekšējā paziņojuma veidlapa trešo valstu zvejas kuģiem

Lūdzu, pirms iepriekšējā paziņojuma nosūtīšanas aizpildiet visas attiecīgās ailes.

Paredzamā ienākšanas osta un papildu informācija par kuģi

- Ostas nosaukums (ISO divburtu valsts kods + trīsburtu ostas kods (*)):
- Ienākšanas nolūks (izkraušana, pārkraušana citā kuģī vai pakalpojumu pieprasījums):
- Paredzamā ierašanās ostā; datums un laiks:
- Kuģu satelītnovērošanas sistēma (VMS) (nē, jā (valsts), jā (RZPO)); ja jā, tad tās tips:
- Kuģa izmēri — garums: platums: ieģrime:
- Kuģu reģistra apliecība:
- RZPO apliecība, ja attiecināms:
- Osta un pēdējās ienākšanas datums (ISO divburtu valsts kods + ostas nosaukums/trīsburtu ostas kods):

Uz kuģa paturētās nozvejas daudzums

9. Zvejojošā(-o) kuģa(-u) vārds(-i) un tā (to) nozvejas sertifikāta numurs(-i) (ja pieejams(-i))	10. Pārkraušanas citā kuģī datums (ja pārkraušana notikusi citur, nevis izkraušanas ostā)	11. Pārkraušanas citā kuģī apgabals vai osta (FAO (ICES) apgabals, FAO (ICES) rajons, FAO (ICES) apakšrajons un, ja nepieciešams, ICES statistiskais tainstūris un zvejas piepūles zona)	12. Sugas nosaukums (FAO trīsburtu kods)	13. Aptuvenais kopējais dzīvsvars uz kuģa (kg) vai zivju skaits, ja prasīts	14. Aptuvenais kopējais izkraujamais/citā kuģī pārkraujamais zivju dzīvsvars (kg) vai zivju skaits, ja prasīts	15. Zivju sagatavošanas un uzglabāšanas veids (lietot burtu kodus (*))

16. Kuģa īpašnieka vārds, uzvārds un adrese:

17. Kuģa kapteiņa/pārstāvja vārds, uzvārds un valstspiederība:

18. Paraksts:

19. Datums:

Zvejojoša kuģa gadījumā precizējiet 1.–8., 12., kā arī 14. un 15. punktu.

Kravas kuģa gadījumā precizējiet 1.–15. punktu.

Palīgkuģa gadījumā precizējiet 1.–8. punktu.

Visiem jāprecizē 16.–19. punkts.

(*) Ostu, zivju sugu un sagatavošanas un uzglabāšanas veidu burtu kodus skatīt tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 203/2011**(2011. gada 1. marts),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

Šī regula stājas spēkā 2011. gada 2. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 1. martā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
0808 20 50	ZZ	95,0
	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2011/18/ES

(2011. gada 1. marts),

ar ko izdara grozījumus II, V un VI pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā⁽¹⁾ un jo īpaši tās 30. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Pasākumus, ar ko paredzēts grozīt nebūtiskus Direktīvas 2008/57/EK elementus un kas attiecas uz minētās direktīvas II līdz IX pielikuma pielāgojumiem, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta Direktīvas 2008/57/EK 29. panta 4. punktā.

(2) Vilcienu vadības iekārtu un signalizācijas apakšsistēmu veido stacionārās lauka iekārtas un borta iekārtas, kas jāuzskata par divām atsevišķām apakšsistēmām. Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīvas 2008/57/EK II pielikums.

(3) Elektroenerģijas patēriņa mērīšanas iekārtas ir fiziski iebūvētas ritošajā sastāvā. Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīvas 2008/57/EK II pielikums.

(4) Saskaņā ar Direktīvas 2008/57/EK 17. panta 3. punktu dalībvalstīm jāizraugās iestādes, kas atbild par verificācijas procedūru valsts noteikumu gadījumā. Tāpēc Direktīvas 2008/57/EK V un VI pielikums jāgroza, lai precizētu procedūras, ko piemēro šīs iestādes.

(5) Attiecībā uz Direktīvas 2008/57/EK VI pielikuma 2. iedaļu un starpposma verificācijas atestācijas (turpmāk "SVA") izmantošanu paziņotajai iestādei vispirms jāsigatavo "EK" starpposma verificācijas atestācijas sertifikāts, un pēc tam pieteikuma iesniedzējam jāsigatavo attiecīgā "EK" deklarācija. Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīvas 2008/57/EK V un VI pielikums.

(6) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota saskaņā ar Direktīvas 2008/57/EK 29. panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2008/57/EK II, V un VI pielikumu attiecīgi aizstāj ar šīs direktīvas I, II un III pielikuma tekstu.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2011. gada 31. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Pienākums transponēt un īstenot šo direktīvu neattiecas uz Kipras Republiku un Maltas Republiku, kamēr to teritorijā nav izveidota dzelzceļa sistēma.

⁽¹⁾ OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē 2011. gada 1. martā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

"II PIELIKUMS

APAKŠSISTĒMAS

1. **Apakšsistēmu saraksts**

Šajā direktīvā dzelzceļu veidojošo sistēmu var iedalīt šādās apakšsistēmās:

a) strukturālais iedalījums:

- infrastruktūra,
- energoapgāde,
- vilcienu vadības un signalizācijas stacionārās lauka iekārtas,
- vilcienu vadības un signalizācijas borta iekārtas,
- ritošais sastāvs;

b) funkcionālais iedalījums:

- satiksmes nodrošināšana un vadība,
- tehniskā apkope,
- telemātikas lietojumi pasažieru un kravu pārvadājumiem.

2. **Apakšsistēmu apraksts**

Izstrādājot attiecīgās SITS projektu, Agentūra piedāvā ar savstarpēju izmantojamību saistīto komponentu un jautājumu sarakstu katrai apakšsistēmai vai apakšsistēmas daļai. Neskarot ar savstarpēju izmantojamību saistīto jautājumu un komponentu izvēli vai secību, kādā tiem tiks izstrādātas SITS, apakšsistēmas ietver šādus elementus.

2.1. *Infrastruktūra*

Sliežu ceļi, pārmijas, inženierbūves (tilti, tuneli u. c.), staciju infrastruktūra (peroni, pieejas zonas, ietverot aprīkojumu, kas vajadzīgs personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām u. c.), drošības līdzekļi un aizsarglīdzekļi.

2.2. *Energoapgāde*

Elektrifikācijas sistēma, tostarp kontaktstrāvas līnijas un elektroenerģijas patēriņa mērīšanas sistēmas stacionārās lauka iekārtas.

2.3. *Vilcienu vadības un signalizācijas stacionārās lauka iekārtas*

Visas stacionārās lauka iekārtas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu vilcienu satiksmes drošību un vadītu to vilcienu kustību, kuriem atļauts izmantot attiecīgo tīklu.

2.4. *Vilcienu vadības un signalizācijas borta iekārtas*

Visas borta iekārtas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu vilcienu satiksmes drošību un vadītu to vilcienu kustību, kuriem atļauts izmantot attiecīgo tīklu.

2.5. *Satiksmes nodrošināšana un vadība*

Darba paņēmieni un pienācīgais aprīkojums, kas nodrošina dažādu strukturālo apakšsistēmu saskaņotu darbību gan parastā, gan traucētā režīmā, it sevišķi ietverot vilcienu sastāvu veidošanu un vilcienu vadīšanu, satiksmes plānošanu un vadību.

Profesionālā kvalifikācija, kas var būt nepieciešama pārrobežu pārvadājumu veikšanai.

2.6. Telemātikas lietojumi

Saskaņā ar I pielikumu šo apakšsistēmu veido divi elementi:

- a) lietojumi pasažieru pārvadājumiem, ietverot sistēmas, kas nodrošina pasažierus ar informāciju pirms brauciena un tā laikā, rezervācijas un maksājumu sistēmas, bagāžas pārzināšanu un pārsēšanās saskaņošanu starp vilcieniem un ar citiem transporta veidiem;
- b) lietojumi kravu pārvadājumiem, ietverot informācijas sistēmas (kravu un vilcienu uzraudzība reāllaikā), vilcienu šķirošanas un iedalīšanas sistēmas, rezervācijas, maksājumu un rēķinu sagatavošanas sistēmas, vilcienu kustības saskaņošanu ar citiem transporta veidiem un elektronisko pavaddokumentu sagatavošanu.

2.7. Ritošais sastāvs

Struktūra, jebkura vilcienu aprīkojuma vadības nodrošināšanas sistēma, strāvas padeves ierīces, vilces un enerģijas pārveides ierīces, borta iekārtas elektroenerģijas patēriņa mērīšanai, bremžu un sakabes mehānisms, ritošā daļa (ratiņi, asis u. c.), piekare, durvis, cilvēka un mašīnas saskarnes (mašīnisti, vilciena personāls un pasažieri, ietverot aprīkojumu, kas vajadzīgs personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām), pasīvās vai aktīvās aizsardzības līdzekļi un piederumi pasažieru un vilciena personāla veselības aizsardzībai.

2.8. Tehniskā apkope

Darba paņēmieni, izmantojamais aprīkojums, loģistikas centri tehniskās apkopes veikšanai un rezerves, kas ļauj veikt obligātos remontdarbus un obligāto profilaktisko apkopi, lai nodrošinātu dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību un vajadzīgo darbību."

II PIELIKUMS

“V PIELIKUMS

APAKŠSISTĒMU VERIFIKĀCIJAS DEKLARĀCIJA

1. “EK” apakšsistēmu verifikācijas deklarācija

“EK” verifikācijas deklarācijai un pavaddokumentiem jābūt ar datumu un parakstu.

Minētās deklarācijas pamatā jābūt informācijai, kas gūta VI pielikuma 2. iedaļā noteiktajā “EK” apakšsistēmu verifikācijas procedūrā. Deklarāciju raksta tajā pašā valodā kā tehnisko dokumentāciju, un tajā iekļauj vismaz šādu informāciju:

- atsaucē uz direktīvu,
- līgumslēdzēja subjekta vai ražotāja, vai Eiropas Savienībā reģistrēta tā pilnvarotā pārstāvja vārds, uzvārds/nosaukums un adrese (norāda firmu un pilnu adresi; pilnvarotā pārstāvja gadījumā norāda arī līgumslēdzēja subjekta vai ražotāja firmu),
- apakšsistēmas īss apraksts,
- tās paziņotās iestādes nosaukums un adrese, kas veikusi 18. pantā minēto “EK” verifikāciju,
- atsaucē uz dokumentiem, kas iekļauti tehniskajā dokumentācijā,
- visi attiecīgie pagaidu vai galīgie noteikumi, kas ir jāievēro attiecībā uz apakšsistēmām, un jo īpaši, vajadzības gadījumā, visi ekspluatācijas ierobežojumi vai nosacījumi,
- ja tā ir pagaidu “EK” deklarācija, tās derīguma termiņš,
- parakstītāja identitāte.

Ja VI pielikumā dota atsaucē uz “EK” SVA deklarāciju, šai deklarācijai piemēro šīs iedaļas noteikumus.

2. Apakšsistēmu verifikācijas deklarācija valsts noteikumu gadījumā

Ja VI pielikumā dota atsaucē uz apakšsistēmu verifikācijas deklarāciju valsts noteikumu gadījumā, minētajai deklarācijai *mutatis mutandi* piemēro 1. iedaļas noteikumus.”

III PIELIKUMS

"VI PIELIKUMS

APAKŠSISTĒMU VERIFIKĀCIJAS PROCEDŪRA

1. VISPĀRĪGI PRINCIPI

Apakšsistēmas verifikācija ir procedūra, ar ko pārbauda un apliecina, ka apakšsistēma:

- ir projektēta, būvēta un uzstādīta tā, lai tā atbilstu pamatprasībām, kas uz to attiecas, un
- to var atļaut nodot ekspluatācijā.

2. "EK" VERIFIKĀCIJAS PROCEDŪRA

2.1. Ievads

"EK" verifikācija ir procedūra, ar ko paziņotā iestāde pārbauda un apliecina, ka apakšsistēma:

- atbilst attiecīgajai SITS vai attiecīgajām SITS,
- atbilst citiem no Līguma izrietošiem noteikumiem.

2.2. Apakšsistēmas daļas un posmi

2.2.1. Starpposma verifikācijas atestācija (SVA)

Ja tas norādīts SITS vai, attiecīgā gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs to pieprasījis, apakšsistēmu var sadalīt atsevišķās daļās vai pārbaudīt konkrētos verifikācijas procedūras posmos.

Starpposma verifikācijas atestācija (SVA) ir procedūra, ar ko paziņotā iestāde pārbauda un apliecina apakšsistēmas atsevišķu daļu vai konkrētu verifikācijas procedūras posmu atbilstību.

Katras SVA rezultātā pieteikuma iesniedzēja izvēlēta paziņotā iestāde izdod "EK" SVA sertifikātu, uz kura pamata savukārt attiecīgā gadījumā sagatavo "EK" SVA deklarāciju. SVA sertifikātā un SVA deklarācijā jānodots atsauce uz SITS, atbilstība kurai vai kurām ir novērtēta.

2.2.2. Apakšsistēmas daļas

Pieteikuma iesniedzējs var pieprasīt SVA katrai daļai. Katru daļu pārbauda katrā posmā, kas raksturoti 2.2.3. iedaļā.

2.2.3. Verifikācijas procedūras posmi

Apakšsistēmu vai apakšsistēmas atsevišķas daļas pārbauda katrā no šādiem posmiem:

- vispārējā projektēšana,
- izveide: būve, it sevišķi ietverot inženiertehniskos darbus, ražošana, komponentu montāža un vispārējā regulēšana,
- galīgā testēšana.

Pieteikuma iesniedzējs var pieprasīt SVA projektēšanas posmā (tostarp tipa pārbaudes) un izveides posmā.

2.3. Verifikācijas sertifikāts

2.3.1. Par "EK" verifikāciju atbildīgā paziņotā iestāde izvērtē apakšsistēmas projektu, izveidi un galīgo testēšanu un sagatavo "EK" verifikācijas sertifikātu, kas paredzēts pieteikuma iesniedzējam, kurš savukārt sagatavo "EK" verifikācijas deklarāciju. "EK" verifikācijas sertifikātā jānodots atsauce uz SITS, atbilstība kurai vai kurām ir novērtēta.

Ja nav novērtēta apakšsistēmas atbilstība visām attiecīgajām SITS (piemēram, atkāpes gadījumā vai gadījumā, ja SITS piemēro daļēji modernizācijai vai atjaunināšanai, SITS pārejas posmā vai īpašā gadījumā), "EK" sertifikātā dod precīzu atsauci uz SITS vai tās/to daļām, atbilstību kurām paziņotā iestāde "EK" verifikācijas procedūras gaitā nav pārbaudījusi.

2.3.2. Ja ir izdoti "EK" SVA sertifikāti, par apakšsistēmas "EK" verifikāciju atbildīgā paziņotā iestāde ņem vērā šos "EK" SVA sertifikātus, un pirms "EK" verifikācijas sertifikāta izdošanas tā:

- pārbauda, vai "EK" SVA sertifikāti pareizi aptver visas SITS attiecīgās prasības,
- pārbauda visus aspektus, ko neaptver "EK" SVA sertifikāti, un
- pārbauda visas apakšsistēmas galīgo testēšanu.

2.4. Tehniskā dokumentācija

Tehniskajā dokumentācijā, ko pievieno "EK" verifikācijas deklarācijai, jāiekļauj šāda informācija:

- ar projektu saistītais tehniskais raksturojums, tostarp izpildei vajadzīgie kopskata un detalizācijas rasējumi, elektriskās un hidrauliskās shēmas, strāvas vadības ķēdes shēmas, datu apstrādes un automatizēto sistēmu apraksts, ekspluatācijas un tehniskās apkopes dokumentācija un cita informācija, kas attiecas konkrēto apakšsistēmu,
- apakšsistēmā iekļauto 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā minēto savstarpējas izmantojamības komponentu saraksts,
- "EK" atbilstības deklarāciju vai deklarāciju par piemērotību lietošanai kopijas, kas jāpievieno iepriekš minētajiem komponentiem saskaņā ar direktīvas 13. pantu, vajadzības gadījumā kopā ar attiecīgo aprēķinu piezīmēm un to testu un pārbaudes protokolu kopijām, kurus paziņotās iestādes veikušas, pamatojoties uz kopējām tehniskajām specifikācijām,
- "EK" SVA sertifikāts vai sertifikāti (ja ir) un šādā gadījumā attiecīgi "EK" SVA deklarācija vai deklarācijas, ko pievieno "EK" verifikācijas sertifikātam, tostarp paziņotās iestādes veiktās sertifikātu derīguma pārbaudes rezultāti,
- "EK" verifikācijas sertifikāts kopā ar attiecīgo aprēķinu piezīmēm, kuru parakstījusi par "EK" verifikāciju atbildīgā paziņotā iestāde un kurā norādīts, ka apakšsistēma atbilst attiecīgās SITS vai attiecīgo SITS prasībām, minot visas atrunas, kas atzīmētas šo darbu gaitā un vēl nav atsauktas; "EK" verifikācijas sertifikātam jāpievieno arī pārbaudes un audita protokoli, ko sagatavojusi tā pati iestāde, veicot savus pienākumus, kas noteikti 2.5.3. un 2.5.4. iedaļā.
- "EK" sertifikāti, kas izdoti saskaņā ar citiem no Līguma izrietošiem tiesību aktiem,
- ja nepieciešama droša integrēšana saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 352/2009 ⁽¹⁾, pieteikuma iesniedzējs tehniskajā dokumentācijā iekļauj novērtētāja ziņojumu par riska novērtēšanas kopīgajām drošības metodēm, kas minētas Direktīvas 2004/49/EK 6. panta 3. punktā.

2.5. Uzraudzība

- 2.5.1. "EK" uzraudzības mērķis ir nodrošināt, lai apakšsistēmas izveides laikā tiktu izpildītas no tehniskās dokumentācijas izrietošās saistības.
- 2.5.2. Par izveides pārbaudi atbildīgajai paziņotajai iestādei jābūt pastāvīgai piekļuvei būvlaukumiem, ražošanas darbnīcām, noliktavām un, vajadzības gadījumā, rūpnieciskās ražošanas vai testēšanas iekārtām, un vispār jebkurām telpām, kuras paziņotās iestādes pārstāvjiem būtu jāapmeklē, veicot šo pienākumu. Paziņotajai iestādei jāsaņem no pieteikuma iesniedzēja visi šim nolūkam vajadzīgie dokumenti, jo īpaši apakšsistēmas īstenošanas plāni un tehniskā dokumentācija.
- 2.5.3. Par īstenošanas pārbaudi atbildīgajai paziņotajai iestādei regulāri jāveic auditi, lai pārliecinātos par atbilstību attiecīgās SITS vai attiecīgo SITS prasībām. Tai jāiesniedz audita ziņojums personām, kas atbild par apakšsistēmas īstenošanu. Tās pārstāvju klātbūtne var būt nepieciešama noteiktos celtniecības darbu posmos.
- 2.5.4. Turklāt paziņotās iestādes pārstāvji bez brīdinājuma var apmeklēt būvlaukumu vai ražošanas darbnīcas. Šādu apmeklējumu laikā paziņotā iestāde var veikt pilnīgu vai daļēju auditu. Tai jāiesniedz pārbaudes ziņojums un, attiecīgā gadījumā, audita ziņojums personām, kas atbild par apakšsistēmas īstenošanu.

⁽¹⁾ OV L 108, 22.4.2009., 4. lpp.

- 2.5.5. Lai izsniegtu "EK" deklarāciju par piemērotību lietošanai, kā minēts IV pielikuma 2. sadaļā, paziņotajai iestādei ir iespēja uzraudzīt apakšsistēmu, kurā ir uzstādīts savstarpējās izmantojamības komponents, lai novērtētu – ja atbilstīgajā SITS ir šāda prasība – tās piemērotību lietošanai paredzētajā dzelzceļa vidē.

2.6. Dokumentu iesniegšana

Visa 2.4. punktā minētā dokumentācija jāglabā pieteikuma iesniedzējam kā dokumentācija, uz kuras pamata piešķirts "EK" SVA sertifikāts vai sertifikāti (ja ir), ko izdevusi par to atbildīgā paziņotā iestāde, vai kā dokumentācija, uz kuras pamata piešķirts verifikācijas sertifikāts, ko izdevusi paziņotā iestāde, kura atbild par apakšsistēmas "EK" verifikāciju. Dokumentācija jāpievieno "EK" verifikācijas deklarācijai, ko pieteikuma iesniedzējs nosūta kompetentajai iestādei, kurai tas iesniedz ekspluatācijas atļaujas pieteikumu.

Vienu dokumentācijas eksemplāru pieteikuma iesniedzējs glabā visu apakšsistēmas ekspluatācijas laiku. Pēc pieprasījuma to nosūta jebkurai citai dalībvalstij.

2.7. Publicēšana

Katrai paziņotajai iestādei regulāri jāpublicē attiecīga informācija par:

- saņemtajiem "EK" verifikācijas un SVA pieprasījumiem,
- pieprasījumiem novērtēt savstarpējas izmantojamības komponentu atbilstību un/vai piemērotību lietošanai,
- izdotajiem vai atteiktajiem "EK" SVA sertifikātiem,
- izdotajiem vai atteiktajiem "EK" atbilstības sertifikātiem un/vai sertifikātiem par piemērotību lietošanai,
- izdotajiem vai atteiktajiem "EK" verifikācijas sertifikātiem.

2.8. Valoda

Dokumentācijai un sarakstei saistībā ar "EK" verifikācijas procedūru jābūt pieteikuma iesniedzēja reģistrācijas dalībvalsts ES oficiālajā valodā vai ES oficiālajā valodā, kuras izmantošanai piekritis pieteikuma iesniedzējs.

3. VERIFIKĀCIJAS PROCEDŪRA VALSTS NOTEIKUMU GADĪJUMĀ

3.1. Ievads

Verifikācijas procedūra valsts noteikumu gadījumā ir procedūra, ar ko iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 17. panta 3. punktu (izraudzītā iestāde), pārbauda un apliecina apakšsistēmas atbilstību valsts noteikumiem, kas paziņoti saskaņā ar 17. panta 3. punktu.

3.2. Verifikācijas sertifikāts

Izraudzītā iestāde, kas atbild par verifikācijas procedūru valsts noteikumu gadījumā, sagatavo verifikācijas sertifikātu, kas paredzēts pieteikuma iesniedzējam.

Sertifikātā ietver precīzu atsauci uz valsts noteikumiem, atbilstību kuriem izraudzītā iestāde pārbaudījusi verifikācijas procesā, tostarp noteikumiem saistībā ar daļām, uz kurām attiecas atkāpe no SITS, modernizācija vai atjaunināšana.

Tādu valsts noteikumu gadījumā, kuri attiecas uz ritekli veidojošām apakšsistēmām, izraudzītā iestāde iedala sertifikātu divās daļās, vienā daļā ietverot atsauces uz valsts noteikumiem, kas precīzi attiecas uz ritekli un konkrētā tīkla tehnisko savietojamību, bet otrā daļā – atsauces uz citiem valsts noteikumiem.

3.3. Tehniskā dokumentācija

Tehniskā dokumentācija, ko pievieno verifikācijas sertifikātam valsts noteikumu gadījumā, jāietver 2.4. punktā minētajā tehniskajā dokumentācijā, un tajā jāsniedz tehniskie dati, kas ir būtiski, lai novērtētu apakšsistēmas atbilstību valsts noteikumiem."

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 24. marts)

par valsts atbalstu C 4/03 (ex NN 102/02), ko Itālija piešķirusi uzņēmumam WAM SpA

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1711 cor.)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/134/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā lēmumu, ar kuru Komisija nolēma uzsākt procedūru, kas noteikta Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktā, attiecībā uz atbalstu C 4/03 (ex NN 102/02) ⁽²⁾,

pēc aicinājuma ieinteresētajām personām izteikt savas piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem un, ņemot vērā saņemtas piezīmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

Procedūra Komisijā

- (1) Komisija ar 1999. gada 26. jūlija vēstuli saņēma sūdzību, vērstu pret uzņēmumu WAM Engineering Ltd. Sūdzībā tika apgalvots, ka Itālija uzņēmumam WAM SpA piešķirusi nelikumīgas valsts subsidijas.
- (2) 1999. gada 5. augusta un 1999. gada 10. septembra vēstulēs Itālijas iestādēm tika adresēts pieprasījums sniegt informāciju. Sūdzības iesniedzējs sniedza papildu informāciju 1999. gada 2. septembra vēstulē. Komisija 1999. gada 13. decembra vēstulē paziņoja sūdzības iesniedzējam Itālijas iestāžu atbildi, kas sniegta 1999. gada 11. oktobra vēstulē, un izklāstīja nodomu veikt oficiālu izmeklēšanas procedūru.

⁽¹⁾ No 2009. gada 1. decembra EK līguma 87. un 88. pants kļuva attiecīgi par LESD 107. un 108. pantu. Pēc būtības šie divi noteikumu kopumi ir identiski. Šajā lēmumā atsaucas uz LESD 107. un 108. pantu vajadzības gadījumā uzskatāmas par atsaucēm attiecīgi uz EK līguma 87. un 88. pantu un atsauce uz Pirmās instances tiesu par atsauci uz Vispārējo tiesu.

⁽²⁾ C(2003) 35, galīgā redakcija (OV C 142, 18.6.2003., 2. lpp.).

- (3) Tajā pašā laikā tika veikts pētījums par valsts atbalsta shēmām ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem ārpus ES, un tika gaidīts, ka Komisija rezultātā par šo jautājumu sniegs paziņojumu.

- (4) Komisija 2001. gada 18. decembra vēstulē lūdza Itālijai papildu informāciju, jo sūdzības iesniedzējs atkārtoti vērsās Komisijā (2000. gada 31. marta vēstulē un 2000. gada 11. oktobra vēstulē Komisijai tika adresēti divi atgādinājumi), ievērojot to, ka Komisija bija atlikusi pētījumu par ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem.

- (5) Ņemot vērā informāciju, kas sniegta 2002. gada 20. februāra vēstulē un 2002. gada 27. marta vēstulē, Itālijas iestādēm 2002. gada 12. aprīļa vēstulē tika pieprasīta papildu informācija.

- (6) Itālijas iestādes atbildēja ar 2002. gada 21. maija vēstuli. Komisija 2002. gada 5. jūnija vēstulē informēja Itālijas iestādes par savu uzskatu, ka iesniegtā informācija ir nepilnīga, un lūdza 20 darbadienu laikā pēc vēstules saņemšanas papildināt trūkstošo informāciju un sniegt turpmākus skaidrojumus.

- (7) Tā kā atbilde netika saņemta un lai gan Itālijas iestādes 2002. gada 25. jūnija vēstulē bija lūgušas pagarināt sākotnēji paredzēto termiņu līdz 2002. gada 31. jūlijam, Komisija 2002. gada 26. septembrī pieņēma rīkojumu sniegt informāciju, ievērojot 10. panta 3. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽³⁾ (turpmāk – "Regula (EK) Nr. 659/1999"). Tīkmēr lieta bija pārvesta uz nepaziņotā atbalsta reģistru un tai bija piešķirts numurs NN 102/2002.

- (8) Ar 2002. gada 26. jūnija vēstuli un 2002. gada 4. oktobra vēstuli sūdzības iesniedzēju informēja par lietas attīstību. Sūdzības iesniedzējs 2002. gada 31. oktobra vēstulē lūdza darīt viņam zināmu iepriekš minētā rīkojuma iznākumu.

⁽³⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

- (9) Itālijas iestādes iesniedza prasīto informāciju 2002. gada 16. oktobra vēstulē, kā arī sniedza papildu informāciju 2002. gada 24. oktobra vēstulē.
- (10) Komisija 2003. gada 24. janvāra vēstulē informēja Itāliju, ka tā nolēmusi uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā (tagadējā LESD 108. panta 2. punktā) paredzēto procedūru attiecībā uz konkrēto atbalstu ⁽⁴⁾.
- (11) Attiecīgo informāciju sūdzības iesniedzējam sniedza 2003. gada 29. janvāra vēstulē.
- (12) Vēl nesaņēmis iepriekš minēto vēstuli, sūdzības iesniedzējs nosūtīja Komisijai atgādinājumu 2003. gada 10. februāra vēstulē.
- (13) Pēc paziņojuma Itālijas iestādēm par procedūras uzsākšanu WAM SpA nekavējoties nosūtīja vēstuli Komisijai (2003. gada 10. februāra vēstule).
- (14) Itālija 2003. gada 27. februāra vēstulē lūdza līdz 2003. gada 7. martam pagarināt piecpadsmit dienu termiņu, lai nosūtītu apsvērumus par konfidencialitāti, kā noteikts Komisijas lēmumā.
- (15) Itālija 2003. gada 10. marta vēstulē lūdza Komisiju nepublicēt lēmumu, ņemot vērā saņēmēja vēlmi atmaksāt atbalstu, ko arī paziņoja pats uzņēmums WAM SpA 2003. gada 13. marta vēstulē, kas tika tieši nosūtīta Komisijai.
- (16) Komisija 2003. gada 18. marta vēstulē norādīja, ka, lai novērstu publicēšanu, vajadzīgs galīgais lēmums, ar ko slēdz lietu un attiecībā uz ko jāiesniedz pierādījums tam, ka abi atbalsti ar procentiem, kas aprēķināti Komisijai pieņemamā veidā, ir faktiski atgūti.
- (17) Tā kā summa, ko Itālijas valdība piedāvāja 2003. gada 13. maija vēstulē, bija ievērojami zemāka par atbalsta dotācijas ekvivalenta pirmo aplēsi, ko bija aprēķinājis Komisija, pamatojoties uz procedūras uzsākšanas laikā pieejamo informāciju, Komisija 2003. gada 22. maija vēstulē informēja Itāliju, ka tā ierosināto atmaksājamo summu uzskata par neatbilstošu tās kritērijiem, tāpēc publicēšana notiks drīzumā.
- (18) Sūdzības iesniedzējs 2003. gada 13. jūnija vēstulē lūdza informāciju par lēmuma publicēšanu. Komisija atbildēja ar 2003. gada 18. jūnija vēstuli. Tajā pašā dienā sūdzības iesniedzējam pa elektronisko pastu tika nosūtīts papildu paziņojums, nekavējoties informējot viņu, ka publicēšana tikko notikusi.
- (19) Uzņēmums WAM SpA 2003. gada 1. jūlija vēstulē, pirms kuras tajā pašā dienā tika nosūtīts fakss, iesniedza pieprasījumu piekļūt visai lietas dokumentācijai. Šo pieprasījumu Komisija noraidīja 2003. gada 14. jūlija vēstulē.
- (20) Uzņēmums WAM SpA 2003. gada 20. jūnija vēstulē tieši atbildēja uz Komisijas paziņojumu Itālijai par lēmuma publicēšanu. Komisija atbildēja ar 2003. gada 11. jūlija vēstuli.
- (21) Sūdzības iesniedzējs 2003. gada 27. jūnija vēstulē puda nodomu pieprasīt kompensāciju no WAM SpA, ņemot vērā radušos zaudējumus, ja Komisijas galīgais lēmums būtu negatīvs, un lūdza informāciju par veicamo procedūru.
- (22) Uzņēmums *Morton Machine Company Limited* 2003. gada 4. jūlija vēstulē paziņoja, ka WAM SpA, savukārt pieprasot kompensāciju, tam atsūtījis tiesas pavēsti ar uzaicinājumu ierasties Itālijas tiesā, un lūdza Komisiju, vai tā var panākt pavēstes atsaukšanu.
- (23) Komisija 2003. gada 10. jūlija vēstulē atbildēja uz abām iepriekš minētajām *Morton Machine Company Limited* vēstulēm.
- (24) Ieinteresētās trešās personas 2003. gada 16. jūlija vēstulē sniedza piezīmes, lūdzot tās uzskatīt par konfidencialām.
- (25) Komisijas dienestu un Itālijas iestāžu sanāksme notika 2003. gada 23. jūlijā. Pirms šīs sanāksmes dažus datus Itālijas iestādes nosūtīja 2003. gada 22. jūlija vēstulē, kas reģistrēta 2003. gada 25. jūlijā. Papildu informāciju tieši Komisijai 2003. gada 8. augusta vēstulē nosūtīja no premjerministra biroja (Kopienas politiku saskaņošanas departamenta).
- (26) Uzņēmums *Morton Machine Company Limited* 2003. gada 21. augusta vēstulē lūdza tai paziņot, vai galīgais lēmums jau pieņemts, un pieprasīja, lai to informē par situāciju. Komisija atbildēja ar 2003. gada 28. augusta vēstuli.
- (27) Itālija 2003. gada 19. septembra vēstulē sniedza Komisijai savus apsvērumus par lēmumu uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.
- (28) Itālija 2003. gada 3. novembra vēstulē sniedza savus apsvērumus par trešo personu piezīmēm.
- (29) Pēc kompensācijas prasības, ko uzņēmums WAM SpA iesniedza 2003. gada 30. jūlijā, atteikumu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem Ģenerālsēkretariāts apstiprināja 2003. gada 16. septembra vēstulē.
- (30) 2003. gada 19. septembra atbildē trūkstošo informāciju Itālija iesniedza 2004. gada 14. janvāra vēstulē.

⁽⁴⁾ Skat. 2. atsauci.

- (31) Komisija 2004. gada 19. maijā pieņēma lēmumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 (⁵) 7. panta 3. un 5. punktu.

Procedūra Pirmās instances tiesā un Tiesā

- (32) Gan uzņēmums WAM SpA, gan Itālija Komisijas 2004. gada 19. maija lēmumu pārsūdzēja Pirmās instances tiesā. Pirmās instances tiesa, nolēmusi apvienot lietas, sniedza savu spriedumu 2006. gada 6. septembrī un noraidīja Komisijas lēmumu, pamatojoties uz to, ka tajā nebija sniegts pietiekams pierādījums tam, ka atbalsts, iespējams, ietekmēja tirdzniecību un konkurenci ES tirgū, ņemot vērā lietas apstākļus (⁶).
- (33) Komisija iesniedza apelāciju pret Pirmās instances tiesas spriedumu. Tiesa Komisijas apelāciju noraidīja 2009. gada 30. aprīlī (⁷).

II. ATBALSTA APRAKSTS

- (34) WAM SpA ir Itālijas likumdošanā noteiktajā kārtībā reģistrēts uzņēmums, kura juridiskā adrese ir Cavezzo, Itālijā. Attiecīgajā laikposmā no 1995. līdz 2000. gadam tas tirgū nodarbojās ar vītņkonveijeru un padeves mehānismu, putekļu savācēju un vārstu ražošanu un tirdzniecību rūpniecības uzņēmumiem. Šajā tirgus jomā darbojas daudzi ES ražotāji. Jo īpaši putekļu savācēju tirgū uzņēmumam WAM SpA bija daudz spēcīgāki ES mēroga konkurenti, kuriem bija progresīvas tehnoloģijas un labi attīstīta komerciālā struktūra (⁸).
- (35) Kas attiecas uz WAM SpA atrašanos Itālijas tirgū, uzņēmuma tirgus daļa cementa vītņkonveijeru tirgū bija 60 % 1991. gadā, 50 % 2000. gadā un 55 % 2003. gadā. Putekļu savācēju tirgū uzņēmuma tirgus daļa bija 40 % 1991. gadā, kas palielinājās līdz 50 % 2000. gadā un līdz 60 % 2003. gadā (⁹).
- (36) Sākot no 1997. gada, WAM SpA paplašināja savu darbību citos ES tirgos, jo īpaši Rietumvācijā un Francijā. Uzņēmuma cementa vītņkonveijeru tirgus daļa 2000. gadā bija 70 % Francijā un Vācijā un 60 % AK, turpretim atbilstošie rādītāji attiecībā uz putekļu savācējiem ar apaļiem filtriem bija 50 % Francijā, 20 % Vācijā un 10 % AK (¹⁰).

- (37) 1994. gadā tika nodibināts Japānas meitasuzņēmums WAM Japan. Tas koncentrējās uz divu Itālijā ražotu produktu tirdzniecību, kuru transportēšanas izmaksas bija samērā mazas, – uz putekļu savācēju un vārstu tirdzniecību. 1995. gadā tika nodibināts Ķīnas meitasuzņēmums, kas sākotnēji darbojās kā kopuzņēmums ar vietējo partneri un no 1998. gada kā WAM SpA pilnībā piederošs meitasuzņēmums (¹¹).

- (38) Attiecīgajā laikposmā WAM SpA piederēja arī 84 % akciju uzņēmumā WAM Engineering Ltd, kurš bija reģistrēts Apvienotās Karalistes likumdošanā noteiktajā kārtībā un kura juridiskā adrese bija Tewkesbury, Apvienotajā Karalistē. Tirgus segments, kurā darbojās WAM Engineering Ltd, bija rūpniecisko maisītājmehānismu, ko izmanto galvenokārt pārtikas, ķīmijas, farmācijas un vides nozarē, projektēšana, izgatavošana un pārdošana.

- (39) Attiecībā uz WAM Engineering Ltd cenu politiku Apvienotajā Karalistē sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka WAM spēja piedāvāt tos pašus ražojumus (rūpnieciskos maisītājmehānismus), ko ražoja un tirgoja sūdzības iesniedzēja uzņēmums, par vienu trešdaļu cenas – tā bija summa, ar ko, pēc sūdzības iesniedzēja domām, varēja segt tikai mehānismu ražošanai nepieciešamo izejmateriālu cenu, – pateicoties, viņaprāt, Itālijas valdības finansējumam, jo īpaši finansējumam saskaņā ar 1981. gada 29. jūlija Likumu Nr. 394/81.

- (40) Pēc sūdzības iesniedzēja domām WAM Engineering Ltd bija piešķirts finansiālais atbalsts atbilstoši programmām iekļūšanai trešo valstu tirgos saskaņā ar Likumu Nr. 394/81. Jo īpaši Likums Nr. 394/81 esot nodrošinājis atbalstu tiem Itālijas uzņēmumiem, kas vēlējas ārvalstīs izveidot meitasuzņēmumu pārstāvniecību, pārdošanas filiāli un noliktavu veidā.

- (41) Itālijas iestādes apstiprināja atbalsta piešķiršanu uzņēmumam WAM SpA subsidētu aizdevumu veidā, kuru summa sasniedza ITL 2 281 450 000 (apmēram EUR 1,8 miljoni), 1995. gadā projektiem Japānā, Dienvidkorejā un Taivānā. Tomēr saņēmējam, pēc Itālijas iestāžu apgalvojuma, faktiski tika piešķirts subsidēts aizdevums ITL 1 358 505 421 apmērā (apmēram EUR 0,7 miljoni), jo plānotie projekti Korejā un Taivānā netika īstenoti minēto valstu ekonomikas krīzes dēļ.

- (42) Subsidētais aizdevums sedza 85 % attiecināmo izdevumu. Procentu likmju subsīdija varēja sasniegt līdz 60 % no bāzes likmes. Aizdevums bija jāatmaksā piecos gados pēc lineārās metodes un vienādās summās ik pusgadu, procentus maksājot par nenomaksāto atlikumu. Bija paredzēts divus gadus ilgš labvēlības periods.

(⁵) OV L 63, 4.3.2006., 11. lpp.

(⁶) Tiesas spriedums apvienotajās lietās T-304/04 un T-316/04 *Itālijas Republika un WAM SpA/Komisija* (2006, Recueil, II-64. lpp.).

(⁷) Tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums lietā C-494/06 P *Komisija/Itālijas Republika un WAM SpA* (Krājumā vēl nav publicēts).

(⁸) Piemēram, Dce un R-Master (AK), *Infra-Stauband Ats* (Vācija) un *Fda* (Francija). Sk. Ekonomikas pētījumu centra (Modenas un Redžo Emilijas Universitātes Politekonomijas departaments) jaunāko 2009. gada februāra pētījumu *The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968–2003)*.

(⁹) Ekonomikas pētījumu centra (Modenas un Redžo Emilijas Universitātes Politekonomijas departaments) jaunākais 2009. gada februāra pētījums *The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968–2003)*.

(¹⁰) Skat. 9. atsauci.

(¹¹) Skat. 9. atsauci.

(43) Konkrētā aizdevuma subsidēto procentu likmi (4,4 %) aprēķināja ar atsauci uz tirgus likmi 11 %. Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz procedūras uzsākšanas laikā pieejamo informāciju, šķiet, atbalsta intensitāte bija līdzvērtīga 16,38 % no dotācijas bruto ekvivalenta, kā rezultātā atbalsts varēja būt ITL 222,523 miljoni (apmēram EUR 115 000).

(44) Šā atbalsta attiecināmās izmaksas sadalītas divās kategorijās: izmaksas, kas saistītas ar pastāvīgajām struktūrvienībām ārvalstīs, un tirdzniecības veicināšanas izmaksas. Attiecināmās izmaksas (izteiktas miljonos ITL) ir šādas:

(miljonos ITL)	
ATTIECINĀMĀS IZMAKSAS	PIEŠKIRTIE AIZDEVUMI
PASTĀVĪGĀS STRUKTŪRVIENTĪBAS	
Īre, apdrošināšana, iekārtas	122,56
Darbības izmaksas (jo īpaši personāls, mēbeles, pastāvīgo struktūrvienību aprīkojums)	556,94
Paraugi	38,23
Konsultāciju pakalpojumi	29,43
1. starpsumma	747,18
TIRDZNIECĪBAS VEICINĀŠANA	
Preču uzglabāšana	456,28
Tirgus pētījumi	40,95
Gadatirgi un izstādes	12,19
Reklāma	94,39
Komandējumi	7,52
2. starpsumma	611,33
Kopā	1 358,51

(45) Turklāt ar 2002. gada 21. maija vēstuli Itālijas iestādes, atbildot uz Komisijas informācijas pieprasījumu, paziņoja, ka WAM SpA 2000. gada 9. novembrī saskaņā ar to pašu shēmu tika piešķirts vēl viens subsidēts aizdevums ITL 1 940 579 808 apmērā (apmēram EUR 1 miljons).

(46) Komisijas rīcībā procedūras uzsākšanas laikā nebija nekādas sīkākas informācijas par šādu papildu atbalstu.

III. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS PAMATOJUMS

Uzņēmumam WAM SpA 1995. gadā piešķirtais atbalsts

(47) Itālijas iestādes savā 2002. gada 21. maija vēstulē apgalvoja, ka atbalsts, kas piešķirts WAM SpA 1995. gadā

saskaņā ar Likumu Nr. 394/81, bija ievērojami zem *de minimis* sliekšņa un ka tam pašam saņēmējam nav piešķirts cits *de minimis* atbalsts tajā pašā trīs gadu laikposmā. Turklāt tās uzsvēra, ka atbalstu nekādā ziņā nevārēja uzskatīt par tieši saistītu ar eksportētajiem daudzumiem.

(48) Komisija atzīmēja, ka lielākā daļa attiecināmo izmaksu, ko ņēma vērā attiecībā uz 1995. gadā WAM SpA piešķirto īpašo atbalstu, piemēram, īres, apdrošināšanas, iekārtu un darbības izmaksas (jo īpaši par personālu, mēbeļiem un aprīkojumu), kas saistītas ar pastāvīgu uzņēmējdarbības struktūrvienību ārvalstīs, jāuzskata par atbalstu izplatīšanas tīkla izveidei un darbībai.

(49) Līdzīgi, pēc Komisija domām, izmaksas par konsultāciju pakalpojumiem, kas saistītas ar pastāvīgajām struktūrvienībām ārvalstīs, reklāmu un komandējumiem, bija jā kvalificē kā kārtējie izdevumi, kuri saistīti ar eksporta darbību.

(50) Lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru Komisija norādīja, ka saskaņā ar pēdējo punktu Komisijas paziņojumā par to noteikumu noteikšanu, kas piemērojami nelielkumīga valsts atbalsta novērtēšanai ⁽¹²⁾, ja lēmuma laikā pamatnostādnes aizstātas ar regulu, Komisija uzskata, ka noteikumi, kas izklāstīti regulā, piemērojami tiktāl, cik tie ir labvēlīgāki par pamatnostādnes paredzētajiem noteikumiem. Attiecīgi Komisija lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru atzīmēja, ka attiecībā uz *de minimis* atbalstu principā jāpiemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽¹³⁾ (turpmāk – “Regula (EK) Nr. 69/2001”) noteikumi.

(51) Tomēr Regula (EK) Nr. 69/2001 neattiecas uz atbalstu ar eksportu saistītām darbībām, konkrēti, uz atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, kā arī uz izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai uz citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām, kā norādīts 1. panta a) punktā.

(52) Saistībā ar konkrētā atbalsta atbilstību attiecīgajiem *de minimis* noteikumiem jāatzīmē Komisijas lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru norādītais, ka Kopienas 1992. gada pamatnostādnes par valsts atbalstu MVU ⁽¹⁴⁾ (turpmāk – 1992. gada MVU pamatnostādnes) atbalsts eksportam nebija izslēgts nepārprotami, taču bija noteikts zemāks *de minimis* atbalsta sliekšnis – 50 000 ekiju.

⁽¹²⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 213, 19.8.1992., 2. lpp.

- (53) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru pauda šaubas par to, vai atbalstu, kas piešķirts WAM SpA 1995. gadā saskaņā ar Likumu Nr. 394/81, var uzskatīt par atbilstīgu jebkuram attiecīgajam *de minimis* noteikumam.
- (54) Turklāt, ievērojot iepriekšējo pārbaudi, Komisijai bija nopietnas šaubas par to, vai atbalstu WAM SpA var atzīt par saderīgu ar EK līgumu (tagadējo LESD), pamatojoties uz kādu noteikumu.

Uzņēmumam WAM SpA 2000. gadā piešķirtais atbalsts

- (55) Oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas laikā Komisijai nebija zināmi īpaši dati, piemēram, atbalsta intensitāte un attiecināmās izmaksas, par atbalstu, kas "WAM grupai" (kā to sauc Itālijas iestādes) tika piešķirts 2000. gadā arī subsidēta aizdevuma veidā saskaņā ar Likumu Nr. 394/81, jo Itālijas iestādes nebija iesniegušas attiecīgo informāciju.
- (56) Attiecīgi Komisija minētajā procedūras posmā nevarēja padziļināti novērtēt īpašo atbalstu. Tomēr, ievērojot, ka tas kalpoja tam pašam nolūkam un tika piešķirts, balstoties uz tādu pašu juridisko pamatu, kā 1995. gadā piešķirtais atbalsts, apšaubāms, vai atbalstu varēja uzskatīt par atbilstīgu kādam no EK līguma (tagadējā LESD) attiecīgajiem noteikumiem.
- (57) Itālijas iestādes savā 2002. gada 24. oktobra vēstulē arī norādīja, ka WAM *Engineering* tieši nekad nav piešķirts neviens atbalsts un ka Itālijas uzņēmumu reģistrā uzņēmums kā tāds nav reģistrēts. Taču Komisija atzīmēja, pirmkārt, ka WAM SpA piederēja 84 % WAM *Engineering Ltd* akciju un, otrkārt, ka kopš savas 1999. gada 11. oktobra vēstules Itālijas iestādes bija paziņojušas, ka WAM SpA tika piešķirts subsidētais aizdevums saskaņā ar Likumu Nr. 394/81, un 2002. gada 21. maija vēstulē papildinājušas, ka "WAM grupai" 2000. gada 9. novembrī bija piešķirts vēl viens subsidētais aizdevums saskaņā ar to pašu shēmu.

IV. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (58) No ieinteresētas trešās personas, kas lūdza neizpaust tās vārdu, tika saņemtas piezīmes par lēmumu uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.
- (59) Trešā personas piezīmēs bija atbalstīti Komisijas centieni atjaunot līdzvērtīgus konkurences apstākļus attiecīgajā nozarē, kā arī izteiktas sūdzības par zaudētajām tehniskajām iemaņām un darba vietām WAM SpA tirgus stāvokļa dēļ.

- (60) Ar 2003. gada 3. novembra vēstuli Itālijas iestādes, kam Komisija bija paziņojusi par trešās personas piezīmēm 2003. gada 25. septembrī nosūtītajā vēstulē, paziņoja, ka, viņuprāt, šīs piezīmes neietvēra neko jaunu, jo tās tikai apstiprināja dažus no lietā jau izteiktajiem apgalvojumiem, ko bija izteicis arī sūdzības iesniedzējs. Jo īpaši Itālijas iestādes uzskatīja, ka bija pietiekami daudz pierādījumu, kas uzskatāmi parādīja saiknes neesību starp pretenzijām, kuras izteiktas iepriekš minētajās piezīmēs, un WAM SpA finansējumu saskaņā ar Likumu Nr. 394/81.

V. ITĀLIJAS IESTĀŽU PIEZĪMES

- (61) Attiecībā uz 1995. gada aizdevumu Itālijas iestādes sniedza pierādījumu, ka brīdī, kad tika iesniegts pieteikums pirmajam atbalsta pasākumam un kad aizdevums tika piešķirts, WAM SpA atbilda vidēja uzņēmuma definīcijai, kas norādīta 1992. gada MVU pamatnostādņu 2.2. punktā, par ko liecināja uzņēmuma 1994. gada pārskats, saskaņā ar kuru uzņēmumā bija 163 darba ņēmēji, tā gada apgrozījums bija EUR 16,8 miljoni, un kopējā balance bija EUR 20,1 miljons, kā arī tas piederēja diviem uzņēmumiem, kuri abi atbilda MVU definīcijai. Taču Itālijas iestādes pašas piekrita, ka WAM SpA vairs nebija MVU pēc 1998. gada, kā arī 2000. gadā, kad tika piešķirts otrais atbalsts.
- (62) Informācijai par pirmo atbalsta pasākumu, kas Komisijai jau bija zināma procedūras uzsākšanas laikā, netika pievienots neviens jauns būtisks elements, izņemot faktu, ka aizdevums bija pieejams saņēmējam vairākās daļās, attiecībā uz ko atvieglojumu periods varēja mainīties no diviem gadiem līdz nullei. Acīmredzot sākotnējā līgumā nebija paredzēts noteikums par procentu likmes pārskatīšanu. Saskaņā ar grafiku šis aizdevums bija pilnībā jāatmaksā 2004. gada aprīlī.
- (63) Kas attiecas uz 2000. gada aizdevumu, Itālijas iestādes 2003. gada 25. jūlija vēstulē sniedza paskaidrojumu, ka aizdevuma patiesā kopējā summa bija ITL 3 603 574 689 (kas atbilst EUR 1 861 091,01), nevis ITL 1 940 579 808 (apmēram EUR 1 miljons), kā iepriekš paziņots 2002. gada 21. maija vēstulē un norādīts lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, jo pēdējie dati attiecās tikai uz to aizdevuma daļu, kas jau bija samaksāta brīdī, kad vēstule tika rakstīta, nevis uz visu piešķirto atbalsta summu.
- (64) Faktiski tika samaksātas vēl divas atbalsta daļas. Pēdējā daļa, kuras summa bija EUR 248 091,01, tika samaksāta 2003. gada 22. janvārī. Šā aizdevuma un 1995. gada aizdevuma piešķiršanas nosacījumi ir vienādi, jo abus aizdevumus piešķīra, pamatojoties uz Likumu Nr. 394/81. Par visas konkrētās 2000. gada aizdevuma summas piešķiršanu tika lemts 2000. gada 9. novembrī, un līgumu parakstīja 2000. gada 20. decembrī.

- (65) Turpmāk norādīts attiecināmo izmaksu grafiks, kas ņemts vērā attiecībā uz šo atbalstu un ko Itālijas valdība nosūtījusi 2003. gada 22. jūlija vēstules pielikumā.

(tūkstošos EUR)	
ATTIECINĀMĀS IZMAKSAS	PIEŠĶIRTIE AIZDEVUMI
PASTĀVĪGĀS STRUKTŪRVIENTĪBAS	
Telpu īre un mēbeles, transportlīdzekļi	331,27
Darbības izmaksas (administrācija, preces un personāls)	973,50
Paraugi	0,87
Mācības	25,24
Konsultācijas	30,29
1. starpsuma	1 361,17
TIRDZNIECĪBAS VEICINĀŠANA	
Preču uzglabāšana	353,39
Gadatirgi un veicināšanas pasākumi	6,37
Reklāma	42,74
Komandējumi	94,84
Klientu braucieni uz Itāliju	2,59
2. starpsuma	499,92
Kopā	1 861,09

- (66) Turklāt, no 2004. gada 14. janvāra vēstulei pievienotajiem dokumentiem izriet, ka konkrētā programma Ķīnā bija kopīgi jāveic WAM SpA un WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd, vietējam uzņēmumam, kas pilnībā piederēja WAM SpA.
- (67) Uzskatīja, ka attiecināmās izmaksas iekļauta telpu īre birojiem, noliktavai, salonam un tehniskās palīdzības dienestam (kopējā platība 7 500 m²), triju transportlīdzekļu pirkšana, noma vai izpirkumnoma un personāla izmaksas mātesuzņēmumā un ārvalstīs (konkrēti, viens tirdzniecības vadītājs un seši tehniķi).
- (68) Īpašajam aizdevumam piemērotā procentu likme bija 2,32 %, t. i., 40 % no 5,8 % bāzes likmes, kas bija spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī. Šķiet, atkal līgumā nebija paredzēts mainīt procentu likmi aizdevuma līguma darbības laikā. Saņēmējam aizdevumu samaksāja vairākās daļās, tāpēc pielaides periods mainījās no diviem gadiem līdz nullei.
- (69) Attiecībā uz aizdevuma atmaksāšanu Itālijas iestāžu sniegtā informācija liecina, ka 2003. gada 20. februārī

beidzās divu gadu pielaides periods, kura laikā tika maksāti tikai procenti par saņēmējam jau apmaksātajām aizdevuma daļām. 2003. gada 20. augustā sākās piecu gadu atmaksāšanas termiņš. Aizdevums bija jāatmaksā pēc lineārās metodes vienādās daļās ik pusgadu, procentus maksājot par nenomaksāto atlikumu. Saskaņā ar grafiku atmaksāšana tāpēc bija jāpabeidz līdz 2008. gada 20. februārim.

- (70) Turklāt attiecībā uz procentu likmes grozījumu atmaksāšanas periodā Itālijas iestādes uzskatīja, ka Itālijas tiesiskajā regulējumā pastāv vispārīgi noteikumi, kas pieļauj šādu samazināšanu.
- (71) Turklāt par abiem aizdevumiem Itālijas iestādes apgalvoja, ka obligātās bankas garantijas izmaksas, ko pieprasīja pirms aizdevumu piešķiršanas, jāatskaita no atbalsta summas.
- (72) Par WAM SpA eksporta kvotām ES mērogā un ārpus tā tika sniegti šādi dati.

GADS	EKSPORTS ES MĒROGĀ	EKSPORTS ĀRPUS ES	KOPĒJAIS EKSPORTS
1995	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) Itālijas iestādes informēja Komisiju, ka iepriekš norādītie kopējie eksporta rādītāji atbilda 52–57,5 % no WAM SpA kopējā gada apgrozījuma attiecīgi 1995. un 1999. gadā.
- (74) Visbeidzot, lai gan Itālijas iestādes atzīst, ka uz abiem pārbaudāmajiem atbalstiem neattiecas ne Regula (EK) Nr. 69/2001, ne Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001⁽¹⁵⁾, tās uzskata, ka stimuli ES uzņēmumiem, kas paredzēti ārpus ES īstenojamo programmu atbalstam, neietilpst EK līguma 87. panta 3. punkta (tagadējā LESD 107. panta 3. punkta) darbības jomā.

VI. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

Atbalsta esība LESD 107. panta 1. punkta nozīmē

- (75) LESD 107. panta 1. punktā noteikts, ka “ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada

⁽¹⁵⁾ OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp.

vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm”.

- (76) No LESD 107. panta 1. punkta izriet, ka, lai pasākums būtu piemērots valsts atbalstam, tam jāatbilst četriem nosacījumiem. Pirmkārt, jābūt valsts intervencei, piešķirot valsts līdzekļus. Otrkārt, šai intervencei jāpiešķir selektīvas priekšrocības tās saņēmējiem. Treškārt, tai jāiespaido tirdzniecība starp dalībvalstīm un, ceturtkārt, tai jādraud konkurences izkropļojumi vai jādraud tos radīt.

Valsts līdzekļi un attiecināšana uz valsti

- (77) Valsts atbalsta koncepcija attiecas uz jebkuru priekšrocību, kas piešķirta tieši vai netieši, finansēta no valsts līdzekļiem, ko piešķirusi pati valsts vai kāda starpnieciskā institūcija, kas darbojas atbilstoši tai piešķirtajam pilnvarām. Tiesas judikatūra nosaka ļoti skaidri, ka nav atšķirības starp atbalstu, ko piešķirusi tieši valsts, un atbalstu, ko piešķirušas valsts vai privātās iestādes, ja to ierosinājuši valsts ⁽¹⁶⁾.

- (78) Novērtējamais atbalsta pasākums 1995. gada aizdevuma gadījumā piešķir komiteja, kas izveidota atbilstoši Likuma Nr. 394/81 2. pantam ⁽¹⁷⁾, un 2000. gada aizdevuma gadījumā – *Comitato Agevolazioni* ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁶⁾ Skatīt spriedumu lietā 78/76 Steinike & Weinlig (1977, *Recueil*, 595. lpp., 21. punkts), spriedumu lietā 290/83 *Komisija/Frāncija* (1985, *Recueil*, 439. lpp., 14. punkts), spriedumu apvienotajās lietās 67/85, 68/85 un 70/85 *Van der Kooy un citi/Komisija* (1988, *Recueil*, 219. lpp., 35. punkts) un spriedumu lietā C-305/89 *Itālija/Komisija* (1991, *Recueil*, I-1603. lpp., 13. punkts).

⁽¹⁷⁾ Saskaņā ar Likuma Nr. 394/81 2. panta noteikumiem fondu izveidoja *Mediocredito Centrale*, lai piešķirtu subsidētus aizdevumus uzņēmumiem iekļūšanai ārvalstu tirgos. Šo fondu vada komiteja, kas nodrošina, ka atbalstu piešķir saskaņā ar likumu. Komiteju ieceļ, pamatojoties uz tirdzniecības ministra dekrētu sadarbībā ar finanšu ministru un rūpniecības, tirdzniecības un amatniecības ministru. Ārējās tirdzniecības ministrijā izveidotās komitejas sastāvā ietilpst: a) tirdzniecības ministrs vai, deleģējot pilnvaras, valsts sekretārs, kas ir komitejas priekšsēdētājs, b) katra turpmāk norādītā departamenta vadītājs: Valsts Kase, Rūpniecības, tirdzniecības un amatniecības ministrija, Tirdzniecības ministrija vai līdzīgi kvalificēti aizvietotāji, ko iecēlušī attiecīgie ministri, c) *Mediocredito Centrale* ģenerāldirektors vai viņa prombūtnes gadījumā viņa iecelts aizvietotājs, d) Ārējās tirdzniecības valsts institūta (*Istituto nazionale per il commercio estero*) ģenerāldirektors vai viņa prombūtnes gadījumā viņa iecelts aizvietotājs.

⁽¹⁸⁾ Ministrijas 1999. gada 19. janvāra dekrēta 1. pantā noteikts komitejas sastāvs atbilstoši 1998. gada 31. marta Likumdošanas dekrētam Nr. 143, un jo īpaši 25. panta 1. punktā norādīts, ka komitejas sastāvā ietilpst divi pārstāvji no Tirdzniecības ministrijas, viens pārstāvis no Finanšu, budžeta un ekonomikas plānošanas ministrijas, viens pārstāvis no Ārlietu ministrijas, Rūpniecības, tirdzniecības un amatniecības ministrijas, viens pārstāvis, ko iecēlusi Reģionu un autonomo provinču priekšsēdētāju konference, un viens pārstāvis no Itālijas Banku asociācijas.

- (79) *Mediocredito Centrale SpA* ⁽¹⁹⁾ 1995. gadā noslēdza finansēšanas līgumu ar WAM SpA, īstenojot saskaņā ar Likuma Nr. 394/81 2. pantu izveidotās komitejas lēmumu. *SIMESIT SpA* ⁽²⁰⁾ 2000. gadā noslēdza finansēšanas līgumu ar WAM SpA, īstenojot *Comitato Agevolazioni* lēmumu.

- (80) Šajā gadījumā atbalstu no valsts līdzekļiem piešķir iestādes, kas rīkojās valsts vārdā, lai veicinātu uzņēmējdarbību saskaņā ar valsts noteiktajām pamatnostādņēm, un tāpēc – saskaņā ar Tiesas judikatūru – tas attiecināms uz valsti ⁽²¹⁾.

Uzņēmumam piešķirtās selektīvās priekšrocības

- (81) Aizdevumi ar izdevīgiem nosacījumiem uzlabo atbalsta saņēmēja finanšu stāvokli, atbrīvojot to no izmaksām, kas tam citā gadījumā būtu jāsedz, ja tam būtu jāizveido tirgū iekļūšanas programma bez valsts intervences. Tāpēc novērtējamie valsts atbalsta pasākumi sniedz selektīvu priekšrocību uzņēmumam WAM SpA attiecībā pret tā ES konkurentiem.

- (82) Tā kā uzņēmums darbojas tirgū, ražojot un izplatot vītņkonveijerus un padeves mehānismus, putekļu savācējus un vārstus rūpniecības uzņēmumiem, nav šaubu, ka WAM SpA veic darbību šajā tirgus nozarē, kas atbilst uzņēmuma definīcijai saskaņā ar ES tiesībām ⁽²²⁾.

- (83) Tātad var uzskatīt, ka WAM SpA piešķirtais atbalsts sniedz selektīvu priekšrocību uzņēmumam.

Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurences kropļošana

- (84) Savā 2009. gada 30. aprīļa spriedumā Tiesa uzsver ⁽²³⁾, ka “arī tad, ja no apstākļiem, kuros atbalsti ir piešķirti,

⁽¹⁹⁾ Tolaik Likuma Nr. 394/81 2. panta noteikumiem atbilstošu fondu, kas pārvaldīja valsts līdzekļus, izveidoja *Mediocredito Centrale* un pārvaldīja komiteja, kas izveidota saskaņā ar Likuma Nr. 394/81 2. panta noteikumiem. Ārējās tirdzniecības ministrija 1995. gada 27. decembra vēstulē lūdza *Mediocredito Centrale* noslēgt līgumu ar WAM SpA (trīs mēnešu laikā), īstenojot saskaņā ar Likuma Nr. 394/81 2. panta noteikumiem izveidotās komitejas lēmumu tās 1995. gada 24. novembra sanāksmē.

⁽²⁰⁾ Saskaņā ar 1998. gada 31. marta Likumdošanas dekrētu Nr. 143 un jo īpaši tā 25. panta 1. punktu ar 1999. gada 1. janvāri *SIMESIT SpA* tika iecelta, lai pārraudzītu finansiālo atbalstu tirdzniecības veicināšanai ārvalstīs saskaņā ar Likumu Nr. 394/81. *SIMESIT SpA* ir valsts iestāde, ko 1990. gadā (1990. gada 24. aprīļa Likums Nr. 100) izveidoja Itālijas valdība, lai veicinātu Itālijas uzņēmumu darbību trešās valstīs. Uzņēmumu kontrolē Itālijas valdība, kurai pieder 76 % tā akciju un kura nosaka pamatnostādnes *SIMESIT SpA* atbalstīto ieguldījumu atlasīšanai. Turklāt *SIMESIT* valdē (*consiglio d'amministrazione*) ietilpst deviņi locekļi, no kuriem piecus ieceļ Itālijas valdība.

⁽²¹⁾ Skatīt spriedumu lietā C-482/99 *Francijas Republika/Komisija* (Star dust) (2002, *Recueil*, I-4397. lpp., 55. un 56. punkts).

⁽²²⁾ Skatīt spriedumu lietā C-41/90 *Höfner un Elser* (1991, *Recueil*, I-01979. lpp., 21. punkts).

⁽²³⁾ Tiesas spriedums lietā C-494/06 P *Komisija/Itālijas Republika un Wam SpA* (Krājumā nav publicēts, 49. un nākamie punkti).

izriet, ka tie var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un traucēt vai apdraudēt konkurenci, Komisijai šie apstākļi vismaz ir jāmin sava lēmuma motīvu daļā. Tomēr tiesa arī uzskata, ka Komisijai nav jāpierāda, ka atbalsts reāli ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, bet tikai "jāpārbauda, vai konkrētais atbalsts varētu ietekmēt šo tirdzniecību un izkropļot konkurenci" ⁽²⁴⁾. Turklāt Tiesa arī nolēma, ka "Komisijai nebija jāveic konkrētā tirgus vai attiecīgo tirdzniecības plūsmu dalībvalstu starpā ekonomiskā analīze, nedz arī jāpierāda apstrīdēto atbalstu faktiskā ietekme", lai pierādītu, ka izpildīti nosacījumi par ietekmi uz tirdzniecību un konkurenci.

(85) WAM SpA ir uzņēmums, kas darbojas ES un starptautiskajā tirgū. Tam ir meitasuzņēmumi daudzās dalībvalstīs, un tas pārdod savus ražojumus visā ES, kā arī ārpus tās. Laikā no 1995. līdz 1999. gadam divas trešdaļas no tā apgrozījuma, EUR 10 miljoni absolūtā izteiksmē, veidoja daļa no tirdzniecības ES tirgū, un vienu trešdaļu – no tirdzniecības ārpus ES. Šajos tirgos WAM SpA faktiski vai iespējami konkurē ar citiem ES uzņēmumiem, kas arī darbojas starptautiskajā tirgū. Kā norādīts iepriekš (skatīt 34. apsvērumu), tolaik vismaz trīs citi lieli ES putekļu filtru ražotāji no dažādām dalībvalstīm darbojās starptautiskajā tirgū un varēja būt WAM SpA potenciālie konkurenti, eksportējot putekļu filtrus uz Japānu vai Ķīnu ⁽²⁵⁾. Šie uzņēmumi vismaz iespējami konkurēja ar WAM SpA, jo, ja tie nolemtu eksportēt savus ražojumus uz Japānu vai Ķīnu, tie atrastos sliktākā sākuma pozīcijā nekā WAM SpA, kas bija saņēmis atbalstu iekļūšanai minētajos tirgos.

(86) Turklāt, kā paskaidrots 34. un 35. apsvērumā, attiecīgajā laikposmā WAM SpA bija liela tirgus daļa gan valsts, gan Eiropas tirgos. Kā norādīts 38. apsvērumā, tas komerciālu darbību veica arī ar meitasuzņēmuma palīdzību citā dalībvalstī.

(87) Atbalsta rezultātā WAM SpA vispārējā pozīcija tirgū nostiprinājās vai iespējami varēja nostiprināties, salīdzinot ar uzņēmumiem no citām dalībvalstīm, kas ir ne tikai WAM SpA faktiskie, bet arī iespējamie konkurenti. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru "atbalsti, kas ir paredzēti, lai atbrīvotu uzņēmumu no tādām izmaksām, kuras tam parastos apstākļos būtu jāuzņemas ikdienas vadības vai normālas darbības ietvaros, principā izkropļo konkurences nosacījumus" ⁽²⁶⁾.

⁽²⁴⁾ Skatīt arī spriedumu lietā C-372/97 *Itālija/Komisija* (2004, *Recueil*, I-3679. lpp., 52. punkts) un spriedumu lietā C-66/02 *Itālija/Komisija* (2005, *Recueil*, I-10901. lpp.).

⁽²⁵⁾ Ekonomikas pētījumu centra (Modenas Universitātes Politekonomikas departaments) jaunākais 2009. gada februāra pētījums *The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968–2003)*.

⁽²⁶⁾ Skatīt spriedumu lietā T-459/93 *Siemens/Komisija* (1995, *Recueil*, II-1675. lpp., 48. un 77. punkts), spriedumu lietā T-214/95 *Vlaams Gewest/Komisija* (1998, *Recueil*, II-717. lpp., 43. punkts) un spriedumu lietā T-217/02 *TerLembeek/Komisija* (2006, *Recueil*, II-4483. lpp., 177. punkts).

(88) Šajā gadījumā šo spriedumu pamato trīs papildu argumenti.

(89) Pirmkārt, uzņēmumam WAM SpA piešķirtie eksporta aizdevumi, iespējams, pārveidoja normālu konkurētspējīgu tirgus struktūru, atvieglojot WAM SpA ražojumu eksportu uz ārvalstu tirgiem, salīdzinot ar tā faktiskajiem vai iespējamajiem konkurentiem no ES, jo tiem būtu jāfinansē eksporta tirgū iekļūšanas programma no saviem līdzekļiem.

(90) Otrkārt, WAM SpA saņēma atbalstu tirgū iekļūšanas programmas izveidei un tādējādi ieguva noteiktus ietaupījumus. Tā kā uzņēmums WAM SpA ieguldīja līdzekļus iekļūšanai ārvalstu tirgos, lai eksportētu savus ražojumus, šie uzkrājumi rezultātā varēja dot tam iespēju eksportēt ES izgatavotos ražojumus ārpus ES par zemāku cenu vai ar lielāku peļņu.

(91) Treškārt, tā kā nauda ir aizvietoja, jebkādos šajā darbībā gūtos ienākumus varēja atkārtoti ieguldīt ES. Pastāv cita iespēja, ka, saņemot atbalstu, WAM SpA atbrīvojās no izdevumiem par iekļūšanu ārvalstu tirgū un spēja izmantot ietaupīto naudu, lai nostiprinātu savu pozīciju ES tirgū citām vajadzībām ⁽²⁷⁾. Turklāt pēc eksporta īstenošanas jebkādos ienākumus no šīs darbības varēja atkārtoti ieguldīt darbībai ES mērogā.

(92) Visos minētajos gadījumos atbalsts būtu tieši ietekmējis ES tirgu un radījis kropļojošu ietekmi attiecībā uz WAM konkurentiem ES.

(93) Līdzīgi no pastāvīgās judikatūras izriet, "ja dalībvalstu piešķirtais atbalsts stiprina uzņēmuma pozīciju, salīdzinot ar citiem uzņēmumiem, kas konkurē tirdzniecības jomā ES, jāuzskata, ka šos citus uzņēmumus ietekmē minētais atbalsts" ⁽²⁸⁾. Tā kā WAM SpA piešķirtais Itālijas atbalsts stiprināja uzņēmuma pozīciju attiecībā pret tā faktiskajiem vai iespējamajiem ES konkurentiem, kā paskaidrots iepriekš, šāds atbalsts ietekmēja arī tirdzniecību ES.

⁽²⁷⁾ Pirmās instances tiesas septembra sprieduma lietā T-369/06 *Holland Malt/Komisija* (Krājumā vēl nav publicēts) 55. punktā norādīts, ka "tātad no judikatūras skaidri izriet, ka konkurenci var *ipso facto* traucēt ne tikai uzņēmuma ikdienas vadības vai normālas darbības izmaksu daļas segšana no valsts līdzekļiem, bet arī subsīdija, kas atbrīvo saņēmēju no daļas vai visām ieguldījumu izmaksām".

⁽²⁸⁾ Skatīt spriedumu lietā 730/79 *Philip Morris Holland/Komisija* (1980, *Recueil*, 2671. lpp., 11. punkts), spriedumu lietā C-53/00 *Ferring* (2001, *Recueil*, I-9067. lpp., 21. punkts) un spriedumu lietā C-372/97 *Itālija/Komisija* (2004, *Recueil*, I-3679. lpp., 52. punkts).

(94) Attiecībā uz atbalsta summu lietās *Philip Morris/Komisija* ⁽²⁹⁾ un *Francija/Komisija* ⁽³⁰⁾ Tiesa nosprieda, ka, lai gan saņemtā atbalsta summa ir salīdzinoši neliela vai arī uzņēmums ir mazs, pastāv iespēja, ka tiek ietekmēta tirdzniecība ES. Līdzīgi lietā *Vlaams Gewest/Komisija* ⁽³¹⁾ Pirmās instances tiesa nosprieda, ka “pat salīdzinoši maza summa var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja ir spēcīga konkurence nozarēs, kurās darbojas uzņēmumi”. Turklāt lietā *Heiser* ⁽³²⁾ Tiesa norādīja, ka “nepastāv kāda noteikta robeža vai procentuāls daudzums, kura nepārsniegšanas gadījumā varētu uzskatīt, ka tirdzniecība starp dalībvalstīm nav ietekmēta”.

(95) Tāpēc šajā gadījumā salīdzinoši mazā atbalsta summa nav pretrunā spriedumam, ka var būt ietekme uz tirdzniecību ES un uz konkurenci. Lai gan atbalsta summa ir diezgan maza, pamatojoties uz esošās, kā arī iespējamās konkurences intensitāti nozarē, kurā darbojas WAM SpA, pastāv liels risks, ka varētu tikt kropļota konkurence un ietekmēta tirdzniecība ES.

(96) Pamatojoties uz iepriekš minēto, var secināt, ka atbalsts, ko uzņēmumam WAM SpA piešķīra Itālija, ļoti iespējams ietekmē tirdzniecību un kropļo konkurenci starptautiskajā tirgū.

(97) Tātad uzņēmumam WAM SpA sniegtais atbalsts ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

Piemērojamie noteikumi

(98) Saskaņā ar *tempus regis actum* principu procesuālie noteikumi, kas ir spēkā lēmuma pieņemšanas laikā, jāattiecinā uz nepaziņotu atbalstu, ja vien skaidri nav noteikts citādi ⁽³³⁾.

(99) Tā kā izņēmuma noteikumi (tostarp *de minimis* noteikumi) atbrīvo konkrētus atbalsta pasākumus no paziņošanas pienākuma un aizstāj valsts atbalsta kontroles centralizēto sistēmu ar valsts atbalsta kontroles decentralizēto sistēmu, tie uzskatāmi par procesuāliem.

⁽²⁹⁾ Skatīt spriedumu lietā 730/79 *Philip Morris/Komisija* (1980, *Recueil*, 2671. lpp.).

⁽³⁰⁾ Skatīt spriedumu lietā 259/85 *Francija/Komisija* (1978, *Recueil*, 4393. lpp.).

⁽³¹⁾ Skatīt spriedumu lietā T-214/95 *Vlaams Gewest/Komisija* (1998, *Recueil*, II-717. lpp., 49. punkts).

⁽³²⁾ Skatīt spriedumu lietā C-172/03 *Heiser* (1998, *Recueil*, I-1627. lpp., 32. punkts).

⁽³³⁾ Skatīt spriedumu apvienotajās lietās 212/80 un 217/80 *Meridionale Industria Salumi un citi* (1981, *Recueil*, 2735. lpp.), 1981. gada spriedumu apvienotajās lietās *CT Control Rotterdam un JCT Benelux/Komisija* (1981, *Recueil*, I-3873. lpp.) un 2000. gada spriedumu lietā C-61/98 *De Haan Beheer* (2000, *Recueil*, I-5003. lpp.).

(100) Šajā gadījumā, lai arī savā lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru Komisija izteica šaubas par iespēju noteikt atbrīvojumu atbalstam saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 69/2001 un (EK) Nr. 70/2001, jāpieņem attiecīgie noteikumi, kas bija spēkā lēmuma pieņemšanas laikā, piemēram, Regula (EK) Nr. 1998/2006 ⁽³⁴⁾. Līdzīgi Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu ⁽³⁵⁾ (turpmāk – “2008. gada vispārējā grupu atbrīvojuma regula”), attiecināma uz individuālo atbalstu, kas piešķirts pirms tās spēkā stāšanās, ja atbalsts atbilst visiem minētajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem, izņemot 9. panta noteikumus.

Atbalsta likumība

(101) Itālijas iestādes savā 1999. gada 11. oktobra vēstulē paziņoja, ka WAM SpA piešķirtā atbalsta tiesiskais pamats, proti, 1981. gada 29. jūnija Likums Nr. 394 ir paziņots Komisijai un Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) saskaņā ar 25. panta noteikumiem Nolikuma par subsidiājam un kompensācijas pasākumiem (PTO un GATT 1994) ⁽³⁶⁾.

(102) Komisija atzīmē, ka Itālijas iestādes šādi mēģina kā paziņojumu kvalificēt nelielu datu kopsavilkumu par shēmu, ko nosūtīja Komisijai vai nu pārsūtīšanai PTO Subsīdiju komitejai, vai gada pārskata vajadzībām par valsts atbalstu Eiropas Savienībā, vismaz kopš sestā pārskata (1996. g.). Komisija ir informēta arī, ka shēma ir kā tās apsekojuma daļa par valsts atbalsta shēmām ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem ārpus ES, kas pastāv dalībvalstīs.

(103) Tomēr šādus paziņojumus nevar uzskatīt par atbilstību EK līguma 88. panta 3. punktam (tagadējā LESD 108. panta 3. punktam), kurā teikts, ka “visi plāni piešķirt vai mainīt atbalstu ir jādara zināmi Komisijai laikus, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes”.

(104) Tā kā to iepriekš nepaziņoja Komisijai attiecībā uz sadarbību ar valsts atbalsta noteikumiem, iepriekš minētā atbalsta shēma ir īstenota, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punkta (tagadējā LESD 108. panta 3. punkta) noteikumus, un tāpēc tā ir nelikumīga. Tā kā atbalsts WAM SpA tika piešķirts saskaņā ar minēto shēmu neatkarīgi no kāda grupu atbrīvojuma atbalsta, tas arī jāuzskata par nelikumīgu.

⁽³⁴⁾ OV L 379, 28.12.2006., 11. lpp.

⁽³⁵⁾ OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.

⁽³⁶⁾ Daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes sarunu kārtā (1986–1994) – 1. pielikums – 1.A pielikums – Nolikums par subsidiājam un kompensācijas pasākumiem (PTO un GATT 1994) (OV L 336, 23.12.1994., 156.–183. lpp.).

Atbalsti, kam piešķirts atbrīvojums saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, un atbalsta saderība ar LESD 107. pantu

- (105) Komisijai jāpārbauda, vai kādu no WAM SpA piešķirtajiem atbalstiem var atbrīvot, pamatojoties uz *de minimis* noteikumiem.
- (106) Līdzīgi secinot, ka novērtējamie pasākumi ir valsts atbalsts saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, jānovērtē šā atbalsta atbilstība saskaņā ar attiecīgajiem valsts atbalsta noteikumiem.

Pirmais WAM SpA piešķirtais atbalsts

- (107) Itālijas valdība iesniegusi pierādījumus, ka pirmā atbalsta piešķiršanas laikā (1995. gadā) WAM SpA atbilda prasībām, lai to uzskatītu par MVU saskaņā ar Komisijas 1996. gada 3. aprīļa Ieteikumu 96/280/EK par mazu un vidēju uzņēmumu definīciju⁽³⁷⁾. Precīzāk sakot, WAM SpA bija vidējs uzņēmums, jo tajā bija 163 darba ņēmēji, tā gada apgrozījums bija EUR 16,8 miljoni un kopējā bilance – EUR 20,1 miljons. To kontrolēja divi finanšu uzņēmumi, kas paši bija MVU iepriekš minētā ieteikuma nozīmē.
- (108) Šajā gadījumā Komisija pamato savu analīzi ar faktiskajiem izdevumiem, kas ņemti vērā, piešķirot aizdevumu (skatīt 44. apsvērumā ietverto tabulu).
- (109) Ņemot vērā, ka aizdevuma līguma mērķis bija subsidēt tirgū iekļūšanas programmu un jo īpaši subsidēt eksporta uzņēmumus, kas īsteno tirgū iekļūšanas programmas ārpus Eiropas Savienības, konkrētais atbalsts jāklasificē kā eksporta atbalsts, t. i., atbalsts ar eksportu saistītām darbībām tādā ziņā, ka tas ir tieši saistīts ar uzņēmumu un izplatīšanas tīkla darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas attiecināmi uz eksporta darbību. Tāpat arī tirgū iekļūšanas programmas galvenais mērķis bija pārdot WAM SpA ražojumus Japānā. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc šo atbalstu nevar uzskatīt par saistītu ar ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem.
- (110) Regula (EK) Nr. 1998/2006 izslēdz eksporta atbalstu no tās darbības jomas. Regulas 1. panta d) punktā faktiski noteikts, ka minēto regulu nepiemēro "atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, proti, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, ar izplatīšanas tīkla izveidošanu un darbību vai ar citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām".

- (111) Tomēr Regulas (EK) Nr. 1998/2006 5. pantā noteikts, ka atbalstu, kas neatbilst 1. panta nosacījumiem, Komisija izvērtē saskaņā ar attiecīgajiem principiem, pamatnostādņēm un paziņojumiem.
- (112) Tā kā atbalstu piešķīra 1995. gadā, kad spēkā bija 1992. gada MVU pamatnostādnes, jāpiemēro 1992. gada MVU pamatnostādnes⁽³⁸⁾. Šīs pamatnostādnes eksporta atbalstu no savas darbības jomas nepārprotami neizslēdz. Tomēr, tā kā šajā lietā atbalsta daļa pārsniedz pieļaujamo *de minimis* sliekšni (EUR 50 000), jāuzskata, ka viss atbalsts neietilpst *de minimis* atbrīvojumā, un tāpēc jāuzskata, ka tas veido valsts atbalstu⁽³⁹⁾.
- (113) Konstatējot, ka pasākums ir valsts atbalsts, jānolemj, vai var uzskatīt, ka tas saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar noteikumiem par valsts atbalstu.
- (114) 2008. gada vispārējās grupu atbrīvojuma regulas 44. panta 2. punktā noteikts, ka jebkurš atbalsts, kas piešķirts līdz regulas spēkā stāšanās brīdim un kas neatbilst ne minētajai regulā, ne arī Komisijas Regulas (EK) Nr. 68/2001⁽⁴⁰⁾, (EK) Nr. 70/2001, (EK) Nr. 2204/2002⁽⁴¹⁾ vai (EK) Nr. 1628/2006⁽⁴²⁾ paredzētajiem nosacījumiem, jānovērtē atbilstoši principiem, pamatnostādņēm un paziņojumiem, kas bija spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī.
- (115) Šajā gadījumā 2008. gada vispārējā grupu atbrīvojuma regula nav piemērojama, jo tā nosaka papildu uzdevumu – pārbaudīt projekta stimulējošo ietekmi pirms tā sākšanas – ko Itālija neīstenoja. Tāpēc saskaņā ar 2008. gada vispārējo grupu atbrīvojuma regulas 8. panta 6. punktu uz visu atbalsta pasākumu nevar attiecināt atbrīvojumu atbilstoši minētajai regulai. Turklāt uz 44. apsvēruma tabulā norādītajiem un 118. apsvērumā uzskaitītajiem izdevumiem nevar attiecināt grupu atbrīvojumu, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 68/2001, (EK) Nr. 70/2001, (EK) Nr. 2204/2002 vai (EK) Nr. 1628/2006, jo minētajās regulās izklāstītie nosacījumi nav izpildīti.
- (116) Tā kā neviens no minētajiem instrumentiem nepamato atbalsta atbilstību, tas jānovērtē, pamatojoties uz 1992. gada MVU pamatnostādņēm, jo tajās ietvertas materiālo tiesību normas, kas bija spēkā atbalsta piešķiršanas laikā 1995. gadā⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ Skat. 12. atsauci.

⁽³⁹⁾ Saskaņā ar Komisijas izveidoto praksi. Sk., piemēram, Komisijas 2003. gada 13. maija Lēmumu 2003/643/EK par Vācijas sniegto valsts atbalstu Kahla Porzellan GmbH un Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (OV L 227, 11.9.2003., 12. lpp.).

⁽⁴⁰⁾ OV L 10, 13.1.2001., 20. lpp.

⁽⁴¹⁾ OV L 337, 13.12.2002., 3. lpp.

⁽⁴²⁾ OV L 302, 1.11.2006., 29. lpp.

⁽⁴³⁾ Skat. 12. atsauci.

⁽³⁷⁾ OV L 107, 30.4.1996., 4. lpp.

(117) Daļu atbalsta var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz 1992. gada MVU pamatnostādņiem. Jo īpaši atbalstu par konsultāciju pakalpojumiem (ITL 29,43 miljoni) un tirgus pētījumiem (ITL 40,95 miljoni) var uzskatīt par saderīgu, jo tas atbilst 4.3. punktam "Atbalsts konsultāciju palīdzībai, mācībām un zināšanu izplatīšanai". Attiecībā uz atbalstu par piedalīšanos gadatirgos un izstādēs (ITL 12,19 miljoni), to var uzskatīt par atbilstošu 1992. gada MVU pamatnostādņiem, pamatojoties uz 4.5. punktu "Atbalsts citiem nolūkiem", jo to var uzskatīt par atbalstu citiem MVU veicināšanas veidiem, piemēram, sadarbības veicināšanai. Atbalsta atlikušo daļu (sk. 44. apsvēruma tabulu) nevar uzskatīt par saderīgu, jo ar to nav paredzēts atbalstīt ne iesaistītos ieguldījumus, ne arī citus pieļaujamus mērķus, kas norādīti 1992. gada MVU pamatnostādņēs, t. i., atbalstu vispārējiem ieguldījumiem valsts atbalstītās jomās vai ārpus tām, atbalstu ieguldījumiem vides aizsardzībā un atbalstu pētniecībai un attīstībai.

(118) Attiecīgi Komisija uzskata, ka lielākā daļa attiecināmo izmaksu par pastāvīgu struktūrvienību izveidi ārvalstīs, ko vēra ņēma Itālijas valdība, piešķirot pirmo subsidēto aizdevumu uzņēmumam WAM SpA 1995. gadā, nekādā ziņā nevar uzskatīt par iesaistītu ieguldījumu. Gluži pretēji, šāds atbalsts jāklasificē kā darbības atbalsts. Par attiecināmām uzskatītās izmaksas – telpu īre, apdrošināšana un iekārtas (ITL 122,56 miljoni), kā arī darbības izmaksas, piemēram, par personālu, mēbelēm un telpu aprīkojumu (ITL 556,94 miljoni), – ir izmaksas, kas jāsedz pašam uzņēmumam. Tas pats attiecas uz paraugiem un rezerves daļām pēcpārdošanas dienesta vajadzībām (ITL 38,23 miljoni). Līdzīgi saistībā ar attiecināmām izmaksām, atbalstot tirdzniecības veicināšanu, izmaksas par preču uzglabāšanu (ITL 456,28 miljoni), pēc Komisijas domām, neatbilst 1992. gada MVU pamatnostādņiem, jo tās nevar uzskatīt par sākotnēju ieguldījumu. Arī reklāmas izmaksas (ITL 94,39 miljoni) un komandējumi (ITL 7,52 miljoni) neatbilst pamatnostādņiem.

(119) Tāpēc, pamatojoties uz iepriekš minēto novērtējumu, Komisija secina, ka:

a) atbalsta daļa attiecībā uz atbalstu par konsultāciju pakalpojumiem (ITL 29,43 miljoni) un tirgus pētījumiem (ITL 40,95 miljoni), kā arī atbalsts dalībai gadatirgos un izstādēs (ITL 12,19 miljoni) ir valsts atbalsts, kas saderīgs ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz 1992. gada MVU pamatnostādņiem;

b) atbalsta daļa, kas nav norādīta a) apakšpunktā (sk. 118. apsvērumu), ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

Otrais WAM SpA piešķirtais atbalsts

(120) Laikā, kad tika piešķirts otrais atbalsts (2000. gadā), WAM SpA bija liels uzņēmums, to atzina pašas Itālijas iestādes. Turklāt, tas atradās neatbalstītā teritorijā.

(121) 2000. gada aizdevumu var arī uzskatīt par eksporta atbalstu uzņēmumam WAM SpA, jo aizdevumam bija tāds pats mērķis kā 1995. gada aizdevumam un tas arī bija paredzēts iekļūšanai ārvalstu tirgos un eksportam uz tiem (jo īpaši saistībā ar Ķīnas tirgu). Acīmredzot atbalsts tehniskajai palīdzībai, darbnīcas telpām un personālam ārvalstīs (viens tirdzniecības vadītājs, viens ģenerāldirektors, četri darbinieki un seši tehniķi) nebija paredzēts nekam citam, kā vienīgi komercdarbībai. Rezultātā principi, kas izmantoti attiecībā uz 1995. gada aizdevumu, piemērojami arī attiecībā uz 2000. gada aizdevumu.

(122) Turklāt formulējums, kas izmantots, lai klasificētu pirmo aizdevumu WAM SpA kā stimulu īstenot tirgū iekļūšanas programmas, tika izmantots arī līgumā, piešķirot atbalstu 2000. gadā. Jāatzīmē arī, ka WAM SpA un vietējam uzņēmumam WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd (WAM SpA pilnībā piederošs uzņēmums) bija jāīsteno īpaša programma. Tas pierāda WAM SpA klātbūtni attiecīgajā tirgū.

(123) Tā kā attiecīgais atbalsts ir eksporta atbalsts, Regulu (EK) Nr. 1998/2006, kā norādīts iepriekš, nepiemēro.

(124) Tāpēc jānovērtē atbalsta saderība ar iekšējo tirgu. Komisija uzskata, ka procesuālie noteikumi, kas bija spēkā lēmuma pieņemšanas laikā (2008. gada vispārējā grupu atbrīvojuma regula), nav attiecināmi uz konkrēto gadījumu. Šī regula nosaka papildu uzdevumu – pārbaudīt projekta stimulējošo ietekmi pirms tā sākšanas – ko Itālija neīstenoja. Tāpēc saskaņā ar 2008. gada vispārējās grupu atbrīvojuma regulas 8. panta 6. punkta noteikumiem uz visu atbalsta pasākumu nevar attiecināt atbrīvojumu atbilstoši minētajai regulai. Tādējādi saskaņā ar 2008. gada vispārējās grupu atbrīvojuma regulas 44. panta 2. punkta noteikumiem jānovērtē atbalsta saderība ar Regulu (EK) Nr. 68/2001, (EK) Nr. 70/2001, (EK) Nr. 2204/2002 un (EK) Nr. 1628/2006.

(125) Komisija uzskata, ka uz mācību izdevumiem, kas norādīti 2003. gada 22. jūlija vēstulē (EUR 25 240 no kopējā aizdevuma EUR 1,8 miljoni 2000. gadā) (atbilstoši 65. apsvēruma tabulai), var attiecināt atbrīvojumu, pamatojoties uz 4. panta noteikumiem Regulā (EK) Nr. 68/2001, un tāpēc tie ir saderīgi ar iekšējo tirgu saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punktu (tagadējā LESD 107. panta 3. punktu), pamatojot novērtējumu vai nu ar 4. panta 2. punktu (speciālās mācības), vai ar 4. panta 3. punktu (vispārējās mācības).

- (126) Tomēr konkrētā atbalsta atlikušo daļu nevar uzskatīt par saderīgu, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 70/2001, (EK) Nr. 2204/2002 vai (EK) Nr. 1628/2006 vai kādu citu juridisko pamatu, jo tā neveicina nevienu citu Eiropas Savienības horizontālo mērķi atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta noteikumiem, piemēram, pētniecību un attīstību, nodarbinātību, vidi vai glābšanu un pārstrukturēšanu, atbilstoši attiecīgajām pamatnostādņēm, principiem un noteikumiem.
- (127) Tāpēc jāsecina, tā kā ar eksportu saistītās darbības ir izslēgtas no Regulas (EK) Nr. 1998/2006 piemērošanas jomas un nav juridiska pamata tās uzskatīt par saderīgām ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta noteikumiem, ar otro aizdevumu nodrošinātais atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, izņemot saderīgo daļu par mācību atbalstu, kas minēts iepriekš.

Vispārīgi apsvērumi

- (128) Attiecībā uz procentu likmes grozījumu aizdevuma atmaksāšanas laikā Itālijas iestādes iebilda, ka Itālijas tiesiskajā regulējumā pastāv vispārīgi noteikumi, kas pieļauj šādu samazināšanu. Tomēr ministrijas 2000. gada 31. marta dekrēts, kas ir vienīgais šajā nolūkā norādītais juridiskais pamats, attiecas tikai uz iniciatīvām, kas finansētas ar Likumiem Nr. 394/81 un 304/1990, un tāpēc ir ļoti ierobežojošs. Turklāt jāuzsver, ka tika iesniegti papildu pierādījumi tam, ka procentu likme attiecībā uz konkrēto atbalstu tika grozīta ⁽⁴⁴⁾.
- (129) Attiecībā uz abiem aizdevumiem Itālijas iestādes apgalvo, ka obligātās bankas garantijas izmaksas, ko pieprasīja pirms aizdevumu piešķiršanas, jāatskaita no atbalsta summas. Komisija atzīmē, pirmkārt, ka šādu garantiju vai tās ekvivalentu parasti būtu pieprasījuši pat privāta kredītiestāde, piešķirot aizdevumus saskaņā ar tirgus ekonomikas ieguldījumu principu. Otrkārt, līgumam pievienotās specifikācijas paredz, ka nav pieļaujama atbalsta pārklāšanās attiecībā uz to pašu programmu, izņemot atbalstu, kas saistīts ar garantiju, ko rezultātā pašu uzskata par tiesīgu uz atbalstu.

VII. NOBEIGUMA PIEZĪMES

- (130) Komisija atzīmē, ka LESD 107. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunktā ⁽⁴⁵⁾ paredzētie izņēmumi neattiecas uz

konkrētajiem aizdevumiem, jo tie neatbilst nevienam no minētajā pantā uzskaitītajiem mērķiem, un Itālijas valdība nav apgalvojusi, ka tas tā būtu.

- (131) Atbalsti nebija paredzēti, lai veicinātu tautsaimniecības attīstību konkrētos apvidos, lai veicinātu kāda svarīga projekta izpildi kopējās Eiropas interesēs vai lai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā, ne arī, lai veicinātu kultūru vai kultūras mantojuma saglabāšanu. Tāpēc Komisija uzskata, ka uz konkrētajiem aizdevumiem neattiecas LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta ⁽⁴⁶⁾, LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta ⁽⁴⁷⁾ un LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunkta ⁽⁴⁸⁾ noteikumi.

VIII. SECINĀJUMS

- (132) Abi aizdevumi uzņēmumam WAM SpA tika piešķirti bez iepriekšējas paziņošanas Komisijai. 1995. gada aizdevums faktiski tika piešķirts 1995. gada 24. novembrī un 2000. gada aizdevums – 2000. gada 9. novembrī. Attiecīgi Komisija uzskata, ka, izņemot atbalsta daļu, uz ko attiecas grupu atbrīvojums, ciktāl šie aizdevumi tika īstenoti pretēji EK līguma 88. panta 3. punkta (tagadējā LESD 108. panta 3. punkta) noteikumiem, tie atbalsta saņēmējam tika piešķirti nelikumīgi.

Pirmais WAM SpA piešķirtais atbalsts

- (133) Uzņēmumam WAM SpA Itālijas 1995. gada 24. novembrī piešķirtais atbalsts procentu likmju subsīdijas veidā ir valsts atbalsts. Atbalsta daļa, kas atbilst attiecināmām izmaksām par konsultāciju pakalpojumiem, dalību gadatirgos un izstādēs un tirgus pētījumiem veido valsts atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu.
- (134) Attiecībā uz konkrētā atbalsta vispārējās dotācijas ekvivalentu ņemts vērā, ka aizdevums saņēmējam bija pieejams trīs daļās (1996. gada 24. aprīlī, 1997. gada 23. jūlijā un 1998. gada 24. aprīlī) un ka tādējādi pielaišanas periods mainījās no diviem gadiem līdz nullei. Aizdevuma līgumā norādītā procentu likme (4,4 %) attiecībā pret bāzes likmi, ko regulāri noteica Komisija ⁽⁴⁹⁾ un kas bija spēkā aizdevuma piešķiršanas brīdī (11,35 %), arī ņemta vērā. Atbalsta elementu aprēķina kā starpību starp līgumā noteikto procentu likmi un bāzes likmi aizdevuma piešķiršanas brīdī. Pamatojoties uz šo aprēķinu, dotācijas ekvivalents, kas diskontēts 1996. gada 24. aprīlī (diena, kurā uzņēmumam WAM SpA tika izmaksāts pirmais aizdevuma maksājums), ir EUR 108 165,10.

⁽⁴⁴⁾ Jebkurā gadījumā šādu grozījumu varētu attiecināt tikai uz pirmo subsidēto aizdevumu, ko piešķīra WAM SpA, jo tas attiecas uz finansējumu, kas pastāvēja laikā, kad tas stājās spēkā, turpretī otrs aizdevums tajā laikā WAM SpA vēl nebija piešķirts.

⁽⁴⁵⁾ LESD 107. panta 2. punktā norādīts, ka ar kopējo tirgu ir saderīgs šāds atbalsts: a) sociāls atbalsts, ko piešķir individuāliem patērētājiem ar noteikumu, ka to piešķir bez diskriminācijas attiecībā uz konkrēto ražojumu izcelsmi; b) atbalsts, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, kurus nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi; c) atbalsts, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos.

⁽⁴⁶⁾ Proti, atbalsts, "kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs, un 349. pantā minētajos reģionos, ņemot vērā to strukturālo, sociālo un ekonomisko stāvokli".

⁽⁴⁷⁾ Proti, atbalsts, "kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā".

⁽⁴⁸⁾ Proti, atbalsts, "kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm".

⁽⁴⁹⁾ Regulāri tiek publicēts Oficiālajā Vēstnesī.

- (135) Tomēr šī atbalsta summa jāsakāpo ar valsts atbalsta saderīgo daļu.
- (136) Tā kā daļa no attiecīgā aizdevuma tika uzskatīta par saderīgu, šī summa jāatņem no 1995. gada valsts aizdevuma daļas (EUR 108 165,10). Tā kā nav iespējams noteikt tiešu saikni starp konkrēto aizdevuma maksājumu un dažiem īpašiem aizdevumiem, visam kopējam dotācijas ekvivalentam piemēroja to pašu procentuālo daļu, ko saderīgie posteņi veido attiecībā pret visu aizdevumu (ITL 82,57 miljoni no ITL 1 358,51 miljonam, t. i., 6 %). Tā kā 6 % no EUR 108 165,10 ir EUR 6 489,906, tiek uzskatīts, ka šī summa veido atbalsta saderīgo daļu.
- (137) Tādējādi valsts atbalsta ar iekšējo tirgu nesaderīgās daļas dotācijas ekvivalents noteikts EUR 101 675,194 apmērā.

Otrais WAM SpA piešķirtais atbalsts

- (138) Atbalsts, kas uzņēmumam WAM SpA piešķirts 2000. gadā, izņemot saderīgo daļu mācību darbību veicināšanai EUR 25 240 apmērā atbilstoši attiecināmām izmaksām, nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- (139) Šajā gadījumā aizdevums uzņēmumam WAM SpA bija pieejams piecos maksājumos (2001. gada 12. februārī, 2001. gada 28. septembrī, 2002. gada 26. aprīlī, 2002. gada 27. septembrī un 2003. gada 22. janvārī). Līdz ar to, tāpat kā pirmā aizdevuma gadījumā, pielaišanas periods mainījās no diviem gadiem līdz nullei. Līdzīgi procentu likmi, kas noteikta aizdevuma līgumā (2,32 %), attiecībā pret bāzes likmi, ko regulāri noteica Komisija un kas bija spēkā konkrētā aizdevuma piešķiršanas brīdī (5,70 %), Komisija ņēma vērā dotācijas ekvivalenta aprēķinā. Kopējā atmaksa, ieskaitot pamatsummu un procentus, bija jāveic 2008. gada 20. februārī. Attiecīgi visa aizdevuma atbalsta daļas dotācijas ekvivalents 2001. gada 12. februārī (dienā, kad WAM SpA bija pieejama īpašā aizdevuma pirmā daļa) bija EUR 176 329, ja maksājumi būtu veikti saskaņā ar atmaksas grafiku.
- (140) Attiecībā uz aizdevuma saderīgo daļu, tās procentu likme attiecībā pret visu aizdevumu (1,35 %) jāatņem no atbalsta dotācijas ekvivalenta. Attiecīgi, ja atmaksa veikta saskaņā ar atmaksas grafiku, otrā aizdevuma dotācijas ekvivalents aprēķināts EUR 173 948,56 apmērā (EUR 176 329 – EUR 2 380,44).
- (141) Saskaņā ar LESD 107. pantu Komisijas standarta prakse ir atgūt no saņēmēja atbalstu, kas atbilstoši minētajam pantam piešķirts nelikumīgi un kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, ja uz šādu atbalstu neattiecas *de minimis* noteikumi. Šāda prakse ir apstiprināta Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantā.

- (142) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 2. punkta noteikumiem atbalsts, kas jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami no dienas, kad nelikumīgais atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai par laikposmu, kurā tas bija uzņēmuma rīcībā.
- (143) Procentu likmes piemērošanas metode izklāstīta V nodaļā Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai⁽⁵⁰⁾ (turpmāk – “Regula (EK) Nr. 794/2004”), un Komisijas 2008. gada 30. janvāra Regulā (EK) Nr. 271/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽⁵¹⁾ (turpmāk – “Regula (EK) Nr. 271/2008”).
- (144) Komisija vēlas uzsvērt, ka šis lēmums neskar ar Likumu Nr. 394/81 izteiktā valsts regulējuma saderību, kas ir juridiskais pamats WAM SpA piešķirtajam valsts atbalstam, attiecībā uz kuru Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas judikatūru⁽⁵²⁾ konkrētajā gadījumā neuzskatīja par vajadzīgu sākt procedūru. Tomēr tas neizslēdz iespēju to darīt kādā vēlākā posmā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Uz atbalstu, kas uzņēmumam WAM SpA piešķirts saskaņā ar Likumu Nr. 394/81, attiecas LESD 107. panta 1. punkta darbības joma.

Tā kā par minētajiem atbalstiem netika iepriekš paziņots Komisijai, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu (tagadējā LESD 108. panta 3. punktu), tie ir nelikumīgi, izņemot atbalsta daļu, kas saistīta ar grupu atbrīvojumu.

2. pants

1. Uzņēmumam WAM SpA 1995. gada 24. novembrī Itālijas piešķirtais atbalsts EUR 108 165,10 procentu likmju subsīdijas veidā ir valsts atbalsts. Atbalsta daļa, kura atbilst attiecināmām izmaksām par konsultāciju pakalpojumiem, dalību gadatirgos un izstādēs un tirgus pētījumiem un kuras summa ir EUR 6 489,906, veido valsts atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu.

Itālija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai no saņēmēja, uzņēmuma WAM SpA, atgūtu atbalsta nesaderīgo summu EUR 101 675,194 apmērā.

⁽⁵⁰⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁵¹⁾ OV L 82, 25.3.2008., 1. lpp.

⁽⁵²⁾ Skatīt spriedumu apvienotajās lietās T-92/00 un T-103/00 Diputación Foral de Álava contro Commissione (Ramondín) (2002, Recueil, II-1385. lpp.).

2. Uzņēmumam WAM SpA 2000. gada 9. novembrī Itālijas piešķirtais atbalsts EUR 176 329 procentu likmju subsīdijas veidā ir valsts atbalsts. Atbalsta daļa atbilstoši attiecināmām izmaksām par mācību pasākumiem, kuras summa ir EUR 2 380,44, veido valsts atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu.

Itālija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai no saņēmēja, uzņēmuma WAM SpA, atgūtu atbalsta nesaderīgo summu EUR 173 948,56 apmērā.

3. Procentu likmes par summām, kas atgūstamas saskaņā ar šo lēmumu, aprēķina no dienas, kurā nesaderīgais valsts atbalsts tika nodots saņēmēja, uzņēmuma WAM SpA, rīcībā, līdz atgūšanas dienai.

4. Procentu likmi aprēķina, summējot procentus saskaņā ar V nodaļas noteikumiem Regulā (EK) Nr. 794/2004 un Regulā (EK) Nr. 271/2008, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004.

3. pants

1. Atbalsta atgūšana, kas minēta 2. pantā, ir tūlītēja un efektīva.

2. Itālija nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā pēc tā paziņošanas.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma izziņošanas Itālija Komisijai iesniedz šādu informāciju:

a) kopējā summa (pamatsumma un procenti), kas jāatgūst no saņēmēja, uzņēmuma WAM SpA;

b) šā lēmuma izpildei jau veikto vai iecerēto pasākumu sīks apraksts;

c) dokumenti, kas apliecina, ka atbalsta saņēmējam, uzņēmumam WAM SpA, ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

2. Itālija turpina informēt Komisiju par valsts pasākumu īstenošanas gaitu saskaņā ar šā lēmuma izpildi, kamēr nav atgūts 2. pantā norādītais atbalsts. Tā pēc Komisijas pieprasījuma nekavējoties iesniedz informāciju par šā lēmuma izpildei iecerētajiem un jau veiktajiem pasākumiem. Tā arī sniedz sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no atbalsta saņēmēja.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2010. gada 24. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2011. gada 1. marts),

ar kuru pagarina spēkā esamības termiņu Lēmumam 2009/251/EK, ar ko dalībvalstīm pieprasa nodrošināt, ka tirgū netiek laisti vai nav pieejami biocīdu dimetilfumerātu saturoši produkti

(izzinots ar dokumenta numuru C(2011) 1174)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/135/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 13. pantu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Lēmumu 2009/251/EK ⁽²⁾ dalībvalstīm pieprasa nodrošināt, ka tirgū netiek laisti vai nav pieejami biocīdu dimetilfumerātu (DMF) saturoši produkti.

(2) Lēmumu 2009/251/EK pieņēma saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 13. panta noteikumiem, kuros paredzēts, ka lēmums ir spēkā laikposmā, kas nepārsniedz vienu gadu, bet šo spēkā esamību var apstiprināt uz turpmākiem laikposmiem, no kuriem neviens nav ilgāks par vienu gadu.

(3) Ar Komisijas Lēmumu 2010/153/ES ⁽³⁾ pagarināja Lēmuma 2009/251/EK spēkā esamību par vienu gadu. Ņemot vērā līdz šim gūto pieredzi un to, ka nav pastāvīga pasākuma attiecībā uz DMF saturošiem patēriņa produktiem, Lēmuma 2009/251/EK spēkā esamības termiņš ir jāpagarina par 12 mēnešiem.

(4) Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmums 2009/251/EK.

(5) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Direktīvas 2001/95/EK 15. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2009/251/EK 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

Piemērošanas laikposms

Šo lēmumu piemēro līdz 2012. gada 15. martam.”

2. pants

Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 15. martam veic pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma izpildei, un tos publicē. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 1. martā

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

John DALLI

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 20.3.2009., 32. lpp.

⁽³⁾ OV L 63, 12.3.2010., 21. lpp.

IETEIKUMI

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2011. gada 1. marts)

par datu aizsardzības noteikumu īstenošanas pamatnostādņēm Sadarbības sistēmā patērētāju tiesību aizsardzībai (CPCS)

(2011/136/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulas (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽¹⁾ (turpmāk "CPC regula"), mērķis ir veicināt sadarbību patērētāju aizsardzības tiesību aktu īstenošanas jomā vienotajā tirgū, izveidot valstu īstenošanas iestāžu tīklu ES līmenī (turpmāk "CPC tīkls") un noteikt struktūru un vispārējus nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstu īstenošanas iestādēm ir jāsadarbojas, lai aizsargātu patērētāju kopīgās ekonomiskās intereses.
- (2) Sadarbība starp valstu īstenošanas iestādēm ir būtiska vienotā tirgus efektīvai darbībai, un šajā pārrobežu CPC tīklā ikviena iestāde var sazināties ar citām iestādēm, lai lūgtu palīdzību ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu iespējamo pārkāpumu izmeklēšanā.
- (3) Sadarbības sistēmas patērētāju tiesību aizsardzībai (turpmāk "CPCS") mērķis ir nodrošināt valstu īstenošanas iestādēm iespēju drošā un aizsargātā vidē apmainīties ar informāciju par iespējamiem patērētāju aizsardzības tiesību aktu pārkāpumiem.
- (4) Dalībvalstu savstarpējai informācijas apmaiņai, kas notiek ar elektronisku līdzekļu starpniecību, ir jāatbilst personas datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz

personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ (turpmāk "Datu aizsardzības direktīva") un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽³⁾ (turpmāk "Datu aizsardzības regula").

- (5) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantā ir atzītas tiesības uz datu aizsardzību. Ar tādām informācijas sistēmām kā CPCS jānodrošina, ka ir skaidri dažādie pienākumi un saistības, ko pilda Komisija un dalībvalstis attiecībā uz noteikumiem par datu aizsardzību, un ka datu subjektu rīcībā ir informācija un viegli pieejami mehānismi, lai tie varētu izmantot savas tiesības.
- (6) Ir lietderīgi izstrādāt pamatnostādnes par datu aizsardzības noteikumu īstenošanu CPCS (turpmāk "pamatnostādnes"), lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti datu aizsardzības noteikumi, apstrādājot datus CPCS.
- (7) Īstenošanas ierēdņi jā mudina sazināties ar savu valstu datu aizsardzības uzraudzības iestādēm, lai saņemtu norādījumus un palīdzību jautājumā par to, kā vislabāk īstenot šīs pamatnostādnes atbilstīgi valsts tiesību aktiem un vajadzības gadījumā nodrošināt, ka attiecībā uz apstrādes darbībām CPCS valsts līmenī tiek īstenotas paziņošanas un iepriekšējas pārbaudes procedūras.
- (8) Ļoti ieteicams piedalīties apmācības nodarbībās, ko Komisija plāno organizēt, lai palīdzētu īstenot šīs pamatnostādnes.
- (9) Komisija ir jāinformē par pamatnostādņu īstenošanu ne vēlāk kā divus gadus pēc šā ieteikuma pieņemšanas. Pēc minētās informācijas saņemšanas Komisijai jāveic CPCS pastāvošās datu aizsardzības situācijas sīkaks novērtējums un jānosaka, vai ir nepieciešami papildu instrumenti, tostarp reglamentējoši pasākumi.

⁽¹⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(10) Jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka CPCS dalībniekiem un lietotājiem tiek atvieglināta pamatnostādņu īstenošana. Valsts datu aizsardzības iestādēm un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir jāveic datu aizsardzības aizsargpasākumu izstrādes un īstenošanas pārraudzība saistībā ar CPCS.

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

Dalībvalstīm jāievēro pielikumā sniegtās pamatnostādnes.

(11) Pamatnostādnes papildina Komisijas Lēmumu 2007/76/EK ⁽¹⁾, un tajās ņemts vērā atzinums, ko sniegusi Darba grupa personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, kas izveidota ar Datu aizsardzības direktīvas 29. pantu ⁽²⁾, un atzinums, ko sniedzis Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs ⁽³⁾ (turpmāk "EDAU"), kas izveidots ar Datu aizsardzības regulas 41. pantu,

Briselē, 2011. gada 1. martā

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI*

⁽¹⁾ OV L 32, 6.2.2007., 192. lpp.

⁽²⁾ Atzinums Nr. 6/2007 par datu aizsardzības jautājumiem saistībā ar Sadarbības sistēmu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (CPCS) 01910/2007/EN – WP 139 – pieņemts 2007. gada 21. septembrī.

⁽³⁾ EDAU Atzinums 2010-0692.

PIELIKUMS

Pamatnostādnes par datu aizsardzības noteikumu īstenošanu Sadarbības sistēmā patērētāju tiesību aizsardzībai (CPCS)**1. IEVADS**

Sadarbībai starp valstu patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, jo efektīvas tiesību aktu īstenošanas trūkums pārrobežu lietās iedragā patērētāju uzticību, traucējot pieņemt pārrobežu piedāvājumus, tādējādi arī samazinot viņu uzticību vietējam tirgum, kā arī rada konkurences izkropļojumus.

CPCS ir IT rīks, kas izveidots saskaņā ar CPC regulu, un tas nodrošina strukturētu mehānismu informācijas apmaiņai starp valstu patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm, kas ietilpst CPC tīklā. Tas ļauj valsts iestādei sazināties ar citām CPC tīklā ietilpstošām valsts iestādēm, lai saņemtu palīdzību ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu iespējamo pārkāpumu izmeklēšanā un atklāšanā un īstenošanas darbību veikšanā ar mērķi izbeigt nelikumīgu komercpraksi, ko pārdēvēji un piegādātāji īsteno attiecībā uz citās ES valstīs dzīvojošiem patērētājiem. Informācijas pieprasījumi un saziņa starp kompetentajām valsts iestādēm ar CPC regulas piemērošanu saistītos jautājumos notiek, izmantojot CPCS.

CPC regulas mērķis ir uzlabot patērētāju aizsardzības tiesību aktu īstenošanu iekšējā tirgū, ES līmenī izveidojot valstu īstenošanas iestāžu tīklu, un izveidot nosacījumus dalībvalstu savstarpējai sadarbībai. CPC regulā ir noteikts, ka šāda informācijas apmaiņa un savstarpējas palīdzības pieprasījumi starp valstu īstenošanas iestādēm jāveic, izmantojot šim nolūkam īpaši paredzētu datu bāzi. Līdz ar to CPCS ir izveidota ar mērķi atvieglināt šo administratīvo sadarbību un informācijas apmaiņu, lai nodrošinātu ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu īstenošanu.

Sadarbība paredzēta tikai attiecībā uz to tiesību aktu pārkāpumiem Kopienā, kuri ir minēti CPC regulas pielikumā un aizsargā patērētāju kopīgās ekonomiskās intereses.

2. PAMATNOSTĀDŅU DARBĪBAS JOMA UN MĒRĶIS

Šo pamatnostādņu mērķis ir risināt centrālo jautājumu par to, kā nodrošināt efektīvu un produktīvu sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, vienlaikus ievērojot pamattiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību.

Datu aizsardzības direktīvā⁽¹⁾ personas dati ir definēti kā visa informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu; identificējama persona ir tāda persona, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši pēc identifikācijas numura vai pēc viena vai vairākiem šai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem.

Tā kā valstu īstenošanas ierēdņi (lietu izskatītāji), kuri ir CPCS lietotāji, ne vienmēr var būt datu aizsardzības lietpratēji un pietiekami pārzināt datu aizsardzības prasības, kas noteiktas attiecīgās valsts datu aizsardzības tiesību aktos, ir ieteicams sniegt CPCS lietotājiem pamatnostādnes, kurās izskaidrota CPCS darbība no praktiskā datu aizsardzības viedokļa, kā arī sīki izklāstīti sistēmā iekļautie aizsardzības pasākumi un iespējamie riski, kas saistīti ar sistēmas lietošanu.

Šo pamatnostādņu mērķis ir aptvert visus svarīgākos datu aizsardzības jautājumus saistībā ar CPCS un lietotājdraudzīgā veidā sniegt skaidrojumu, kuru var izmantot visi CPCS lietotāji. Tomēr tās nesniedz izsmeļošu CPCS datu aizsardzības seku analīzi.

Lai pārliecinātos, ka šie ieteikumi atbilst valsts datu aizsardzības tiesību aktu prasībām, ir ieteicams apspriesties ar dalībvalsts datu aizsardzības iestādēm. No šīm valstu datu aizsardzības iestādēm CPCS lietotāji var iegūt arī papildu palīdzību un ieteikumus atbilstības nodrošināšanai datu aizsardzības prasībām. Šo iestāžu saraksts un to kontaktinformācija, kā arī tīmekļa vietņu adreses ir pieejamas tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Ir jāpaskaidro, ka personas datu apstrāde ir jāveic saskaņā ar Datu aizsardzības direktīvā paredzētajiem īpašajiem principiem un nosacījumiem. Piemērojot regulu, lietu izskatītājiem ir tiesības apmainīties ar datiem, tostarp ar personas datiem, izmantojot CPCS, ja datu apstrādes mērķis ir pārtraukt to ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu pārkāpumus, kas uzskaitīti CPC regulas pielikumā. Tomēr pirms šādu datu apstrādes ir rūpīgi jāizvērtē, vai datu aizsardzības principi ir ievēroti un vai CPC regulas mērķus nav iespējams sasniegt bez datu apstrādes.

⁽¹⁾ 2. panta a) punkts.

Tādēļ lietu izskatītājiem, kam ir piekļuve CPCS, katrā konkrētajā gadījumā pirms personu datu apstrādes būs jāveic šāds novērtējums⁽¹⁾. Pamatnostādņu mērķis ir palīdzēt lietu izskatītājiem veikt šo novērtējumu, sniedzot dažus datu aizsardzības pamatprincipus, kas jāņem vērā.

Pamatnostādņu mērķis ir arī izskaidrot dažus CPCS struktūras sarežģītos aspektus, kas attiecas uz kopīgām apstrādes operācijām un kopīgām pārbaudes tiesībām, nosakot Komisijas un dalībvalstu kompetento iestāžu kā CPCS datu apmaiņas "līdzkontrolētāju" pienākumus.

3. CPCS – IT RĪKS SADARBĪBAI ĪSTENOŠANAS JOMĀ

CPCS ir IT rīks, kuru izstrādājusi un kura darbību uztur Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm. CPCS mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm praktiski īstenot ES patērētāju aizsardzības tiesību aktus. To izmanto CPC tīkls, kurā ietilpst dalībvalstu un EEZ valstu norīkotas valsts iestādes, lai sadarbotos un apmainītos ar informāciju ar patērētāju aizsardzības tiesību aktu īstenošanu saistītos jautājumos atbilstīgi CPC regulai.

CPC regulas 10. pantā noteikts, ka:

"Komisija uztur elektronisku datu bāzi, kurā glabā un apstrādā informāciju, ko tā saņem saskaņā ar 7., 8. un 9. pantu. Šī datu bāze ir pieejama lasīšanai vienīgi kompetentajām iestādēm. (...)"

CPC regulas 12. panta 3. punktā papildus norādīts:

"Palīdzības lūgumus iesniedz un visu informācijas apmaiņu veic rakstiski, izmantojot standarta veidlapu, un nosūta elektroniski, izmantojot 10. pantā paredzēto datu bāzi."

CPCS atvieglo sadarbību un informācijas apmaiņu attiecībā uz to direktīvu un regulu pārkāpumiem Kopienas teritorijā, kas minētas CPC regulas pielikumā, kurā apspriesti dažādi temati, tostarp negodīga komercprakse, tālpārdošana, patēriņa kredīti, kompleksie ceļojumi, negodīgi līgumu noteikumi, daļlaiks, elektroniskā tirdzniecība un citi temati. CPCS nevar izmantot informācijas apmaiņu par tiesiskiem jautājumiem, kuri nav norādīti šajā pielikumā.

Piemēri:

- I. Beļģijā reģistrēts tirgotājs izmanto negodīgus nosacījumus savos darījumos ar patērētājiem, kuri dzīvo Francijā, tādējādi pārkāpjot Direktīvu par negodīgiem līgumu noteikumiem. Patērētāju tiesību aizsardzības iestāde Francijā var izmantot CPCS, lai pieprasītu patērētāju tiesību aizsardzības iestādei Beļģijā veikt pret tirgotāju visus nepieciešamos īstenošanas pasākumus, kas Beļģijā ir pieejami, lai nekavējoties izbeigtu Kopienā notiekošu pārkāpumu.
- II. Patērētāju tiesību aizsardzības iestāde Dānijā saņem sūdzības par to, ka konkrēta tīmekļa vietne izmanto krāpniecisku un maldinošu komercpraksi, kas kaitē patērētājiem. Tīmekļa vietne ir reģistrēta Zviedrijā. Dānijas patērētāju tiesību aizsardzības iestādei ir vajadzīga ar šo tīmekļa vietni saistīta informācija. Tā var izmantot CPCS, lai pieprasītu informāciju Zviedrijas patērētāju tiesību aizsardzības iestādei, kurai ir pienākums to sniegt.

Dalībvalstis augšupielādē informāciju, kas tiek saglabāta CPCS; tai var piekļūt dalībvalstis, kam attiecīgā informācija ir adresēta, un Komisija var izdzēst šo informāciju⁽²⁾. CPCS izmanto kā informācijas glabātavu un līdzekli datu apmaiņai ar efektīvas un drošas sakaru sistēmas starpniecību.

No datu aizsardzības viedokļa šādas datu bāzes izveidošana vienmēr rada noteiktu risku personas datu aizsardzības pamattiesībām, proti, lielāka datu apjoma apmaiņa, nekā ir nepieciešams efektīvai sadarbībai; tādu datu uzglabāšana, kas bija jāizdzēš; tādu datu turēšana, kas vairs nav precīzi vai ir nepareizi; nespēja nodrošināt datu subjektu tiesību un datu kontroleru pienākumu ievērošanu. Tādēļ šādi riski ir jānovērš, nodrošinot, ka CPCS lietotāji ir labi informēti un apmācīti par datu aizsardzības noteikumiem un spēj nodrošināt atbilstību attiecīgajiem datu aizsardzības tiesību aktiem.

4. DATU AIZSARDZĪBAS TIESISKĀ UN UZTRAUDZĪBAS SISTĒMA

Datu aizsardzības jomā kopš 1995. gada Eiropas Savienībā pastāv vispārārstāta tiesiskā sistēma – Datu aizsardzības direktīva⁽³⁾, kurā reglamentēta personas datu apstrāde dalībvalstīs, un Datu aizsardzības regula⁽⁴⁾, kurā reglamentēta personas datu apstrāde Eiropas Savienības iestādēs un struktūrās. Tas, kuru tiesību aktu piemērot, pašreiz ir atkarīgs no tā, kas ir konkrētais CPCS dalībnieks vai lietotājs.

⁽¹⁾ Ir jāņem vērā, ka datu aizsardzības principi attiecas gan uz elektroniski uzglabātajiem datiem, gan uz datiem, ko uzglabā papīra formātā.

⁽²⁾ Dzēšanas noteikumus sk. Lēmumā 2007/76/EK un dokumentā "Sadarbības tīkls patērētāju tiesību aizsardzības jomā. Darbības pamatnostādnes".

⁽³⁾ Direktīva 95/46/EK.

⁽⁴⁾ Regula (EK) Nr. 45/2001.

Komisijas īstenotās apstrādes darbības ir reglamentētas Datu aizsardzības regulā, savukārt apstrādes darbības, ko veic lietu izskatītāji kompetentajās valsts īstenošanas iestādēs, reglamentētas valstu tiesību aktos, ar kuriem transponē Datu aizsardzības direktīvu.

Komisija un izraudzītās kompetentās iestādes ir divi galvenie CPCS dalībnieki ar noteiktiem pienākumiem, un kā līdz-kontrolētājiem tām ir pienākums paziņot un iesniegt savas apstrādes darbības attiecīgām uzraudzības iestādēm iepriekšējai pārbaudei un nodrošināt datu aizsardzības noteikumu ievērošanu. Neskatoties uz to, valsts tiesību aktos, ar kuriem transponēta Datu aizsardzības direktīva, var iekļaut atkāpes no paziņošanas un iepriekšējās pārbaudes prasībām.

Tiesību aktu saskaņošana datu aizsardzības jomā tika veikta, lai nodrošinātu augstu datu aizsardzības līmeni un lai aizsargātu fizisko personu pamattiesības, bet vienlaikus atļautu personas datu brīvu plūsmu starp dalībvalstīm. Tā kā valstu īstenošanas pasākumu ietekmē var būt pieņemti atšķirīgi noteikumi un lai nodrošinātu atbilstību datu aizsardzības noteikumiem, CPCS lietotājiem ir ļoti ieteicams apspriest šīs pamatnostādnes ar savas valsts datu aizsardzības iestādēm, jo var atšķirties noteikumi, piemēram, attiecībā uz fiziskām personām sniedzamo informāciju vai pienākumu paziņot datu aizsardzības iestādēm par noteiktām datu apstrādes operācijām.

ES datu aizsardzības tiesiskās sistēmas būtiska iezīme ir tā, ka to uzrauga neatkarīgas datu aizsardzības iestādes. Iedzīvotājiem ir tiesības iesniegt sūdzības šīm iestādēm un ātri atrisināt savus ar datu aizsardzību saistītos jautājumus, nevērsoties tiesā. Personas datu apstrādi valstu līmenī uzrauga valsts datu aizsardzības iestādes, bet personas datu apstrādi Eiropas iestādēs uzrauga Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) ⁽¹⁾. Attiecīgi Komisiju uzrauga EDAU, bet citus CPCS lietotājus – valsts datu aizsardzības iestādes.

5. KAS IR KAS CPCS? KOPĪGAS PĀRBAUDES TIESĪBAS

CPCS ir kopīgu apstrādes operāciju un kopīgu pārbaudes tiesību uzskatāms piemērs. Lai gan tikai dalībvalstu kompetentās iestādes vāc, reģistrē, izpauž personas datus un apmainās ar tiem, Komisija ir atbildīga par šo datu uzglabāšanu savos serveros un par datu dzēšanu no tiem. Komisijai nav piekļuves šiem personas datiem, taču tā tiek uzskatīta par sistēmas administratori un operatori.

Tādējādi dažādu uzdevumu un pienākumu sadalījumu starp Komisiju un dalībvalstīm var rezumēt šādi:

- Katra kompetentā iestāde ir datu kontrolieris attiecībā uz savu datu apstrādes darbībām.
- Komisija nav sistēmas lietotāja, bet gan tās operatore, kura, pirmkārt, ir atbildīga par sistēmas struktūras uzturēšanu un drošību. Tomēr Komisijai ir arī piekļuve brīdinājumiem, atbildes informācijai un citai ar konkrētu lietu saistītai informācijai ⁽²⁾. Tādējādi Komisija var uzraudzīt CPC regulas un CPC regulā uzskaitīto patērētāju aizsardzības tiesību aktu piemērošanu un apkopot statistikas informāciju saistībā ar šiem pienākumiem. Vienlaikus Komisijai nav piekļuves informācijai, kas iekļauta savstarpējās palīdzības un izpildes pieprasījumos, jo tie ir adresēti vienīgi tām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras izskata konkrēto lietu. Neskatoties uz minēto, CPC regulā ir paredzēta Komisijas palīdzība kompetentajām iestādēm konkrētu strīdu izskatīšanā ⁽³⁾, kā arī iespēja uzaicināt Komisiju piedalīties saskaņotā izmeklēšanā, kurā iesaistītas vairāk nekā divas dalībvalstis ⁽⁴⁾.
- CPCS dalībnieki ir līdzatbildīgi par datu apstrādes likumīgumu, informācijas sniegšanu, piekļuves tiesībām, iebildumiem un labojumiem.
- Komisija un katra kompetentā iestāde kā kontrolieri atbild par to, lai noteikumi, saskaņā ar ko tās veic savas datu apstrādes darbības, atbilstu datu aizsardzības noteikumiem.

6. CPCS DALĪBNIEKI UN LIETOTĀJI

CPCS ir dažādi piekļuves profili – piekļuve datu bāzei ir ierobežota un piešķirta tikai noteiktai kompetentās iestādes amatpersonai (autentificēts lietotājs), un to nevar nodot citai personai. Piekļuvi CPCS var piešķirt tikai tām amatpersonām, par kurām dalībvalstu kompetentās iestādes ir paziņojušas Komisijai. Lai iekļūtu sistēmā, ir nepieciešama pieteikšanās/pa-
role, kuru var iegūt vienotais sadarbības birojs.

Visa informācija, ko sniedz par konkrētu lietu, tostarp visi pielikumi, kas pievienoti šajā lietā sagatavotajai CPCS datnei, ir pieejama tikai to kompetento iestāžu lietotājiem, kuras šo informāciju ir pieprasījušas vai kurām šī informācija ir pieprasīta. Vienotie sadarbības biroji var izlasīt tikai galveno informāciju par lietu, lai varētu noteikt kompetento iestādi, kurai ir jāpārsūta pieprasījums. Tie nevar izlasīt konfidenciālus dokumentus, kas pievienoti pieprasījumam vai brīdinājumam.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>

⁽²⁾ CPC Regulas (EK) Nr. 2006/2004 8., 9. un 15. pants.

⁽³⁾ CPC Regulas (EK) Nr. 2006/2004 8. panta 5. punkts.

⁽⁴⁾ CPC Regulas (EK) Nr. 2006/2004 9. pants.

Izpildes lietās vispārīga informācija tiek izplatīta lietotājiem visās kompetentajās iestādēs, par kurām ir paziņots kā par atbildīgajām par tiesību aktu pārkāpumiem. Informāciju izplata, izmantojot paziņojumus. Šajos paziņojumos jāsniedz plašs lietas izklāsts un jāizvairās no personas datu iekļaušanas. Var būt izņēmumi no šā noteikuma, piemēram, pārdevēja vai piegādātāja vārds (ja tā ir fiziska persona).

Komisijai nav piekļuves informācijas un izpildes pieprasījumiem vai konfidencialiem dokumentiem, bet tā saņem paziņojumus un brīdinājumus.

7. DATU AIZSARDZĪBAS PRINCIPI, KO PIEMĒRO INFORMĀCIJAS APMAIŅĀ

CPCS lietotāji dalībvalstīs var apstrādāt personas datus vienīgi atbilstīgi nosacījumiem un saskaņā ar principiem, kas noteikti Datu aizsardzības direktīvā. Datu kontrolierim ir jānodrošina, ka personas datu apstrāde CPCS notiek saskaņā ar datu aizsardzības principiem.

Ir jāņem vērā arī tas, ka uz CPCS attiecas konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumi. Konfidencialitātes noteikumus un dienesta noslēpuma glabāšanas noteikumus var attiecināt uz visiem datiem, turpretī datu aizsardzības noteikumi attiecas tikai uz personas datiem.

Ir svarīgi atcerēties, ka CPCS lietotāji dalībvalstīs ir atbildīgi par daudzām citām apstrādes darbībām un var nebūt lietpratēji datu aizsardzības jomā. Prasībām par datu aizsardzības ievērošanu CPCS nevajag būt nepamatoti sarežģītām vai radīt pārmērīgu administratīvo slogu. Tām arī nav jāatbilst vienotam paraugam. Šajās pamatnostādnēs sniegti personas datu apstrādes ieteikumi, un jāatceras, ka ne visi CPCS iekļautie dati ir personas dati.

Pirms informācijas augšupielādes CPCS īstenošanas ierēdņiem ir jāapsver, vai nosūtāmie personas dati ir absolūti nepieciešami, lai sasniegtu produktīvas sadarbības mērķus, kā arī tas, kam šie personas dati tiek sūtīti. Īstenošanas ierēdņiem ir jāpajautā pašam sev, vai saņēmējam šāda informācija ir absolūti nepieciešama brīdinājuma vai savstarpējās palīdzības pieprasījuma mērķu sasniegšanai.

Turpmākā datu aizsardzības pamatprincipu saraksta mērķis ir palīdzēt īstenošanas ierēdņiem, kam ir piekļuve CPCS, veikt gadījumsecīgu novērtējumu par to, vai ar personas datu apstrādi saistītie datu aizsardzības noteikumi, sistēmā apstrādājot personas datus, vienmēr tiek ievēroti. Īstenošanas ierēdņiem ir jāņem vērā arī tas, ka attiecībā uz turpmāk minēto datu aizsardzības principu piemērošanu valsts līmenī var pastāvēt izņēmumi un ierobežojumi, un viņiem ieteicams apspriesties ar savas valsts datu aizsardzības iestādēm ⁽¹⁾.

Kādi datu aizsardzības principi ir jāievēro?

Galvenie datu aizsardzības principi, kas jāatceras, veicot personas datu apstrādi, ir noteikti Datu aizsardzības direktīvā. Tā kā šī direktīva ir transponēta valstu tiesību aktos, lietu izskatītājiem ir jāapspriežas ar savas valsts datu aizsardzības uzraudzības iestādēm par turpmāk minēto principu piemērošanu, un viņiem ieteicams izpētīt, vai attiecībā uz šo principu piemērošanu pastāv izņēmumi vai ierobežojumi.

Pārredzamības princips

Saskaņā ar Datu aizsardzības direktīvu datu subjektam ir tiesības būt informētam par savu personas datu apstrādi. Personas datu apstrādātājam ir jānorāda savs vārds un adrese, datu apstrādes mērķis, datu saņēmēji un visa cita informācija, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu datu apstrādi ⁽²⁾.

Datus drīkst apstrādāt, tikai ievērojot šādus nosacījumus ⁽³⁾:

- datu subjekts ir devis savu piekrišanu,
- datu apstrāde vajadzīga līguma noslēgšanai vai izpildei,
- datu apstrāde vajadzīga juridisku saistību izpildei,
- datu apstrāde vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta būtiskas intereses,

⁽¹⁾ Direktīvas 95/46/EK 11. panta 2. punkts un 13. pants.

⁽²⁾ Direktīvas 95/46/EK 10. un 11. pants.

⁽³⁾ Direktīvas 95/46/EK 7. pants.

- datu apstrāde vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam vai trešai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai,
- datu apstrāde vajadzīga personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai.

Tiesiskuma un godīguma princips

Personas datus nedrīkst vākt vai apstrādāt negodīgi vai nelikumīgi, kā arī izmantot tos mērķiem, kas neatbilst *CPC* regulā minētajām vajadzībām. Lai apstrāde būtu tiesiska, lietu izskatītājiem ir jāpārlicinās, ka viņiem ir skaidri iemesli, kas pamato apstrādes nepieciešamību. Datu apstrāde jāveic konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem, un datus nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā ⁽¹⁾. Tas var būt noteikts vienīgi *CPC* regulā.

Lai apstrāde būtu godīga, datu subjekti ir jāinformē par viņu datu apstrādes mērķiem un par tiesībām piekļūt datiem, labot tos un iebilst.

Proporcionalitātes, precizitātes un uzglabāšanas perioda princips

Datiem ir jābūt proporcionāliem, adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti. Jānodrošina, ka dati ir precīzi un vajadzības gadījumā atjaunināti; jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai nodrošinātu to datu dzēšanu vai labošanu, kuri nav precīzi vai ir nepilnīgi attiecībā uz mērķiem, kādiem tie tika vākti vai kādiem nolūkiem tos turpmāk apstrādā; personas dati ir jāglabā formā, kas ļauj identificēt datu subjektus, ne ilgāk, kā vajadzīgs nolūkiem, kādos dati ir savākti vai kādos tos apstrādā. Ir jānodrošina atbilstīgi aizsargpasākumi tiem personas datiem, ko uzglabā ilgāku laika periodu izmantošanai vēstures, statistikas vai zinātnes mērķiem.

Lietu izskatītājiem ir jāapsver, vai informācija, ko tie apstrādā, ir absolūti nepieciešama attiecīgo mērķu sasniegšanai.

Nolūka ierobežošanas princips

Personas datiem jābūt vākti konkrētos, precīzi formulētos un likumīgos nolūkos, tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā, un par tiem ir jāinformē datu subjekts. Lietu izskatītāji drīkst apstrādāt personas datus tikai tad, ja šādi rīcībai ir skaidrs nolūks, t. i., ja *CPC* regulā ir noteikts juridisks iemesls, pamatojoties uz kuru datus drīkst nosūtīt.

Piekļuves tiesības

Saskaņā ar Datu aizsardzības direktīvu ⁽²⁾ datu subjektiem ir tiesības saņemt informāciju par to, ka viņu personas dati tiek apstrādāti, par datu apstrādes mērķiem, datu saņēmējiem un par to, ka viņiem ir īpašas tiesības, t. i., tiesības uz informāciju un uz datu labošanu. Datu subjektam ir tiesības piekļūt visiem uz viņu attiecināmiem datiem. Datu subjektam ir tiesības arī pieprasīt datu labošanu, dzēšanu vai piekļuves noslēgšanu, ja dati ir nepilnīgi vai neprecīzi vai ja šo datu apstrāde neatbilst datu apstrādes noteikumiem ⁽³⁾.

Konfidenciali dati

Aizliegts apstrādāt datus, kas atklāj personas rasi, etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, piederību pie arodbiedrībām, kā arī datus, kas attiecas uz veselību, seksuālo dzīvi, nodarījumiem un sodāmību. Tomēr Datu aizsardzības direktīvā ⁽⁴⁾ ir noteikti daži izņēmuma gadījumi, kad konfidencialus datus drīkst apstrādāt saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem ⁽⁵⁾. Tā kā *CPCS* lietotāji var nonākt situācijā, kad tiem ir jāapstrādā konfidenciali dati ⁽⁶⁾, attiecībā uz šādiem datiem ir ieteicams ievērot piesardzību. *CPCS* lietotājiem ir vēlams apspriesties ar savas valsts datu aizsardzības iestādi par to, vai uz konfidencialu datu apstrādi attiecas izņēmumi.

Izņēmumi

Datu aizsardzības direktīvā ir paredzēti daži izņēmumi, ja tas nepieciešams noziedzīgu nodarījumu novēršanai, izmeklēšanai, atklāšanai vai kriminālvajāšanai. Tas, vai šādi izņēmumi ir iespējami un ciktāl tos var piemērot, lietu izskatītājiem ir jānovērtē, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem ⁽⁷⁾. Ja šādos izņēmumus plānots piemērot, tos ir ieteicams skaidri norādīt katras kompetentās iestādes paziņojumā par personas datu aizsardzību.

⁽¹⁾ Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

⁽²⁾ Direktīvas 95/46/EK 10., 11. un 12. pants.

⁽³⁾ Direktīvas 95/46/EK 12. pants.

⁽⁴⁾ Direktīvas 95/46/EK 8. panta 2. punkts.

⁽⁵⁾ Direktīvas 95/46/EK 8. pants.

⁽⁶⁾ Lēmuma 2007/76/EK pielikuma 4. nodaļa.

⁽⁷⁾ Atzinums Nr. 6/2007 par datu aizsardzības jautājumiem saistībā ar Sadarbības sistēmu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (*CPCS*) 01910/2007/EN – WP 139 – pieņemts 2007. gada 21. septembrī, 24.–26. lpp.

Datu aizsardzības principu piemērošana

Piemērojot šos datu aizsardzības principus CPCS darbībā, ir jāņem vērā šādi ieteikumi:

1. CPCS drīkst izmantot tikai CPC regulā noteiktajiem mērķiem. CPC regulas 13. panta 1. punktā ir noteikts, ka paziņotu informāciju var lietot tikai tam, lai nodrošinātu patērētāju interešu aizsardzības tiesību aktu ievērošanu. Šie tiesību akti ir uzskaitīti CPC regulas pielikumā.
2. No savstarpējās palīdzības pieprasījuma vai brīdinājuma iegūto informāciju īstenošanas ierēdņiem ir ieteicams izmantot vienīgi ar konkrēto lietu saistītām vajadzībām, stingri ievērojot datu aizsardzības juridiskās prasības un iepriekš nosakot apstrādes vajadzību saistībā ar izmeklēšanām, kas veiktas plašākās sabiedrības interesēs.
3. Nosūtot datus, īstenošanas ierēdņiem katrā konkrētajā gadījumā ir jānovērtē, kam vajadzētu saņemt apstrādājamo informāciju.
4. CPCS lietotājiem ir rūpīgi jāizraugās jautājumi, ko tie uzdod savstarpējās palīdzības pieprasījumā, un tie nedrīkst pieprasīt vairāk datu, nekā nepieciešams. Tas jā dara ne tikai tādēļ, lai ievērotu datu kvalitātes principus, bet arī – lai samazinātu administratīvo slogu.
5. Datu aizsardzības direktīvā ⁽¹⁾ ir noteikts, ka personas datiem jābūt precīziem un atjauninātiem. Kompetentajai iestādei, kas sniegusi informāciju, ir ieteicams piedalīties CPCS uzglabāto datu precizitātes nodrošināšanā. CPCS ir papildināta ar uzturētajiem paziņojumiem, kas regulāri atgādina lietu izskatītājiem par to, ka jāpārbauda, vai personas dati ir precīzi un atjaunināti.
6. Praktisks veids, kā informēt datu subjektus par viņu tiesībām, ir iekļaut šo informāciju tīmekļa vietnes vispārējā paziņojumā par konfidencialitāti. Katrai kompetentajai iestādei ir ieteicams savā tīmekļa vietnē ievietot paziņojumu par konfidencialitāti. Katram paziņojumam par konfidencialitāti jāatbilst visiem informācijas sniegšanas pienākumiem, kā noteikts Datu aizsardzības direktīvā, tajos ir jāiekļauj saite uz tīmekļa vietni ar Komisijas paziņojumu par konfidencialitāti un jāsniedz papildu informācija, tostarp kompetentās iestādes kontaktinformācija, kā arī informācija par valsts pastāvošajiem ierobežojumiem attiecībā uz piekļuves tiesībām vai tiesībām saņemt informāciju. Visi iesaistītie datu kontrolieri ir atbildīgi par to, lai paziņojumi par konfidencialitāti tiktu publicēti.
7. Datu subjekti var pieprasīt piekļuvi saviem personas datiem un šo datu labošanu un dzēšanu no vairāk nekā viena avota. Lai gan katra kompetentā iestāde kā datu kontrolieris ir atbildīga par savām datu apstrādes operācijām, attiecībā uz pieprasījumiem pārrobežu lietās ir jāreaģē saskaņoti. Šādās lietās kompetentajām iestādēm ir ieteicams informēt citas iesaistītās kompetentās iestādes par pieprasījuma saņemšanu.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pieprasījuma apstiprināšana var nelabvēlīgi ietekmēt citu kompetento iestāžu veikto izmeklēšanu vai izpildes procedūru, pirms pieprasījuma apstiprināšanas tai ir jālūdz šīm iestādēm sniegt atzinumu.

Datu subjekts var iesniegt pieprasījumu arī Komisijai. Komisija var apstiprināt pieprasījumu tikai tad, ja tai ir piekļuve pieprasītajiem datiem. Saņemot pieprasījumu, Komisijai ir jāapspriežas ar kompetento iestādi, kura sniegusi informāciju. Ja netiek pausti iebildumi vai kompetentā iestāde neatbild pienācīgā termiņā, Komisija var pieņemt lēmumu par pieprasījuma apstiprināšanu, pamatojoties uz Datu aizsardzības regulu. Komisijai ir jālūdz arī to kompetento iestāžu atzinums, kuru izmeklēšanu vai izpildes pasākumus var nelabvēlīgi ietekmēt pieprasījuma apstiprināšana. Komisijai jāizskata, vai papildu tehnisko pasākumu iekļaušana CPCS nevarētu atvieglināt šādu procesu.

8. CPC īstenošanas Lēmumā 2007/76/EK paredzēts, ka CPCS tiek izveidoti datu lauki, kuros norāda uzņēmumu direktoru vārdus un uzvārdus. Īstenošanas ierēdņiem jānovērtē, vai šāda veida personas datu iekļaušana ir nepieciešama lietas izskatīšanai. Nepieciešamība iekļaut uzņēmuma direktora vārdu un uzvārdu tam paredzētajā datu laukā ir jānovērtē katrā konkrētā gadījumā pirms informācijas augšupielādes CPCS un brīdinājuma vai savstarpējās palīdzības pieprasījuma nosūtīšanas citai kompetentajai iestādei.
9. CPC īstenošanas Lēmumā 2007/76/EK noteikts, ka kompetentajai iestādei, kura augšupielādē informāciju vai izpildes pieprasījumus vai brīdinājumus, ir jānorāda, vai šī informācija tiks apstrādāta konfidenciali. Tas jā dara par katru konkrēto gadījumu. Arī iestādei, kura saņemusi pieprasījumu, ir jānorāda, vai tās sniegtā informācija ir jāapstrādā konfidenciali. CPCS ir paredzēta noklusējuma vērtības funkcija attiecībā uz gadījumiem, kad, lai piekļūtu dokumentiem, ir jāsaņem skaidra atļauja no CPCS lietotājiem, ko tie sniedz, atceļot konfidencialitātes karodziņu.

⁽¹⁾ Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

8. CPCS UN DATU AIZSARDZĪBA

Datu aizsardzībai draudzīga vide

CPCS ir izstrādāta, ievērojot datu aizsardzības tiesību aktu prasības:

- CPCS izmanto *s-TESTA* (Eiropas telemātikas pakalpojumu tīkls drošai apmaiņai starp valsts pārvaldes iestādēm). Tā ir uzticama un droša platforma komunikācijai starp Eiropas un valstu pārvaldes iestādēm, kas tiek pārvaldīta. *s-TESTA* tīkls balstās uz īpašu privātu infrastruktūru, kas ir pilnībā nošķirta no interneta. Sistēmas struktūrā ir iekļauti atbilstoši drošības pasākumi, lai to vislabākajā veidā aizsargātu tīkla vajadzībām. Tīklam piemēro drošības akreditāciju, lai to varētu izmantot tādas informācijas nosūtīšanai, kas klasificēta kā “*EU Restricted*”.
- Ir īstenoti vairāki tehniski pasākumi: drošas un personalizētas paroles paziņotajām kompetentajām amatpersonām izraudzītājās iestādēs; droša tīkla (*s-TESTA*) izmantošana; iznirstošie paziņojumi, kas atgādina lietu izskatītājiem par to, ka personas datu apstrādē viņiem ir jāievēro datu apstrādes noteikumi; dažādu lietotāju profilu izveide, kas modulē piekļuvi informācijai atkarībā no lietotāja veida (kompetentā iestāde, vienotais sadarbības birojs vai Komisija); iespēja ierobežot piekļuvi dokumentiem, nosakot, ka tie ir konfidenciali dokumenti, un paziņojums CPCS tīmekļa vietnē ar norādi uz datu aizsardzības noteikumiem.
- Tādu noteikumu pieņemšana ⁽¹⁾, kuros reglamentēti galvenie aspekti, lai nodrošinātu atbilstību datu aizsardzības principiem: skaidri dzēšanas noteikumi (kādus datus dzēš, kā un kad to dara); principi, kuros noteikti piekļuves veidi informācijai (pilnīga piekļuve ir tikai tieši iesaistītajām kompetentajām iestādēm, savukārt citiem ir piekļuve tikai vispārīgai informācijai).
- Darbības pamatnostādnes ⁽²⁾, kurās sīkāk izskaidroti aspekti, kas jāņem vērā, aizpildot dažādus datu laukus, un šīs pamatnostādnes ⁽³⁾.
- Gada pārskati, lai pārlicinātos, ka kompetentās iestādes pārbauda personas datu precizitāti (ir plānots izmantot tagus, taču šis plāns vēl nav īstenots) un ka lietas ir slēgtas atbilstīgi noteikumiem, lai nodrošinātu, ka lietas netiek aizmirstas. Komisija kopā ar dalībvalstīm regulāri organizē to lietu sistemātisku pārbaudi, kuru apstrādes ilgums ir ievērojami lielāks par vidējo apstrādes ilgumu.
- Savstarpējās palīdzības lietu automātiska dzēšana pēc pieciem gadiem kopš lietas slēgšanas atbilstīgi CPC regulai.
- CPCS ir IT rīks, kurš tiek attīstīts ar mērķi panākt draudzīgu vidi datu aizsardzībai. Daudzi aizsargpasākumi jau ir iekļauti sistēmas struktūrā, kas tika izklāstīta iepriekš. Komisija ir gatava izstrādāt turpmākus uzlabojumus, ja tādi nepieciešami.

Daži papildu norādījumi

Cik ilgi lieta ir jāuzglabā, un kad to var slēgt un izdzēst?

Izdzēst informāciju no CPCS var tikai Komisija ⁽⁴⁾, un parasti tā informāciju dzēš, pamatojoties uz kompetentās iestādes pieprasījumu. Šajā pieprasījumā kompetentajai iestādei ir jāpamato dzēšanas nepieciešamība. Vienīgais izņēmums ir izpildes pieprasījumi. Tos Komisija automātiski dzēš piecus gadus pēc tam, kad informācijas iesniedzēja iestāde ir slēgusi lietu.

Noteikumi ar minētajiem termiņiem ir pieņemti, lai nodrošinātu tādu datu dzēšanu, kas vairs nav vajadzīgi, ir neprecīzi, izrādās nepamatoti un/vai ir uzglabāti maksimāli iespējamo uzglabāšanas laiku.

Kāpēc datu uzglabāšanas periods ir pieci gadi?

Uzglabāšanas perioda mērķis ir veicināt sadarbību starp valsts iestādēm, kas atbildīgas par patērētāju interešu aizsardzības aktu piemērošanu attiecībā uz Kopienā izdarītiem pārkāpumiem, veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību, patērētāju intereses aizsargājošo tiesību aktu piemērošanas kvalitāti un konsekvenci, patērētāju ekonomisko interešu aizsardzības uzraudzību un piemērošanas standartu un saskaņotības paaugstināšanu. Uzglabāšanas perioda laikā pilnvaroti īstenošanas ierēdņi, kas strādā kompetentajai iestādei, kura iesākumā bija iesaistīta lietas izskatīšanā, var iepazīties ar lietu, lai noteiktu saistību starp iespējamiem atkārtotiem pārkāpumiem, tādējādi nodrošinot labāku un efektīvāku īstenošanu.

⁽¹⁾ Lēmums 2007/76/EK.

⁽²⁾ *The Consumer Protection Cooperation Network: Operating Guidelines*, ko 2010. gada 8. jūnijā pieņēmusi CPC komiteja.

⁽³⁾ Šo pamatnostādņu saturs tiks iekļauts turpmākās CPCS jautājumiem veltītās mācībās.

⁽⁴⁾ CPC Regulas (EK) Nr. 2006/2004 10. pants un CPC īstenošanas Lēmuma 2007/76/EK pielikuma 2. nodaļa.

Kādu informāciju var iekļaut diskusiju forumā?

Diskusiju forums ir pievienots CPCS, un tas ir rīks, kas paredzēts informācijas apmaiņai attiecībā uz tādiem jautājumiem kā jaunas izpildes pilnvaras un paraugprakse. Lai arī īstenošanas ierēdņi reti izmanto diskusiju forumu, tas kopumā nav paredzēts ar konkrētām lietām saistītu datu apmaiņai, un tajā nedrīkst atsaukties uz personas datiem.

Kādus datus var iekļaut īsajos kopsavilkumos un pievienotajos dokumentos?

CPC īstenošanas Lēmumā 2007/76/EK ir noteikts datu lauks "pievienotie dokumenti", ko paredzēts izmantot brīdinājumu un informācijas un izpildes pieprasījumu gadījumā. Šie kopsavilkumi ir lauki, kuros jāizklāsta pārkāpums. Īsajos kopsavilkumos nav ieteicams norādīt personas datus, jo šā datu lauka mērķis ir nodrošināt pārkāpuma vispārīgu izklāstu. Pievienotajos dokumentos esošie personas dati, kas nav absolūti nepieciešami, ir jāaizklāj vai jāizņem no dokumentiem.

Ko nozīmē "pamatotas aizdomas", ka ir noticis pārkāpums?

Jēdziena "pamatotas aizdomas" interpretācija ir atkarīga no valsts tiesību aktiem. Tomēr aizdomas par pārkāpumu ir jāiekļauj CPCS tikai tad, ja ir pierādījumi tam, ka pārkāpums ir noticis vai varētu būt noticis.

Jautājums par datu nosūtīšanu trešām valstīm

CPC regulā ⁽¹⁾ ir noteikts, ka informāciju, kas sniegta saskaņā ar CPC regulu, dalībvalsts var sniegt arī trešās valsts iestādei, ar ko tā ir noslēgusi divpusēju palīdzības nolīgumu, ja vien tam ir piekritusi kompetentā iestāde, kas sākotnēji sniegusi šo informāciju, un ir ievēroti datu aizsardzības noteikumi.

Kamēr Eiropas Savienība nav noslēgusi starptautisku nolīgumu par savstarpējās palīdzības sadarbības pasākumiem ⁽²⁾ ar trešo valsti, jebkurā divpusējā palīdzības nolīgumā ar konkrētu trešo valsti ir jāparedz pienācīgi datu aizsardzības pasākumi un jāziņo par šiem nolīgumiem attiecīgajām datu aizsardzības uzraudzības iestādēm iepriekšējas pārbaudes veikšanai, izņemot gadījumus, ja Komisija ir pārliecināta par to, ka trešā valsts nodrošina atbilstošu aizsardzības līmeni personas datiem, kas saņemti no Savienības saskaņā ar Datu aizsardzības direktīvas 25. pantu.

⁽¹⁾ CPC Regulas (EK) Nr. 2006/2004 14. panta 2. punkts.

⁽²⁾ CPC Regulas (EK) Nr. 2006/2004 18. pants.

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

Saskaņā ar starptautisko publisko tiesību normām juridisks spēks ir tikai ANO EEK dokumentu oriģināliem. Šo noteikumu statuss un spēkā stāšanās datums jāpārbauda ANO EEK statusa dokumenta TRANS/WP.29/343 jaunākajā redakcijā, kas ir pieejama <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 100 – Vienoti noteikumi par to, kā apstiprināmi transportlīdzekļi attiecībā uz konkrētām prasībām elektriskajam spēka piedziņas blokam

Ar visiem grozījumiem līdz

01. grozījumu sērijai, kas stājusies spēkā 2010. gada 4. decembrī

SATURS

NOTEIKUMI

1. Darbības joma
2. Definīcijas
3. Apstiprinājuma pieteikums
4. Apstiprinājums
5. Specifikācijas un testi
6. Transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma pārveidojums un attiecināšana uz citu tipu
7. Ražošanas atbilstība
8. Sankcijas par ražošanas neatbilstību
9. Pilnīga ražošanas izbeigšana
10. Par apstiprinājuma testu veikšanu atbildīgo tehnisko dienestu un administratīvo struktūrvienību nosaukumi un adreses
11. Pārejas noteikumi

PIELIKUMI

1. pielikums – Paziņojums
2. pielikums – Apstiprinājuma zīmju izvietojums
3. pielikums – Aizsardzība pret tiešu pieskaršanos daļām zem sprieguma
4. pielikums – Izolācijas pretestības mērīšanas metode
5. pielikums – Apstiprinājuma metode iebūvētas izolācijas pretestības monitoringa sistēmas darbībai
6. pielikums – Autotransporta līdzekļa vai sistēmas būtiskās īpašības
7. pielikums – Ūdeņraža emisiju noteikšana vilces baterijas uzlādes procedūrās

1. DARBĪBAS JOMA

Šos noteikumus piemēro drošības prasībām attiecībā uz elektrisko spēka piedziņas bloku visos M un N kategorijas autotransporta līdzekļos, kuru maksimālais projektētais ātrums ir lielāks par 25 km/h un kuri ir aprīkoti ar vienu vai vairākiem vilces motoriem, ko darbina ar elektroenerģiju un kas nav pastāvīgi pieslēgti elektrotīklam, kā arī attiecībā uz tām augstsprieguma komponentēm un sistēmām, kuras ir galvaniski pieslēgtas elektriskā spēka piedziņas bloka augstsprieguma kopnei.

Šie noteikumi neattiecas uz autotransporta līdzekļu pēcavāriju drošības prasībām.

2. DEFINĪCIJAS

Šajos noteikumos piemēro šādas definīcijas:

- 2.1. "Braušanas aktīvais režīms" ir transportlīdzekļa režīms, kurā elektriskais spēka piedziņas bloks izraisa transportlīdzekļa pārvietošanos, nospiežot akseleratora pedāli (vai iedarbinot līdzvērtīgu vadības ierīci) vai atlaižot bremžu sistēmu.
- 2.2. "Aizsargs" ir daļa, kas nodrošina aizsardzību pret tiešu pieskaršanos aktīvajām daļām no ikviena piekļuves virziena.
- 2.3. "Strāvvadošs savienojums" ir savienojums, kurā izmanto savienotājus ar ārējo elektroenerģijas avotu, uzlādējot atkārtoti uzlādējamu enerģijas akumulēšanas sistēmu (RESS).
- 2.4. "Savienotājsistēma atkārtoti uzlādējamās enerģijas akumulēšanas sistēmas (RESS) lādēšanai" ir elektriska ķēde, ko izmanto RESS lādēšanai no ārēja elektroenerģijas avota, ieskatot transportlīdzekļa pievadi.
- 2.5. "Tieša pieskaršanās" ir personu pieskaršanās aktīvajām daļām.
- 2.6. "Elektriskā šasija" ir to vadītājdaļu komplekts, kas ir savienotas elektriski; komplekta potenciālu izmanto kā referenci.
- 2.7. "Elektriskā ķēde" ir tādu aktīvo savienoto daļu kopums, kuras ir konstruētas, lai parastos lietošanas apstākļos tās būtu elektriski uzlādētas.
- 2.8. "Elektroenerģijas pārveidošanas sistēma" ir sistēma, kas ražo un piegādā elektroenerģiju, lai radītu elektrisku dzinējspēku.
- 2.9. "Elektriskais spēka piedziņas bloks" ir elektriskā ķēde, kurā ietverts(-i) vilces motors(-i) un var būt ietverta RESS, elektroenerģijas pārveidošanas sistēma, elektroniskie pārveidotāji, saistītā vadu un kabeļu instalācija un savienotāji un savienotājsistēma RESS lādēšanai.
- 2.10. "Elektroniskais pārveidotājs" ir ierīce, kas spēj kontrolēt un/vai pārveidot elektroenerģiju elektriskajā dzinējspēkā.
- 2.11. "Korpuss" ir daļa, ar ko iežogo iekšējās vienības un nodrošina aizsardzību pret tiešu pieskaršanos no ikviena piekļuves virziena.
- 2.12. "Atklāta vadītājdaļa" ir vadītājdaļa, kurai var pieskarties, ievērojot aizsardzības līmeni IPXXB, un kura elektriski uzlādējas izolācijas kļūdas apstākļos.
- 2.13. "Ārējais elektroenerģijas avots" ir maiņstrāvas vai līdzstrāvas elektroenerģijas piegādes ierīce ārpus transportlīdzekļa.
- 2.14. "Augstspriegums" ir elektriskās komponentes vai ķēdes klasifikācija, ja tās darba sprieguma vidējā kvadrātiskā vērtība ir $> 60\text{ V}$ un $\leq 1\,500\text{ V}$ (līdzstrāva) vai $> 30\text{ V}$ un $\leq 1\,000\text{ V}$ (maiņstrāva, vidējā kvadrātiskā vērtība).
- 2.15. "Augstsprieguma kopne" ir elektriskā ķēde, ieskaitot savienotājsistēmu RESS lādēšanai, kas darbojas augstspriegumā.

- 2.16. "Netieša pieskaršanās" ir personu pieskaršanās atklātām vadītājdaļām.
- 2.17. "Aktīvas daļas" ir vadītājdaļa(-as), kas ir paredzēta(-as) elektriskai uzlaidei parastos lietošanas apstākļos.
- 2.18. "Bagāžas nodalījums" ir telpa transportlīdzeklī bagāžas glabāšanai, kas ir ierobežota ar jumtu, pārsegu, grīdu, sānu sienām, kā arī aizsegu un korpusu, kas paredzēti, lai aizsargātu spēka piedziņas bloku no tiešas pieskaršanās aktīvajām daļām, un kas ir atdalīta no pasažieru nodalījuma ar priekšējo vai aizmugurējo starpsienu.
- 2.19. "Iebūvēta izolācijas pretestības monitoringa sistēma" ir ierīce, ar kuras palīdzību uzrauga izolācijas pretestību starp augstsprieguma kopnēm un elektrisko šasiju.
- 2.20. "Atklāta tipa vilces baterija" ir ar šķidrumu uzpildīta baterija, kas atkārtoti jāuzpilda ar ūdeni un kas ražo ūdeņraža gāzi, kas tiek izvadīta atmosfērā.
- 2.21. "Pasažieru nodalījums" ir telpa pasažieru uzņemšanai, kas ir ierobežota ar jumtu, grīdu, sānu sienām, durvīm, loga stiklu, priekšējo un aizmugurējo starpsienu vai aizmugurējām durvīm, kā arī ar aizsegumiem un korpusiem, kas paredzēti, lai aizsargātu spēka piedziņas bloku no tiešas pieskaršanās aktīvajām daļām.
- 2.22. "Aizsardzības līmenis" ir aizsardzība, ko nodrošina aizsegs/korpuss, kas saistīts ar pieskaršanos aktīvajām daļām ar testēšanas paraugu, piemēram, testēšanas pirkstu (IPXXB) vai testēšanas vadu (IPXXD), kā definēts 3. pielikumā.
- 2.23. "Atkārtoti uzlādējama enerģijas akumulēšanas sistēma (RESS)" ir atkārtoti uzlādējama enerģijas akumulēšanas sistēma, kas nodrošina enerģiju elektriskajam dzinējspēkam.
- 2.24. "Apkopes slēdzis" ir ierīce elektriskās ķēdes izslēgšanai, veicot RESS, kurināmā elementu bloka pārbaudes un apkopes.
- 2.25. "Cietais izolators" ir vadu instalācijas pārklājums, ar kuru pārklāj daļas, lai aizsargātu pret tiešu pieskaršanos aktīvajām daļām no ikviena piekļuves virziena, kā arī pārklājumi, ar kuriem izolē savienotāju aktīvās daļas, un laka vai krāsa, kas paredzēta izolācijas nodrošināšanai.
- 2.26. "Transportlīdzekļa tips" ir transportlīdzekļi, kas neatšķiras pēc tādiem būtiskiem parametriem kā:
- a) elektriskā spēka piedziņas bloka un galvaniski savienotās augstsprieguma kopnes uzstādīšana;
 - b) elektriskā spēka piedziņas bloka un galvaniski savienotās augstsprieguma kopnes komponentu pamatīpašības un tips.
- 2.27. "Darba spriegums" ir ražotāja norādītā lielākā elektriskās ķēdes sprieguma vidējā kvadrātiskā vērtība (rms), kura var rasties starp vadītājdaļām atklātās ķēdes apstākļos vai parastos lietošanas apstākļos. Ja elektriskā ķēde ir sadalīta ar galvanisku izolāciju, darba spriegumu nosaka attiecīgi katrai ķēdes daļai atsevišķi.
3. APSTIPRINĀJUMA PIETEIKUMS
- 3.1. Pieteikumu transportlīdzekļa tipa apstiprinājumam attiecībā uz konkrētām prasībām elektriskajam spēka piedziņas blokam iesniedz transportlīdzekļa ražotājs vai tā pienācīgi pilnvarots pārstāvis.
- 3.2. Apstiprinājuma pieteikumam pievieno turpmāk minētos dokumentus trijos eksemplāros un šādas papildu ziņas:
- 3.2.1. detalizētu aprakstu par transportlīdzekļa tipu attiecībā uz elektrisko spēka piedziņas bloku un galvaniski savienotu augstsprieguma kopni.
- 3.3. Apstiprināmā transportlīdzekļa tipa paraugu nodod tehniskajam dienestam, kas ir atbildīgs par apstiprināšanas testu izpildi.

- 3.4. Kompetentā iestāde pirms tipa apstiprinājuma piešķiršanas pārlicinās, vai ir pienācīgi veikti priekšdarbi ražošanas atbilstības efektīvas kontroles nodrošināšanai.
4. APSTIPRINĀJUMS
- 4.1. Ja saskaņā ar šiem noteikumiem apstiprinājumam iesniegtais transportlīdzeklis atbilst visām 5. punkta un šo noteikumu 3., 4., 5. un 7. pielikuma prasībām, piešķir šā transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu.
- 4.2. Katram apstiprinātajam tipam piešķir apstiprinājuma numuru. Tā pirmie divi cipari (pašlaik 01 šiem noteikumiem to sākotnējā redakcijā) norāda uz grozījumu sēriju, kura ietver jaunākos būtiskos tehniskos grozījumus, kas šajos noteikumos izdarīti līdz apstiprinājuma izdošanas dienai. Nolīguma valsts nepiešķir vienu un to pašu numuru citam transportlīdzekļa tipam.
- 4.3. Paziņojums par apstiprinājuma piešķiršanu vai noraidīšanu, attiecinājumu uz citu tipu vai anulēšanu, vai transportlīdzekļa tipa pilnīgu ražošanas izbeigšanu atbilstīgi šiem noteikumiem tiek iesniegts nolīguma pusēm, kuras piemēro šos noteikumus, izmantojot veidlapu, kas atbilst paraugam šo noteikumu 1. pielikumā.
- 4.4. Katram transportlīdzeklim, kas atbilst transportlīdzekļa tipam, kurš apstiprināts atbilstīgi šiem noteikumiem, skaidri redzamā un viegli pieejamā vietā, kas norādīta apstiprinājuma veidlapā, piestiprina starptautisku apstiprinājuma marķējumu, ko veido:
- 4.4.1. aplis, kurā ir burts "E", kam seko tās valsts pazīšanas numurs, kura piešķirusi apstiprinājumu ⁽¹⁾;
- 4.4.2. pa labi no 4.4.1. punktā minētā apla – šo noteikumu numurs, aiz tā burts "R", defise un apstiprinājuma numurs.
- 4.5. Ja transportlīdzeklis atbilst transportlīdzekļa tipam, kas apstiprināts saskaņā ar vienu vai vairākiem citiem šim nolīgumam pievienotiem noteikumiem, valstī, kurā apstiprinājums piešķirts saskaņā ar šiem noteikumiem, nav atkārtoti jānorāda 4.4.1. punktā noteiktais simbols; šādā gadījumā noteikumu un apstiprinājuma numurus un visu to noteikumu papildu simbolus, saskaņā ar kuriem piešķirts apstiprinājums valstī, kas piešķirusi apstiprinājumu saskaņā ar šiem noteikumiem, novieto vertikālās slejās pa labi no 4.4.1. punktā paredzētā simbola.
- 4.6. Apstiprinājuma zīme ir skaidri salasāma un neizdzēšama.
- 4.7. Apstiprinājuma zīmi piestiprina ražotāja piestiprinātās transportlīdzekļa datu plāksnītes tuvumā vai uz tās.
- 4.8. Šo noteikumu 2. pielikumā ir pievienoti apstiprinājuma zīmes izkārtojuma paraugi.
5. SPECIFIKĀCIJAS UN TESTI
- 5.1. Aizsardzība pret elektrošoku
- Šīs elektrodrošības prasības piemēro augstsprieguma kopnēm apstākļos, kad tās ir savienotas ar ārējo augstsprieguma elektroenerģijas avotu.

⁽¹⁾ 1 Vācija, 2 Francija, 3 Itālija, 4 Nīderlande, 5 Zviedrija, 6 Beļģija, 7 Ungārija, 8 Čehija, 9 Spānija, 10 Serbija, 11 Apvienotā Karaliste, 12 Austrija, 13 Luksemburga, 14 Šveice, 15 (brīvs), 16 Norvēģija, 17 Somija, 18 Dānija, 19 Rumānija, 20 Polija, 21 Portugāle, 22 Krievijas Federācija, 23 Grieķija, 24 Īrija, 25 Horvātija, 26 Slovēnija, 27 Slovākija, 28 Baltkrievija, 29 Igaunija, 30 (brīvs), 31 Bosnija un Hercegovina, 32 Latvija, 33 (brīvs), 34 Bulgārija, 35 (brīvs), 36 Lietuva, 37 Turcija, 38 (brīvs), 39 Azerbaidžāna, 40 Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, 41 (brīvs), 42 Eiropas Kopiena (apstiprinājumus piešķir dalībvalstis, izmantojot savu EEK simbolu), 43 Japāna, 44 (brīvs), 45 Austrālija, 46 Ukraina, 47 Dienvidāfrika, 48 Jaunzēlande, 49 Kipra, 50 Malta, 51 Korejas Republika, 52 Malaizija, 53 Taizeme, 54 un 55 (brīvi), 56 Melnkalne, 57 (brīvs) un 58 Tunisija. Nākamie numuri tiks piešķirti citām valstīm hronoloģiskā secībā pēc to pievienošanās Nolīgumam par vienotu tehnisko prasību apstiprināšanu riteņu transportlīdzekļiem, aprikojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām. Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālsēkretārs paziņos šādi piešķirtos numurus nolīguma Līgumslēdzējām pusēm.

5.1.1. Aizsardzība pret tiešu pieskaršanos

Aizsardzība pret tiešu pieskaršanos aktīvajām daļām atbilst 5.1.1.1. un 5.1.1.2. punktam. Aizsargelementi (cietais izolators, aizsegs, korpuss utt.) ir tādi, lai tos nevarētu atvērt, izjaukt vai noņemt, neizmantojot instrumentus.

5.1.1.1. Aktīvo daļu aizsardzībai pasažieru vai bagāžas nodalījumā nodrošina IPXXD aizsardzības līmeni.

5.1.1.2. Aktīvo daļu aizsardzībai nodalījumos, kas nav pasažieru vai bagāžas nodalījums, nodrošina IPXXB aizsardzības līmeni.

5.1.1.3. Savienotāji

Uzskata, ka savienotāji (tostarp transportlīdzekļa pievadi) atbilst šai prasībai, ja:

- a) tie atbilst 5.1.1.1. un 5.1.1.2. punktam, ja tos noņem, neizmantojot instrumentus; vai
- b) tie atrodas zem grīdas un ir aprīkoti ar slēdzenes mehānismu; vai
- c) tie ir aprīkoti ar slēdzenes mehānismu un pārējās daļas atvieno no savienotāja, izmantojot instrumentus; vai
- d) aktīvo daļu spriegums ir vienāds ar vai mazāks par 60 V (līdzstrāva) vai vienāds ar vai mazāks par 30 V (maiņstrāva) 1 sekundē pēc savienotāja atdalīšanas.

5.1.1.4. Apkopes slēdzis

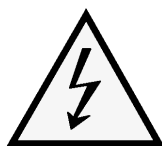
Attiecībā uz slēdzi, ko var atvērt, izjaukt vai noņemt, neizmantojot instrumentus, ir pieņemams, ja ir ievērots aizsardzības līmenis IPXXB, ar nosacījumu, ja tas ir atvērts, izjaukts vai noņemts bez instrumentiem.

5.1.1.5. Marķējums

5.1.1.5.1. Simbolu, kas ir attēlots 1. attēlā, attēlo uz vai blakus RESS. Simbola pamats ir dzeltens, malas un bulta ir melna:

1. attēls

Augstsprieguma iekārtas marķējums

5.1.1.5.2. Simbols ir redzams uz korpusiem un aizsegim, kuri noņemšanas gadījumā atklāj augstsprieguma ķēdes aktīvās daļas. Noteikums ir fakultatīvs attiecībā uz visiem augstsprieguma kopņu savienotājiem. Šo noteikumu nepiemēro šādos gadījumos:

- a) ja aizsegim vai korpusiem nevar fiziski piekļūt, tos nevar atvērt vai noņemt, kamēr citas transportlīdzekļa daļas netiek noņemtas, izmantojot instrumentus;
- b) ja aizsegi vai korpusi ir izolēti zem transportlīdzekļa grīdas.

5.1.1.5.3. Vadus augstsprieguma kopnēm, kas nav novietoti korpusos, marķē ar oranžu ārējo izolāciju.

5.1.2. Aizsardzība pret netiešu pieskaršanos

5.1.2.1. Aizsardzībai pret elektrošoku, kas var rasties no netiešas pieskaršanās, atklātas vadītājdaļas, piemēram, strāvu vadošus aizsegi vai korpusus, galvaniski un droši savieno ar elektrisko šasiju, izmantojot elektrisko vadu vai zemējuma vadu, vai, piemēram, ar metināšanas vai skrūvju palīdzību u. tml., lai nerastos bīstamais spriegums.

- 5.1.2.2. Pretestība starp visām atklātajām vadītājdaļām un elektrisko šasiju ir mazāka par 0,1 omu pie sprieguma 0,2 ampēri.

Šī prasība ir ievērota, ja galvaniskais savienojums ir nodrošināts ar metināšanu.

- 5.1.2.3. Transportlīdzekļiem, kurus paredzēts savienot ar iezemēto ārējo elektroenerģijas avotu, izmantojot vadītājsavienojumu, ir ierīce, ar kuras palīdzību nodrošina elektriskās šasijas galvanisko savienojumu ar zemi.

Ierīce nodrošina savienojumu ar zemi, pirms transportlīdzeklim piemēro ārējo spriegumu, un saglabā šo savienojumu, kamēr transportlīdzeklim ārējo spriegumu vairs nepiemēro.

Šīs prasības ievērošanu apliecina, vai nu izmantojot savienotāju, ko norādījis transportlīdzekļa ražotājs, vai veicot analīzi.

- 5.1.3. Izolācijas pretestība

- 5.1.3.1. Elektriskais spēka piedziņas bloks, kas sastāv no atsevišķām līdzstrāvas vai maiņstrāvas kopnēm

Ja maiņstrāvas augstsprieguma kopnes un līdzstrāvas augstsprieguma kopnes ir savstarpēji galvaniski izolētas, izolācijas pretestība starp augstsprieguma kopni un elektrisko šasiju ir vismaz 100 Ω/V pie darba sprieguma līdzstrāvas kopnēm un vismaz 500 Ω/V pie darba sprieguma maiņstrāvas kopnēm.

Mērījumus veic saskaņā ar 4. pielikumu "Izolācijas pretestības mērīšanas metode".

- 5.1.3.2. Elektriskais spēka piedziņas bloks, kas sastāv no kombinētām līdzstrāvas un maiņstrāvas kopnēm

Ja maiņstrāvas augstsprieguma kopnes un līdzstrāvas augstsprieguma kopnes ir galvaniski savienotas, izolācijas pretestība starp augstsprieguma kopni un elektrisko šasiju ir vismaz 500 Ω/V pie darba sprieguma.

Tomēr, ja visas augstsprieguma maiņstrāvas kopnes ir aizsargātas, izmantojot vienu no diviem turpmāk minētajiem paņēmieniem, izolācijas pretestība starp augstsprieguma kopni un elektrisko šasiju ir 100 Ω/V pie darba sprieguma:

- divas vai vairākas cietā izolatora kārtas, aizsegi vai korpusi, kas, piemēram, attiecībā uz kabeļu instalāciju, neatkarīgi atbilst 5.1.1. punkta prasībai;
- mehāniski izturīgi aizsargelementi, kas ir pietiekami ilglaicīgi transportlīdzekļa darbībā, piemēram, motora korpusi, elektronisko pārveidotāju korpusi vai savienotāji.

Izolācijas pretestība starp augstsprieguma kopni un elektrisko šasiju var tikt apliecināta, izmantojot aprēķinus, mērījumus vai abu paņēmienu kombināciju.

Mērījumus veic saskaņā ar 4. pielikumu "Izolācijas pretestības mērīšanas metode".

- 5.1.3.3. Kurināmā elementu transportlīdzekļi

Ja laika gaitā izolācijas pretestības obligāto prasību nevar ievērot, aizsardzību nodrošina ar kādu no minētajiem līdzekļiem:

- divas vai vairākas cietā izolatora kārtas, aizsegi vai korpusi, kas attiecīgi atbilst 5.1.1. punkta prasībai;
- iebūvēta izolācijas pretestības monitoringa sistēma, ar kuras palīdzību vadītājs tiek brīdināts, kad izolācijas pretestība kļūst mazāka par paredzēto minimālo vērtību. Izolācijas pretestību starp augstsprieguma kopni un savienotājsistēmu RESS lādēšanai, kas ir ieslēgts tikai tad, kad notiek RESS uzlāde, un elektrisko šasiju neuzrauga. Iebūvētas izolācijas pretestības monitoringa sistēmas darbību apstiprina saskaņā ar 5. pielikumu.

5.1.3.4. Izolācijas pretestības prasība savienotājsistēmai, kas paredzēta RESS lādēšanai

Transportlīdzekļa pievadei, kas ir vadoši savienota ar iezemēto ārējo maiņstrāvas elektroenerģijas avotu, un elektriskai ķēdei, kas ir galvaniski savienota ar transportlīdzekļa pievadi RESS lādēšanas laikā, izolācijas pretestība starp augstsprieguma kopni un elektrisko šasiju ir vismaz 1 MΩ, kad lādētāja savienotājs ir atvienots. Mērījumu laikā vilces bateriju var atvienot.

5.2. Atkārtoti uzlādējama enerģijas akumulēšanas sistēma (RESS)

5.2.1. Aizsardzība pret pārslodzes strāvu

RESS nedrīkst pārkarst.

Ja RESS pārkarst pārslodzes strāvas dēļ, to aprīko ar aizsargierīcēm, piemēram, drošinātājiem, strāvas slēdžiem vai galvenajiem kontaktoriem.

Tomēr šo prasību var nepiemērot, ja transportlīdzekļa ražotājs sniedz datus, kas nodrošina, ka pārkaršana no pārslodzes strāvas ir novērsta, neizmantojot aizsargierīci.

5.2.2. Gāzes uzkrāšanās

Nodalījumus, kuros atrodas atklāta tipa vilces baterijas un kuros var rasties ūdeņraža gāze, aprīko ar ventilatoru vai ventilācijas agregātu, lai novērstu ūdeņraža gāzes uzkrāšanos.

5.3. Funkcionālā drošība

Vadītājam sniedz vismaz īslaicīgu signālu, kad transportlīdzeklis ir "braukšanas aktīvajā režīmā".

Tomēr šo noteikumu nepiemēro apstākļos, kad iekšdedzes motors tieši vai netieši nodrošina transportlīdzekli ar dzinējspēku.

Atstājot transportlīdzekli, vadītāju, izmantojot signālu (piemēram, optisku vai skaņas signālu), informē, ja transportlīdzeklis joprojām ir braukšanas aktīvajā režīmā.

Ja lietotājs var ārēji uzlādēt iebūvētu RESS, transportlīdzeklis nedrīkst kustēties, izmantojot dzinēj-sistēmu tīkmēr, kamēr ārējā elektroenerģijas avota savienotājs ir fiziski savienots ar transportlīdzekļa pievadi.

Prasības ievērošanu apliecina, izmantojot savienotāju, ko norādījis automobiļa ražotājs.

Vadītājam norāda braukšanas virziena kontroles ierīces stāvokli.

5.4. Ūdeņraža emisiju noteikšana

5.4.1. Šo testu veic visiem transportlīdzekļiem, kas ir aprīkoti ar atklāta tipa vilces baterijām.

5.4.2. Testu veic saskaņā ar šo noteikumu 7. pielikumā aprakstīto metodi. Paraugus ņem un analīzi veic saskaņā ar metodēm, kas ir paredzētas attiecībā uz ūdeņradi. Var apstiprināt citas analīzes metodes, ja ir pierādīts, ka tās sniedz ekvivalentus rezultātus.

5.4.3. Normālā uzlādē saskaņā ar 7. pielikumā minētajiem nosacījumiem ūdeņraža emisijas 5 stundu laikā ir mazākas par 125 g vai laikā t_2 (stundās) mazākas par $25 \times t_2$ g.

5.4.4. Uzlādē, ko veic ar iebūvēta lādētāja palīdzību, kurš uzrāda kļūdu (nosacījumi ir doti 7. pielikumā), ūdeņraža emisijas ir mazākas par 42 g. Turklāt iebūvētajam lādētājam ierobežo iespējamo kļūdu uz 30 minūtēm.

5.4.5. Visas darbības saistībā ar baterijas lādēšanu tiek vadītas automātiski, tostarp uzlādes apturēšana.

5.4.6. Nedrīkst būt iespēja manuāli vadīt uzlādes fāzes.

5.4.7. Parastas darbības, veicot pievienošanu un atvienošanu zemsprieguma elektrotīklam, vai enerģijas padeves pārtraukumi nedrīkst ietekmēt uzlādes fāžu vadības sistēmu.

- 5.4.8. Par nozīmīgām uzlādes kļūdām pastāvīgi ziņo vadītājam. Nozīmīga kļūda ir kļūda, kas var izraisīt iebūvētā lādētāja nepareizu darbību lādēšanas laikā.
- 5.4.9. Lietošanas pamācībā ražotājs norāda, ka transportlīdzeklis atbilst minētajām prasībām.
- 5.4.10. Transportlīdzekļa tipam piešķirto apstiprinājumu attiecībā uz ūdeņraža emisijām var attiecināt uz dažādiem transportlīdzekļu tipiem, kas ir no vienas un tās pašas transportlīdzekļu saimes, kas aprakstīta 7. pielikuma 2. papildinājuma saimes definīcijā.
6. TRANSPORTLĪDZEKĻA TIPĀ APSTIPRINĀJUMA PĀRVEIDOJUMI UN ATTIECINĀŠANA UZ CITU TIPU
- 6.1. Visus transportlīdzekļa tipa pārveidojumus paziņo administratīvajai struktūrvienībai, kas apstiprinājusi šo transportlīdzekļa tipu. Struktūrvienība minētajā gadījumā var rīkoties šādi:
- 6.1.1. uzskatīt, ka izdarītie pārveidojumi nevar nelabvēlīgi ietekmēt darbību un ka jebkurā gadījumā transportlīdzeklis joprojām atbilst visām prasībām; vai arī
- 6.1.2. pieprasīt papildu testa ziņojumu no tehniskā dienesta, kas ir atbildīgs par testu veikšanu.
- 6.2. Par apstiprinājumu vai apstiprinājuma noraidīšanu, precizējot izmaiņas, saskaņā ar iepriekš 4.3. punktā noteikto procedūru paziņo nolīguma pusēm, kuras piemēro šos noteikumus.
- 6.3. Kompetentā iestāde, kas izdod apstiprinājuma attiecinājumu uz citu tipu, piešķir attiecīgu apstiprinājuma sērijas numuru un informē par to pārējās 1958. gada nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus, izmantojot tam paziņojuma veidlapu, kura atbilst šo noteikumu 1. pielikumā dotajam paraugam.
7. RAŽOŠANAS ATBILSTĪBA
- 7.1. Katrs transportlīdzeklis, kas apstiprināts saskaņā ar šiem noteikumiem, ir izgatavots atbilstīgi apstiprinātajam tipam, izpildot prasības, kuras izklāstītas iepriekš minētajā 5. punktā.
- 7.2. Lai pārliecinātos, vai ir izpildītas 7.1. punkta prasības, veic atbilstošas ražošanas pārbaudes.
- 7.3. Apstiprinājuma turētājs jo īpaši:
- 7.3.1. nodrošina procedūras transportlīdzekļa efektīvai kvalitātes kontrolei;
- 7.3.2. var piekļūt testu iekārtām, kas nepieciešamas katra apstiprinātā tipa atbilstības pārbaudei;
- 7.3.3. nodrošina testu rezultātu reģistrāciju un pievienoto dokumentu pieejamību laikā, ko nosaka, vienojoties ar administratīvo iestādi;
- 7.3.4. analizē katra testa tipa rezultātu, lai verificētu un nodrošinātu transportlīdzekļa parametru konsekvenci, ievērojot pieļaujamās variācijas rūpnieciskajā ražošanā;
- 7.3.5. nodrošina, lai katram transportlīdzekļa tipam veiktu vismaz šo noteikumu 5. punktā paredzētos testus;
- 7.3.6. nodrošina, ka jebkura paraugu vai pārbaucēju komponentu kopa, kurā redzama neatbilstība attiecīgajam testa tipam, ir pamats turpmākai paraugu ņemšanai un testēšanai. Veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai atjaunotu attiecīgā ražošanas posma atbilstību.
- 7.4. Kompetentā iestāde, kas piešķirusi tipa apstiprinājumu, jebkurā laikā var verificēt katrā ražotnē izmantotās atbilstības kontroles metodes.
- 7.4.1. Katrā inspekcijā inspektoram, kas to veic, uzrāda testu reģistrus un ražošanas uzskaites datus.
- 7.4.2. Inspektors var izlases veidā izvēlēties paraugus testēšanai ražotāja laboratorijā. Paraugu minimālo skaitu var noteikt pēc paša ražotāja pārbaucēju rezultātiem.
- 7.4.3. Ja kvalitātes līmenis šķiet nepietiekams vai ja liekas, ka vajag verificēt to pārbaucēju ticamību, kas veiktas, piemērojot 7.4.2. punktu, inspektors atlasa paraugus, kurus nosūta tehniskajam dienestam, kurš ir veicis tipa apstiprinājuma testus.

- 7.4.4. Kompetentā iestāde var veikt visus šajos noteikumos paredzētos testus.
- 7.4.5. Parastais kompetentās iestādes inspekciju biežums ir viena reize gadā. Ja šo apmeklējumu laikā konstatē neapmierinošus rezultātus, kompetentā iestāde nodrošina, lai, cik iespējams ātri, veiktu visus vajadzīgos pasākumus ražošanas atbilstības atjaunošanai.
8. SANKCIJAS PAR RAŽOŠANAS NEATBILSTĪBU
- 8.1. Saskaņā ar šiem noteikumiem piešķirto transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu var anulēt, ja konstatē neatbilstību 7. punktā minētajām prasībām vai ja transportlīdzeklis vai tā komponentes neiztur iepriekš 7.3.5. punktā paredzētos testus.
- 8.2. Ja nolīguma puse, kas piemēro šos noteikumus, atsauc iepriekš piešķirtu apstiprinājumu, tā informē citas puses, kuras piemēro šos noteikumus, izmantojot paziņojuma veidlapu, kura atbilst šo noteikumu 1. pielikumā dotajam paraugam.
9. PILNĪGA RAŽOŠANAS IZBEIGŠANA
- Ja apstiprinājuma turētājs pilnībā izbeidz saskaņā ar šiem noteikumiem apstiprināta transportlīdzekļa tipa ražošanu, tas par to informē iestādi, kas piešķirusi apstiprinājumu. Saņemot attiecīgu paziņojumu, atbildīgā iestāde, izmantojot paziņojuma veidlapu, kas atbilst šo noteikumu 1. pielikuma paraugam, par to informē citas 1958. gada nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus.
10. TO TEHNISKO DIENESTU NOSAUKUMS UN ADRESE, KAS ATBILDĪGI PAR APSTIPRINĀŠANAS TESTU VEIKŠANU, KĀ ARĪ ADMINISTRATĪVO STRUKTŪRVIENTĪBU NOSAUKUMS UN ADRESE
1958. gada nolīguma puses, kuras piemēro šos noteikumus, paziņo ANO Sekretariātam par apstiprinājuma testu veikšanu atbildīgo tehnisko dienestu nosaukumus un adreses, kā arī to administratīvo struktūrvienību nosaukumus un adreses, kuras piešķir apstiprinājumu un kurām nosūta veidlapas, kas apliecina citās valstīs izdota apstiprinājuma piešķiršanu, attiecinājumu uz citu tipu, noraidīšanu, anulēšanu vai pilnīgu ražošanas izbeigšanu.
11. PĀREJAS NOTEIKUMI
- 11.1. No 01. grozījumu sērijas oficiālās spēkā stāšanās dienas neviena puse, kas piemēro šos noteikumus, nedrīkst atteikties piešķirt apstiprinājumus saskaņā ar šiem noteikumiem, kuros izdarīti grozījumi ar 01. grozījumu sēriju.
- 11.2. Divdesmit četrus mēnešus pēc spēkā stāšanās datuma puses, kuras piemēro šos noteikumus, piešķir apstiprinājumus tikai tad, ja apstiprinājumam pieteiktā transportlīdzekļa tips atbilst prasībām, ko paredz šie noteikumi, kuri grozīti ar 01. grozījumu sēriju.
- 11.3. Puses, kas piemēro šos noteikumus, neatsakās piešķirt apstiprinājuma attiecinājumus saskaņā ar šo noteikumu iepriekšējām grozījumu sērijām.
- 11.4. Puses, kas piemēro šos noteikumus, 24 mēnešu laikposmā pēc 01. grozījumu sērijas spēkā stāšanās datuma turpina piešķirt apstiprinājumus tiem transportlīdzekļu tipiem, kas atbilst prasībām, ko paredz šie noteikumi, kuri grozīti ar iepriekšējām grozījumu sērijām.
- 11.5. Neatkarīgi no iepriekš izklāstītajiem pārejas noteikumiem pusēm, kas šos noteikumus sāk piemērot pēc visjaunākās grozījumu sērijas stāšanās spēkā, nav pienākums pieņemt apstiprinājumus, kas piešķirti saskaņā ar jebkuru no iepriekšējām šo noteikumu grozījumu sērijām.
-

1. PIELIKUMS

PAZIŅOJUMS

(maksimālais formāts: A4 (210 × 297 mm))

Izdevis(-usi): administratīvās iestādes nosaukums

.....

.....

.....

Attiecībā uz ⁽²⁾: APSTIPRINĀJUMA PIEŠĶIRŠANU
 APSTIPRINĀJUMA ATTIECINĀŠANU UZ CITU TIPU
 APSTIPRINĀJUMA NORAIĎĪŠANU
 APSTIPRINĀJUMA ANULĒŠANU
 PILNĪGU RAŽOŠANAS PĀRTRAUKŠANU

transporta līdzekļa tipam saskaņā ar Noteikumiem Nr. 100

Apstiprinājums Nr. Attiecinājums Nr.

1. Transportlīdzekļa tirdzniecības nosaukums vai preču zīme:
2. Transportlīdzekļa tips:
3. Transportlīdzekļa kategorija:
4. Ražotāja nosaukums un adrese:
5. Attiecīgā gadījumā ražotāja pārstāvja nosaukums un adrese:
6. Transportlīdzekļa apraksts:
- 6.1. RESS tips:
- 6.2. Darba spriegums:
- 6.3. Dzinējsistēma (piemēram, hibrīds, elektromobilis):
7. Transportlīdzeklis nodots apstiprināšanai (datums):
8. Par apstiprināšanas testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests:
9. Datums, kad minētais dienests izdevis protokolu:
10. Minētā dienesta izdotā protokola numurs:
11. Apstiprinājuma marķējuma izvietojums:
12. Pamatojums attiecināšanai uz citu tipu (ja piemērojams) ⁽²⁾:
13. Apstiprinājums piešķirts/attiecināts uz citu tipu/noraidīts/anulēts ⁽²⁾:
14. Vieta:
15. Datums:
16. Paraksts:
17. Dokumentus, kas ir iesniegti kopā ar apstiprinājuma vai attiecinājuma pieprasījumu, ir iespējams iegūt pēc pieprasījuma.

⁽¹⁾ Tās valsts pazišanas numurs, kura piešķirusi/attiecinājusi uz citu tipu/noraidījusi/anulējusi apstiprinājumu (apstiprināšanas prasības skatīt noteikumus).

⁽²⁾ Lieko svītrot.

2. PIELIKUMS

APSTIPRINĀJUMA ZĪMJU IZVIETOJUMS

A PARAUGS

(skatīt šo noteikumu 4.4. punktu)

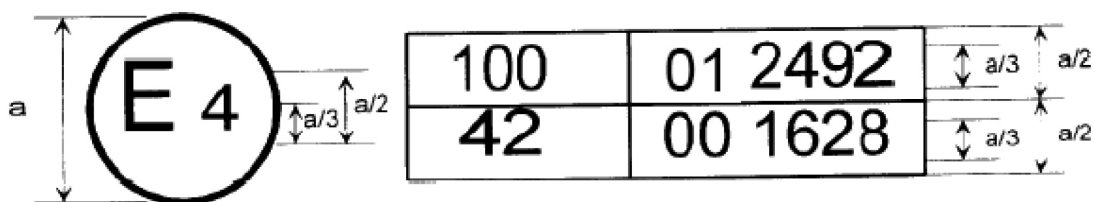

a = 8 mm min.

Šāds transportlīdzeklim piestiprināta apstiprinājuma marķējums norāda, ka attiecīgā tipa autotransporta līdzeklis ir apstiprināts Nīderlandē (E4) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 100 ar apstiprinājuma numuru 012492. Apstiprinājuma numura pirmie divi cipari norāda, ka apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar Noteikumiem Nr. 100, kas grozīti ar 01. grozījumu sēriju.

B PARAUGS

(skatīt šo noteikumu 4.5. punktu)

a = 8 mm min.

Šāds transportlīdzeklim piestiprināts marķējums norāda, ka attiecīgais autotransporta līdzekļa tips ir apstiprināts Nīderlandē (E4) saskaņā ar Noteikumiem Nr. 100 un Nr. 42 (*). Apstiprinājuma numurs norāda, ka laikā, kad attiecīgie apstiprinājumi ir piešķirti, Noteikumi Nr. 100 jau bija grozīti ar 01. grozījumu sēriju, bet Noteikumi Nr. 42 bija sākotnējā redakcijā.

(*) Pēdējais numurs ir tikai piemērs.

3. PIELIKUMS

AIZSARDZĪBA PRET TIEŠU PIESKARŠANOS DAĻĀM ZEM SPRIEGUMA

1. PIEKĻUVES PARAUGI

Piekļuves paraugi, lai pārlicinātos par personu aizsardzības līmeni pret piekļuvi aktīvajām daļām, ir doti 1. tabulā.

2. TESTA APSTĀKĻI

Piekļuves paraugu, pielietojot spēku, kā norādīts 1. tabulā, spiež pret korpusa atvērumiem. Ja notiek daļēja vai pilnīga iekļūšana, to novieto visos iespējamajos stāvokļos; atbalsta virsma nekādā gadījumā nedrīkst pilnībā iekļūt caur atvērumu.

Iekšējos aizsegus uzskata par daļu no korpusa.

Barošanas zemspriegumu (ne mazāk par 40 V un ne vairāk par 50 V) savieno virknes slēgumā ar piemērotu spuldzi, ja vajadzīgs, starp paraugu un aktīvajām daļām aizsegā vai korpusā.

Signāla ķēdes metodi piemēro arī augstsprieguma iekārtas aktīvajām kustīgajām daļām.

Ja iespējams, ir pieļaujams darbināt iekšējās kustīgās daļas lēni.

3. PIEŅEMŠANAS NOSACĪJUMI

Piekļuves paraugs nedrīkst skart aktīvās daļas.

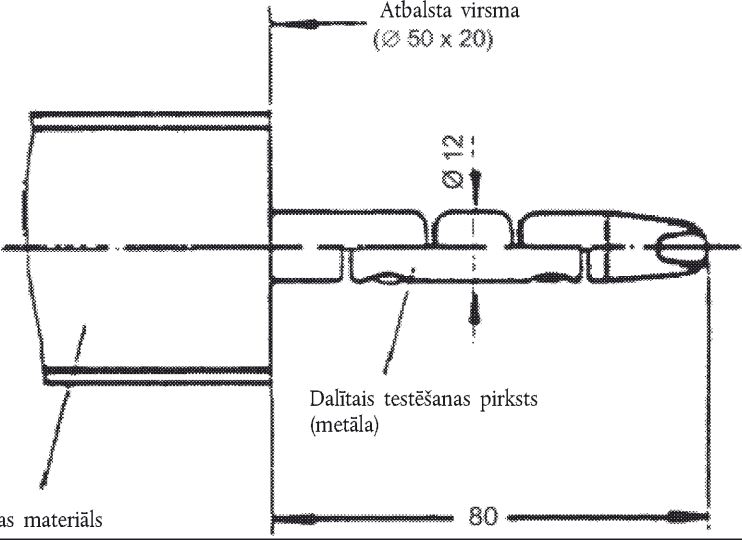
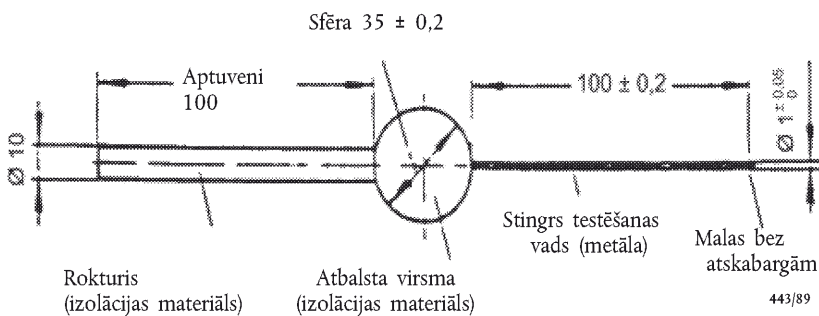
Ja ar signāla ķēdes palīdzību tiek pārbaudīta šī prasība paraugu un aktīvajām daļām, spuldze nedrīkst iedegties.

Veicot testu attiecībā uz IPXXB, dalītais testēšanas pirksts var iekļūt par 80 mm, tomēr atbalsta virsma (Ø 50 mm × 20 mm) nedrīkst iekļūt atvērumā. Uzsākot no taisnas pozīcijas, abas testēšanas pirksta daļas vienu pēc otras loka leņķī līdz 90° attiecībā pret piegulošo pirksta griezumu loka un novieto visās iespējamajās pozīcijās.

Veicot testu attiecībā uz IPXXD, piekļuves paraugs var iekļūt pilnā garumā, tomēr atbalsta virsma nedrīkst pilnībā iekļūt atvērumā.

1. tabula

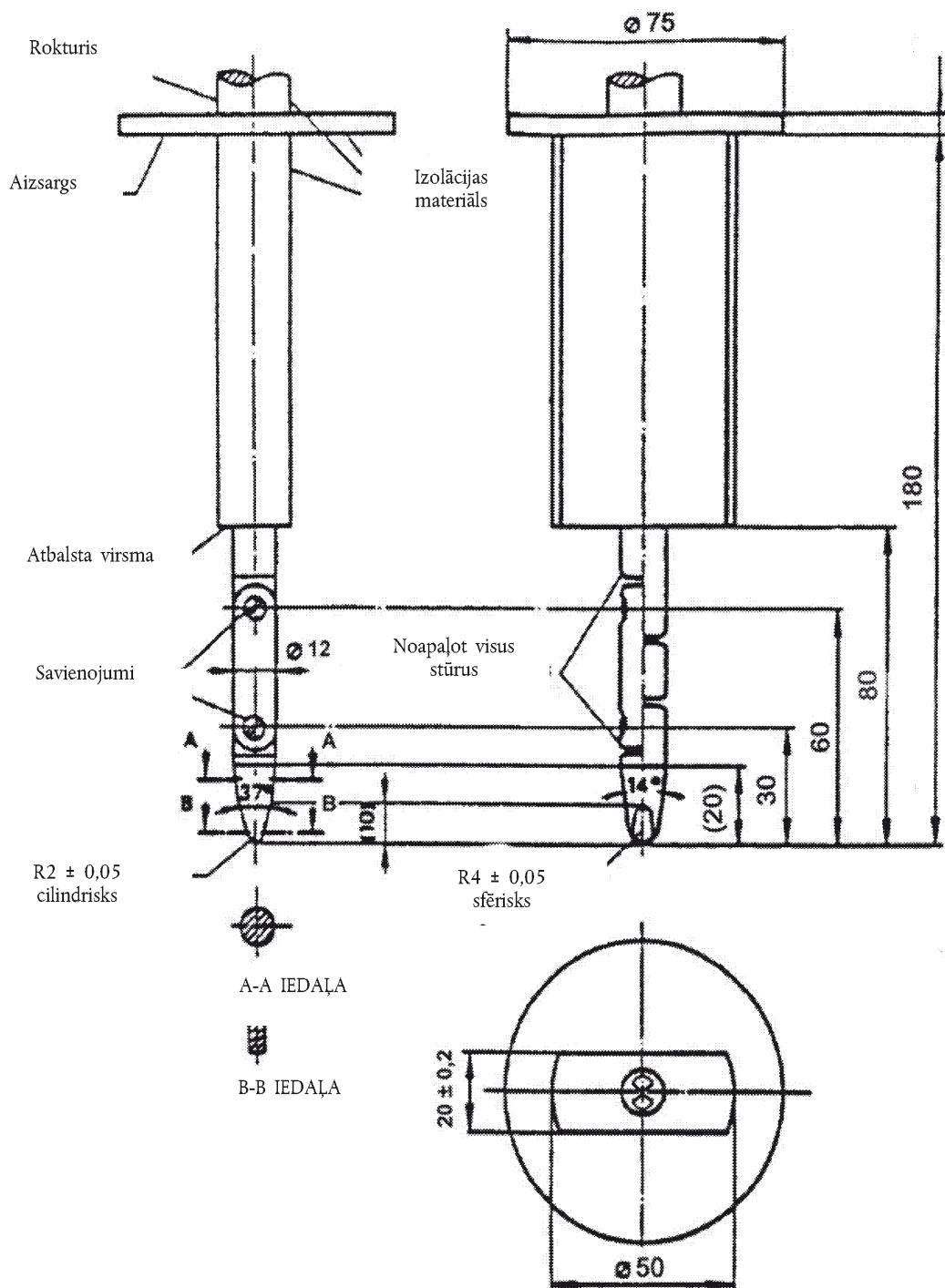
Piekļuves paraugi testiem, lai pārbaudītu personu aizsardzības līmeni pret piekļuvi bīstamajām daļām

Pirmas cipars	Papildu burts	Piekļuves zonde	Testēšanas spēks
2	B	Dalītais testēšanas pirksts Pārējos izmērus skatīt 1. attēlā 	10 N ± 10 %
4, 5, 6	D	Testēšanas vads (diametrs 1,0 mm, garums 100 mm) 	1 N ± 10 %

443/89

1. zīmējums

Dalītais testēšanas pirksts

Materiāls: metāls, ja nav norādīts citādi.

Lineārie izmēri milimetros.

Pielaižu izmēros, nenorādot konkrēto pielaidi:

a) stūros: 0/- 10°;

b) lineārajos izmēros: līdz 25 mm: 0/- 0,05 mm, virs 25 mm: ± 0,2 mm.

Abas daļas spēj kustēties vienā un tajā pašā plaknē un vienā un tajā pašā virzienā cauri 90° leņķim (pielaižu 0 līdz + 10°).

—

4. PIELIKUMS

IZOLĀCIJAS PRETESTĪBAS MĒRĪŠANAS METODE

1. VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

Izolācijas pretestību katrai transportlīdzekļa augstsprieguma kopnei mēra vai nosaka ar aprēķiniem, izmantojot mērījumu vērtības no katras augstsprieguma kopnes daļas vai komponentes vienības (turpmāk – daļitis mērījums).

2. MĒRĪŠANAS METODE

Izolācijas pretestības mērījumus veic, izvēloties atbilstošu mērīšanas metodi no 2.1. līdz 2.2. punktā uzskaitītajām metodēm atkarībā no aktīvo daļu elektriskā lādiņa vai izolācijas pretestības utt.

Diapazonu elektriskai ķēdei, ko plānots mērīt, noskaidro iepriekš, izmantojot ķēdes diagrammas.

Turklāt var veikt pielāgojumus, kas vajadzīgi izolācijas pretestības mērīšanai, piemēram, aizsega noņemšana, lai varētu piekļūt aktīvajām daļām, mērīšanas līniju zīmēšana, izmaiņas programmatūrā utt.

Gadījumos, kad vērtības nav stabilas, jo darbojas iebūvēta izolācijas pretestības monitoringa sistēma, var veikt vajadzīgos pielāgojumus, lai veiktu mērījumus, piemēram, pārtraukt ierīces darbību vai noņemt to. Turklāt, kad ierīce ir noņemta, izmantojot rasējumus utt., pierāda, ka tā nemainīs izolācijas pretestību starp aktīvajām daļām un elektrisko šasiju.

Ievēro vislielāko piesardzību, lai izvairītos no īssavienojumiem, elektrošokiem utt., jo, lai iegūtu šo apstiprinājumu, var būt vajadzīga tieša iejaukšanās augstsprieguma ķēdē.

2.1. Mērīšanas metode, izmantojot līdzstrāvas spriegumu no avotiem, kas atrodas ārpus transportlīdzekļa

2.1.1. Mērīšanas instruments

Izmanto izolācijas pretestības testēšanas instrumentu, ar kura palīdzību var pievadīt līdzstrāvas spriegumu, kas ir lielāks par augstsprieguma kopnes darba spriegumu.

2.1.2. Mērīšanas metode

Izolatora pretestības testēšanas instrumentu savieno starp aktīvajām daļām un elektrisko šasiju. Pēc tam izolācijas pretestību mēra, pievadot līdzstrāvas spriegumu, kas ir vismaz puse no augstsprieguma kopnes darba sprieguma.

Ja sistēmai ir vairāki sprieguma diapazoni (piemēram, jo ir līdzstrāvas pārveidotājs) galvaniski savienotā ķēdē un dažas komponentes nevar izturēt visas ķēdes darba spriegumu, izolācijas pretestību starp šīm komponentēm un elektrisko šasiju var mērīt atsevišķi, pievadot vismaz pusi no to darba sprieguma, pirms tam atvienojot minētās komponentes.

2.2. Mērīšanas metodē kā līdzstrāvas sprieguma avotu izmanto transportlīdzekļa RESS.

2.2.1. Testa apstākļi transportlīdzeklim

Augstsprieguma kopni elektriski uzlādē ar transportlīdzekļa RESS un/vai enerģijas pārveidošanas sistēmu, un RESS un/vai enerģijas pārveidošanas sistēmas sprieguma līmenis visā testa laikā ir vismaz nominālais darba spriegums, ko norādījis transportlīdzekļa ražotājs.

2.2.2. Mērīšanas instruments

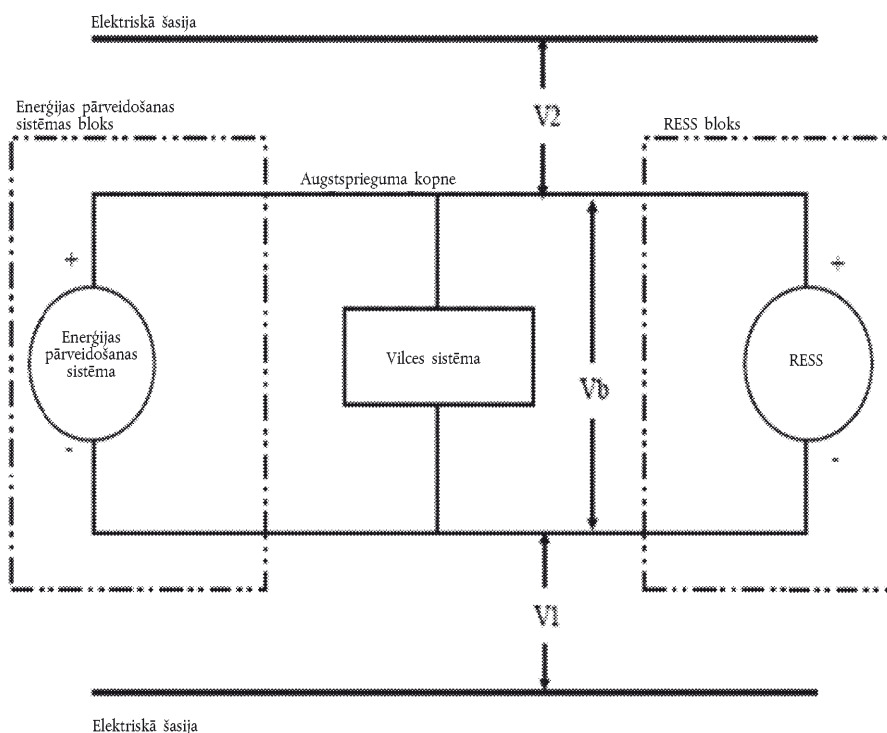
Šajā testā izmantotais voltmeters mēra līdzstrāvas vērtības, un tā iekšējā pretestība ir vismaz 10 MΩ.

2.2.3. Mērīšanas metode

2.2.3.1. Pirmais posms

Spriegumu mēra, kā norādīts 1. attēlā, un augstsprieguma kopnes spriegums (V_b) tiek reģistrēts. V_b ir vienāds vai lielāks par RESS un/vai enerģijas pārveidošanas sistēmas nominālo darba spriegumu, ko norādījis transportlīdzekļa ražotājs.

1. attēls

 V_b , V_1 , V_2 mērīšana

2.2.3.2. Otrais posms

Mēra un reģistrē spriegumu (V_1) starp augstsprieguma kopni (mīnuss) un elektrisko šasiju (sk. 1. attēlu).

2.2.3.3. Trešais posms

Mēra un reģistrē spriegumu (V_2) starp augstsprieguma kopni (pluss) un elektrisko šasiju (sk. 1. attēlu).

2.2.3.4. Ceturtais posms

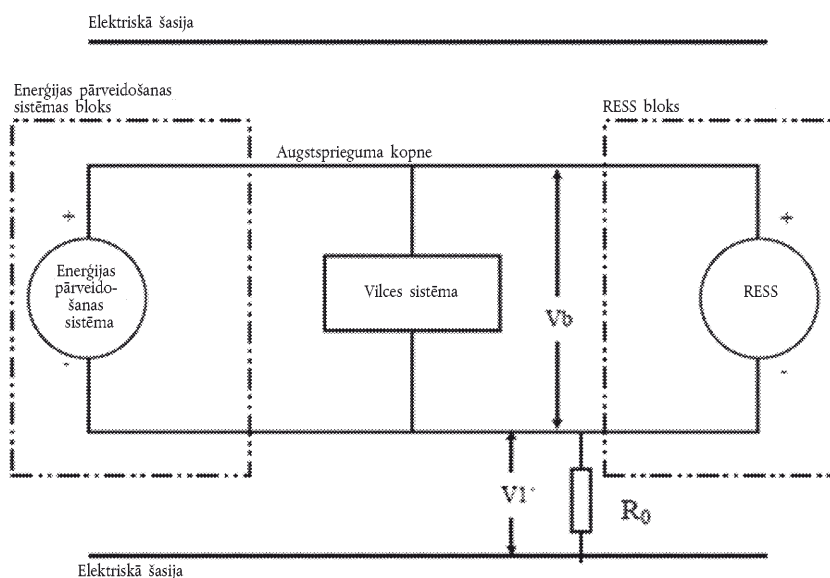
Ja V_1 ir lielāks vai vienāds ar V_2 , ieslēdz standarta zināmo pretestību (R_o) starp augstsprieguma kopni (mīnuss) un elektrisko šasiju. Kad R_o ieslēgts, mēra spriegumu (V_1') starp augstsprieguma kopni (mīnuss) un elektrisko šasiju (sk. 2. attēlu).

Aprēķina elektrisko izolāciju (R_i), izmantojot šo formulu:

$$R_i = R_o \cdot (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ vai } R_i = R_o \cdot V_b \cdot (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

2. attēls

V1' mērīšana

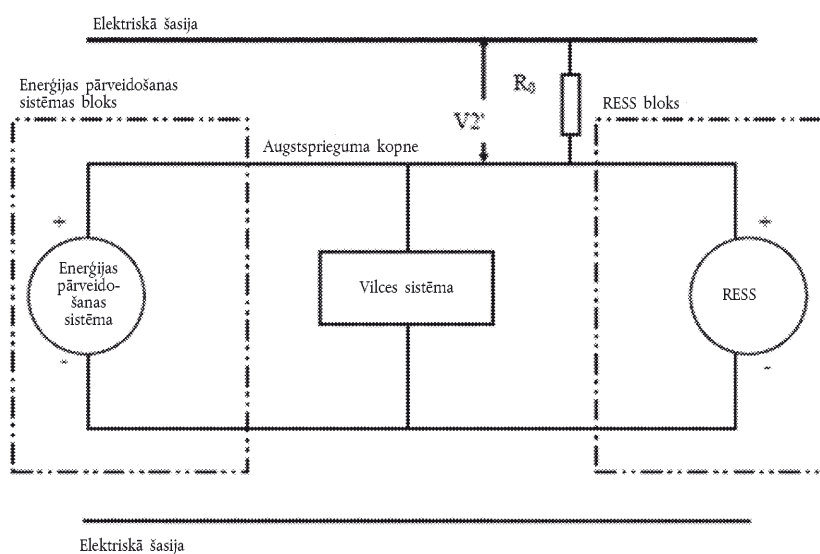
Ja $V2$ ir lielāks vai vienāds ar $V2$, ieslēdz standarta zināmo pretestību (R_0) starp augstsprieguma kopni (pluss) un elektrisko šasiju. Kad R_0 uzstādīts, mēra spriegumu ($V2'$) starp augstsprieguma kopni (pluss) un elektrisko šasiju (sk. 3. attēlu). Aprēķina elektrisko izolāciju (R_i), izmantojot minēto formulu. Dala elektriskās izolācijas vērtību (norādīta Ω) ar augstsprieguma kopnes nominālo darba spriegumu (norādīts V).

Aprēķina elektrisko izolāciju (R_i), izmantojot šo formulu:

$$R_i = R_0 * (V_b / V2' - V_b / V2) \text{ vai } R_i = R_0 * V_b * (1 / V2' - 1 / V2)$$

3. attēls

V2' mērīšana

2.2.3.5. Piektais posms

Elektriskās izolācijas vērtība R_i (norādīta Ω), dalīta ar augstsprieguma kopnes darba spriegumu (norādīts V), ir vienāda ar izolācijas pretestību (norādīta Ω/V).

1. *piezīme* Standarta zināmā pretestība R_o (norādīta Ω) ir minimālās paredzētās izolācijas pretestības vērtība (norādīta Ω/V), reizināta ar transportlīdzekļa darba spriegumu $\pm 20\%$ (norādīts V). R_o nav precīzi šī vērtība, jo vienādojumi ir derīgi visiem R_o ; tomēr R_o vērtība šajā diapazonā ir labs risinājums sprieguma mērījumiem.

5. PIELIKUMS

APSTIPRINĀJUMA METODE IEBŪVĒTAS IZOLĀCIJAS PRETESTĪBAS MONITORINGA SISTĒMAS DARBĪBAI

Iebūvētas izolācijas pretestības monitoringa sistēmas darbību apstiprina saskaņā ar šo metodi.

Starptautiskā uzraudzamo terminālu un elektrisko šasiju ieslēdz pretestību, kas neizraisa to, ka izolācijas pretestība samazinās zem paredzētās minimālās izolācijas pretestības vērtības. Ieslēdz brīdinājumu.

6. PIELIKUMS

AUTOTRANSPORTA LĪDZEKĻA VAI SISTĒMAS BŪTISKĀS ĪPAŠĪBAS

1. VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

- 1.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
- 1.2. Tips:
- 1.3. Transportlīdzekļa kategorija:
- 1.4. Komerccnosaukums(-i), ja ir:
- 1.5. Ražotāja nosaukums un adrese:
- 1.6. Attiecīgā gadījumā ražotāja pārstāvja nosaukums un adrese:
- 1.7. Transportlīdzekļa rasējums un/vai fotoattēls:

2. ELEKTROMOTORS (VILCES MOTORS)

- 2.1. Tips (tinums, ierosme):
- 2.2. Maksimālā izejas jauda stundā (kW):

3. BATERIJA (JA BATERIJA IR RESS)

- 3.1. Baterijas tirdzniecības nosaukums un preču zīme:
- 3.2. Elektroķīmisko elementu tipa norāde:
- 3.3. Nominālais spriegums (V):
- 3.4. Baterijas elementu skaits:
- 3.5. Gāzu kombinācijas diapazons (procentos):
- 3.6. Baterijas moduļa/komplekta ventilācijas tips(-i):
- 3.7. Dzesēšanas sistēmas tips (ja ir):
- 3.8. Jauda (Ah):

4. KURINĀMĀ ELEMENTI (JA IR)

- 4.1. Kurināmā elementu tirdzniecības nosaukums vai preču zīme:
- 4.2. Kurināmā elementu tipi:
- 4.3. Nominālais spriegums (V):
- 4.4. Elementu skaits:
- 4.5. Dzesēšanas sistēmas tips (ja ir):
- 4.6. Maksimālā jauda (kW):

5. DROŠINĀTĀJS UN/VAI STRĀVAS SLĒDZIS

- 5.1. Tips:
- 5.2. Diagramma, kas parāda darbības diapazonu:

6. ELEKTROINSTALĀCIJA

6.1. Tips:

7. AIZSARDZĪBA PRET ELEKTROŠOKU

7.1. Aizsardzības koncepta apraksts:

8. PAPILDU DATI

8.1. Īss elektriskās ķēdes komponentu instalācijas apraksts vai rasējumi/attēli, kas ataino elektriskās ķēdes komponentu atrašanās vietu instalācijā:

8.2. Visu elektriskajā ķēdē ietverto elektrisko funkciju shematiska diagramma:

8.3. Darba spriegums (V):

7. PIELIKUMS

ŪDEŅRAŽA EMISIJU NOTEIKŠANA VILCES BATERIJAS UZLĀDES PROCEDŪRĀS

1. IEVADS

Šajā pielikumā raksturota procedūra, kā saskaņā ar šo noteikumu 5.4. punktu noteikt visu autotransporta līdzekļu ūdeņraža emisijas vilces baterijas uzlādes procedūrās.

2. TESTA APRAKSTS

Ūdeņraža emisiju tests (7.1. attēls) tiek veikts, lai noteiktu ūdeņraža emisijas vilces baterijas uzlādes procedūrās ar iebūvētu lādētāju. Testā ir šādi posmi:

- a) transportlīdzekļa sagatavošana;
- b) vilces baterijas izlāde;
- c) ūdeņraža emisijas noteikšana normālā uzlādē;
- d) ūdeņraža emisijas noteikšana uzlādē ar iebūvēta lādētāja kļūdu.

3. TRANSPORTLĪDZEKLIS

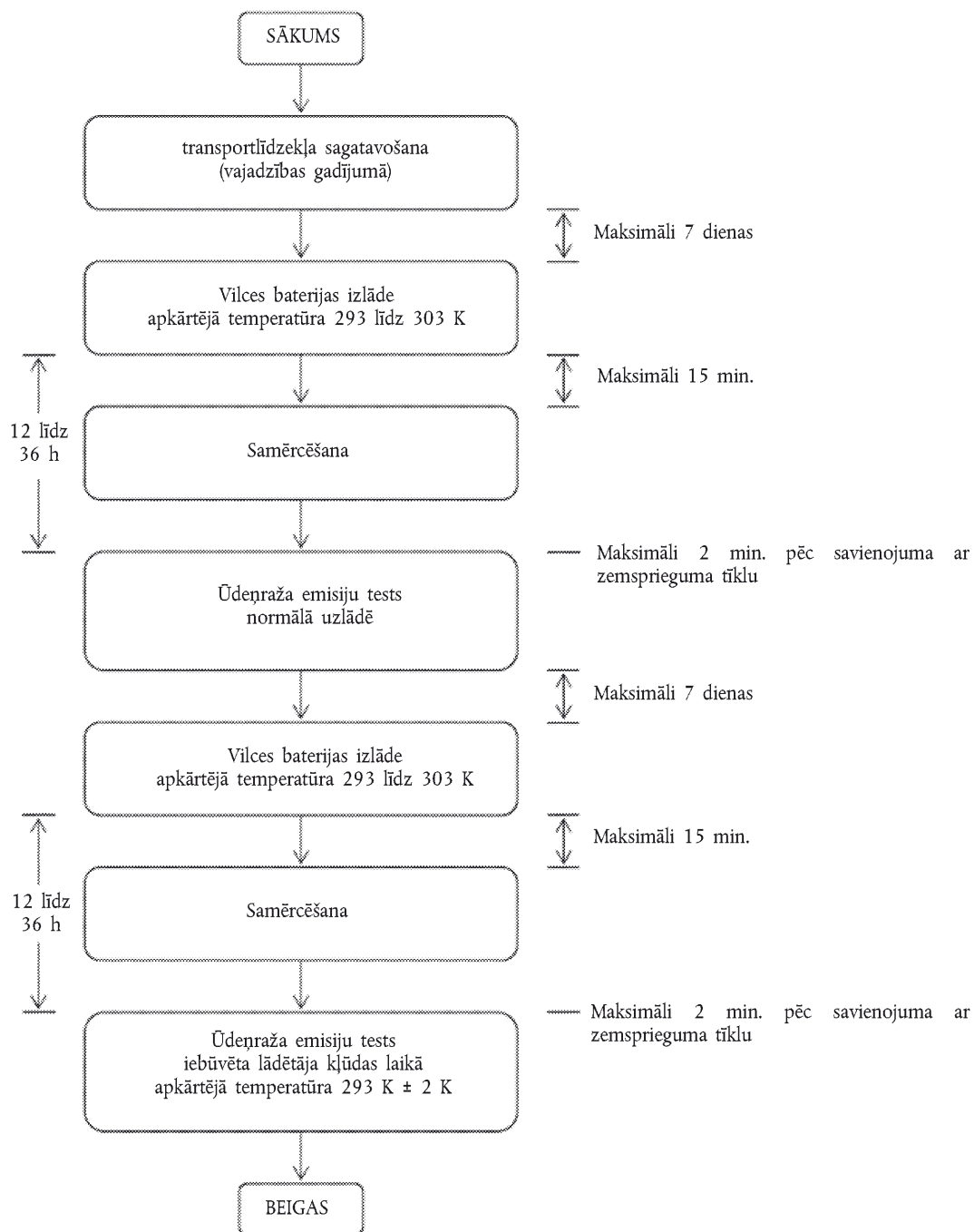
- 3.1. Transportlīdzeklis ir labā mehāniskā stāvoklī, un septiņu dienu laikā pirms testa tas ir nobraucis vismaz 300 km. Minētajā laikā transportlīdzeklis aprīkots ar vilces bateriju, kam veic ūdeņraža emisiju testu.

- 3.2. Ja bateriju izmanto temperatūrā, kas pārsniedz apkārtējo temperatūru, operators ievēro ražotāja noteikto procedūru, lai vilces baterijas temperatūru saglabātu normālā darbības diapazonā.

Ražotāja pārstāvis spēj apliecināt, ka vilces baterijas temperatūras saglabāšanas sistēma nav bojāta un spēj darboties.

7.1. attēls

Ūdeņraža emisiju noteikšana vilces baterijas uzlādes procedūrās

4. TESTA IEKĀRTA ŪDEŅRAŽA EMISIJU TESTAM

4.1. Šasijas dinamometrs

Šasijas dinamometrs atbilst Noteikumu Nr. 83 05. grozījumu sērijas prasībām.

4.2. Ūdeņraža emisiju mērījumu kamera

Ūdeņraža emisiju mērījumu kamera ir hermētiska mērījumu kamera, kurā var ievietot testējamo transportlīdzekli. Transportlīdzeklis ir pieejams no visām pusēm, un kamera, kad tā ir aizvērtā, ir gāzes necaurlaidīga saskaņā ar šā pielikuma 1. papildinājumu. Kameras iekšēja virsma ir necaurlaidīga, un tā nereaģē ar ūdeņradi. Temperatūras saglabāšanas sistēma spēj kontrolēt kameras iekšējā gaisa temperatūru, lai tā atbilstu noteiktajai temperatūrai visā testa laikā ar vidējo pielaidi ± 2 K.

Lai aptvertu tilpuma izmaiņas kameras ūdeņraža emisiju dēļ, var izmantot maināma tilpuma vai citādu testa iekārtu. Maināma tilpuma kamera paplašinās un sašaurinās atbilstīgi ūdeņraža emisijām kamerā. Divi iespējamie iekšējā tilpuma izmaiņu aptveršanas veidi ir kustināmi paneļi vai tāda grīdas konstrukcija, kurā necaurlaidīgi maiši kamerā paplašinās vai sašaurinās atbilstīgi iekšējā spiediena izmaiņām, mainoties gaisam ar gaisu ārpus kameras. Visas tilpuma aptveršanas konstrukcijas saglabā kameras integritāti, kā noteikts šā pielikuma 1. papildinājumā.

Jebkura tilpuma aptveršanas metode ierobežo atšķirību starp iekšējo kameras spiedienu un barometra spiedienu līdz maksimālajai vērtībai, kas ir ± 5 hPa.

Kamera ir nostiprināma noteiktā tilpumā. Maināma tilpuma kamera spēj aptvert izmaiņas no tās "nominālā lieluma" (skatīt 7. pielikuma 1. papildinājuma 2.1.1. punktu), ņemot vērā ūdeņraža emisijas testa laikā.

4.3. Analīzes sistēmas

4.3.1. Ūdeņraža analizators

4.3.1.1. Atmosfēru kamerā uzrauga, izmantojot ūdeņraža analizatoru (elektroķīmisku detektoru) vai hromatogrāfu ar īpatnējās siltumvadītspējas noteikšanu. Parauga gāzi ņem no kameras vienas sānu sienas vai jumta viduspunkta, un visas apvada plūsmas novirza atpakaļ kamerā, vēlams, tieši zem sajaukšanas ventilatora.

4.3.1.2. Ūdeņraža analizatora reakcijas laiks līdz 90 % no galīgā nolasījuma ir mazāks par 10 sekundēm. Tā stabilitāte ir labāka par 2 % no pilnas skalas pie nulles un 80 ± 20 % no pilnas skalas 15 minūšu laikā visiem darbības diapazoniem.

4.3.1.3. Analizatora atkārtotamība, kas izteikta kā viena standartnovirze, ir labāka par 1 % no pilnas skalas pie nulles un 80 ± 20 % no pilnas skalas visiem izmantotajiem diapazoniem.

4.3.1.4. Analizatora darbības diapazonus izvēlas tā, lai sniegtu labāko izšķirtspēju mērījuma kalibrēšanas un noplūdes testa procedūru laikā.

4.3.2. Ūdeņraža analizatora datu reģistrēšanas sistēma

Ūdeņraža analizators ir ar ierīci, kas vismaz reizi minūtē reģistrē elektrisko signālu. Reģistrēšanas sistēma ir ar darbības īpašībām, kas ir vismaz ekvivalentas signālam, ko reģistrē, un tā nodrošina rezultātu pastāvīgu reģistrēšanu. Reģistrējumi skaidri atspoguļo normālās uzlādes testa sākumu un beigas un uzlādes kļūdu.

4.4. Temperatūras reģistrēšana

4.4.1. Temperatūru kamerā reģistrē divos punktos ar temperatūras sensoriem, kas ir savienoti, lai rādītu vidējo vērtību. Mērījumu punkti kamerā atrodas apmēram 0,1 m no katras sānu sienas vertikālās centra līnijas $0,9 \pm 0,2$ m augstumā.

4.4.2. Baterijas moduļu temperatūru reģistrē sensori.

- 4.4.3. Veicot ūdeņraža emisiju mērījumus, vismaz reizi minūtē reģistrē temperatūru.
- 4.4.4. Temperatūras reģistrēšanas sistēmas precizitāte ir $\pm 1,0$ K, un temperatūra ir stabila līdz $\pm 0,1$ K.
- 4.4.5. Reģistrēšanas vai datu apstrādes sistēma spēj samazināt laiku līdz ± 15 sekundēm.
- 4.5. Spiediena reģistrēšana
- 4.5.1. Atšķirību Δp starp barometra spiedienu testa zonā un kameras iekšējo spiedienu ūdeņraža emisiju mērīšanas laikā reģistrē vismaz reizi minūtē.
- 4.5.2. Spiediena reģistrēšanas sistēmas precizitāte ir $2 \pm \text{hPa}$, un spiediena izšķirtspēja ir līdz $\pm 0,2 \text{ hPa}$.
- 4.5.3. Reģistrēšanas vai datu apstrādes sistēma spēj samazināt laiku līdz ± 15 sekundēm.
- 4.6. Sprieguma un strāvas intensitātes reģistrēšana
- 4.6.1. Veicot ūdeņraža emisiju mērījumus, vismaz reizi minūtē reģistrē iebūvētā lādētāja spriegumu un (baterijas) strāvas intensitāti.
- 4.6.2. Sprieguma reģistrēšanas sistēmas precizitāte ir $\pm 1 \text{ V}$, un sprieguma izšķirtspēja ir $\pm 0,1 \text{ V}$.
- 4.6.3. Strāvas intensitātes reģistrēšanas sistēmas precizitāte ir $\pm 0,5 \text{ A}$, un strāvas intensitātes izšķirtspēja ir $\pm 0,05 \text{ A}$.
- 4.6.4. Reģistrēšanas vai datu apstrādes sistēma spēj samazināt laiku līdz ± 15 sekundēm.
- 4.7. Ventilatori
- Kamera ir aprīkota ar vienu vai vairākiem ventilatoriem vai pūtējiem ar jaudu $0,1$ līdz $0,5 \text{ m}^3/\text{s}$, ar ko rūpīgi sajaukt atmosfēru telpā. Izdarot mērījumus, kamerā spēj sasniegt vienmērīgu temperatūru un ūdeņraža koncentrāciju. Transportlīdzeklis kamerā nav pakļauts tiešai gaisa plūsmai no ventilatoriem vai kompresoriem.
- 4.8. Gāzes
- 4.8.1. Šādām tīrām gāzēm jābūt pieejamām kalibrēšanai un darbībai:
- a) attīrīts sintētiskais gaiss (tīrība $< 1 \text{ ppm C1}$ ekvivalents; $< 1 \text{ ppm CO}$; $< 400 \text{ ppm CO}_2$; $< 0,1 \text{ ppm NO}$); skābekļa saturs 18 līdz 21 tilpuma %;
- b) ūdeņradis (H_2), tīrība vismaz $99,5 \%$.
- 4.8.2. Kalibrēšanas un rādījumu iestatīšanas gāzes satur ūdeņraža (H_2) un attīrīta sintētiskā gaisa maisījumus. Kalibrēšanas gāzes faktiskā koncentrācija ir $\pm 2 \%$ robežās no nominālās vērtības. To atšķaidīto gāzu precizitāte, kuras iegūtas, izmantojot gāzu atdalītāju, ir $\pm 2 \%$ robežās no nominālās vērtības. Koncentrācijas, kas precizētas 1. papildinājumā, var iegūt arī ar gāzu atdalītāju, izmantojot sintētisko gaisu kā atšķaidīšanas gāzi.
5. TESTA PROCEDŪRA
- Testā ir šādi pieci posmi:
- a) transportlīdzekļa sagatavošana;
- b) vilces baterijas izlāde;
- c) ūdeņraža emisijas noteikšana normālā uzlādē;
- d) vilces baterijas izlāde,
- e) ūdeņraža emisiju noteikšana uzlādē ar iebūvētā lādētāja kļūdu.

Ja transportlīdzekli starp diviem posmiem pārvieto uz nākamā testa vietu, to aizstumj.

5.1. Transportlīdzekļa sagatavošana

Pārbaudot, ka transportlīdzeklis septiņu dienu laikā pirms testa veicis vismaz 300 km, pārbauda vilces baterijas nolietojumu. Minētajā laikā transportlīdzeklis ir aprīkots ar vilces bateriju, kam izdarīts udeņraža emisiju tests. Ja to nevar pierādīt, tad piemēro šādu procedūru.

5.1.1. Baterijas izlāde un sākotnējā uzlāde

Procedūru sāk, izlādējot transportlīdzekļa vilces bateriju, trīsdesmit minūtes braucot pa testa stendu vai šasijas dinamometru ar vienmērīgu ātrumu, kas ir $70 \% \pm 5 \%$ no transportlīdzekļa maksimālā ātruma.

Izlādi pārtrauc:

- a) kad transportlīdzeklis nespēj braukt ar 65% no maksimālā trīsdesmit minūšu ātruma; vai
- b) kad standarta iebūvēta kontrolaparātūra dod vadītājam norādījumu apturēt transportlīdzekli; vai
- c) kad nobraukti 100 km.

5.1.2. Baterijas sākotnējā uzlāde

Uzlādi veic:

- a) ar iebūvētu lādētāju;
- b) 293 K līdz 303 K apkārtējā temperatūrā.

Procedūrā neizmanto nekādus ārējos lādētājus.

Vilces baterija ir uzlādēta, kad iebūvētais lādētājs automātiski izslēdzas.

Šī procedūra ietver visu veidu īpašo uzlādi, kuru var ierosināt automātiski vai manuāli, piemēram, izlīdzinājuma vai apkopes vajadzībām.

5.1.3. Procedūru, kas raksturota 5.1.1. līdz 5.1.2. punktā, atkārto divreiz.

5.2. Baterijas izlāde

Vilces bateriju izlādē, braucot pa testa stendu vai šasijas dinamometru ar vienmērīgu ātrumu, kas ir $70 \% \pm 5 \%$ no transportlīdzekļa maksimālā trīsdesmit minūšu ātruma.

Izlādi pārtrauc:

- a) kad standarta iebūvēta kontrolaparātūra dod vadītājam norādījumu apturēt transportlīdzekli; vai
- b) kad transportlīdzekļa maksimālais ātrums ir mazāks par 20 km/h.

5.3. Mērcēšana

15 minūtes pēc baterijas izlādes, kas precizēta 5.2. punktā, transportlīdzekli novieto stāvēšanai mitrā vietā. Transportlīdzekli atstāj stāvam vismaz 12 stundas, bet ne vairāk kā 36 stundas laikā starp vilces baterijas izlādes beigām un udeņraža emisijas testu normālā uzlādē. Šajā laikā transportlīdzeklis paliek mitrumā $293 \text{ K} \pm 2 \text{ K}$ temperatūrā.

5.4. Udeņraža emisiju tests normālā uzlādē

5.4.1. Pirms pabeidz mērcēšanu, dažas minūtes viedina mērījumu kameru, līdz iegūst stabilu udeņraža fonu. Arī kamerām gaisa sajaukšanas ventilators(-i) šajā laikā ir ieslēgts(-i).

5.4.2. Ogļūdeņraža analizatoru tieši pirms testa noregulē uz nulli un kalibrē.

5.4.3. Beidzot mērcēšanu, testa transportlīdzekli ar izslēgtu motoru un atvērtiem logiem un bagāžas nodalījumu ievieto mērījumu kamerā.

- 5.4.4. Transportlīdzekli pieslēdz zemsprieguma elektrotīklam. Bateriju uzlādē normālā uzlādes procedūrā, kas precizēta iepriekš 5.4.7. punktā.
- 5.4.5. Divu minūšu laikā pēc elektriskās blokādes normālās uzlādes posmā kameras durvis aizver un hermētiski noslēdz.
- 5.4.6. Kad kamera ir noslēgta, sākas normālā uzlāde ūdeņraža emisijas testam. Lai iegūtu sākotnējos C_{H_2} , T_i un P_i nolasījumus normālās uzlādes testam, izmērī ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu.
- Šos skaitļus izmanto 6. punktā noteiktajiem ūdeņraža emisijas aprēķiniem. Normālās uzlādes posmā apkārtējā temperatūra kamerā nedrīkst būt mazāka par 291 K un lielāka par 295 K.
- 5.4.7. Normālās uzlādes procedūra
- Normālo uzlādi veic ar iebūvētu lādētāju, un tai ir šādi posmi:
- a) uzlāde laikā t_1 ar nemainīgu strāvas stiprumu;
- b) pārlāde laikā t_2 ar nemainīgu strāvas stiprumu. Pārlādes intensitāti nosaka ražotājs, un tā atbilst izlīdzinājuma uzlādē izmantotajai.
- Vilces baterija ir uzlādēta, kad iebūvētais lādētājs automātiski izslēdzas, nepārsniedzot uzlādes laiku $t_1 + t_2$. Šis uzlādes laiks nepārsniedz $t_1 + 5$ h, pat ja standarta mērinstruments vadītājam dod skaidru norādījumu, ka baterija vēl nav pilnībā uzlādēta.
- 5.4.8. Ūdeņraža analizatoru tieši pirms testa beigām noregulē uz nulli un tajā iestata rādījumus.
- 5.4.9. Emisijas paraugu ņemšanas perioda beigas ir $t_1 + t_2$ vai $t_1 + 5$ h pēc sākotnējo paraugu ņemšanas sākšanas, kā noteikts 5.4.6. punktā. Reģistrē dažādo pagājušo laiku. Lai normālās uzlādes testam iegūtu diennakts testa galīgos nolasījumus C_{H_2} , T_i un P_i , ko izmanto 6. punktā noteiktajiem aprēķiniem, izmērī ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu.
- 5.5. Ūdeņraža emisijas tests uzlādē ar iebūvēta lādētāja kļūdu
- 5.5.1. Ilgākais septiņas dienas pēc tam, kad pabeigts iepriekšējais tests, sāk procedūru ar transportlīdzekļa vilces baterijas izlādi saskaņā ar 5.2. punktu.
- 5.5.2. Atkārtoti 5.3. punktā paredzētās procedūras posmus.
- 5.5.3. Pirms pabeidz mērcēšanu, dažas minūtes vēdina mērījumu kameru, līdz iegūst stabilu ūdeņraža fonu. Arī kamerām gaisa sajaukšanas ventilators(-i) šajā laikā ir ieslēgts(-i).
- 5.5.4. Oglūdeņraža analizatoru tieši pirms testa noregulē uz nulli un kalibrē.
- 5.5.5. Beidzot mērcēšanu, testa transportlīdzekli ar izslēgtu motoru un atvērtiem logiem un bagāžas nodalījumu ievieto mērījumu kamerā.
- 5.5.6. Transportlīdzekli pieslēdz zemsprieguma elektrotīklam. Bateriju uzlādē uzlādes procedūrā ar kļūdu, kas precizēta turpmāk 5.5.9. punktā.
- 5.5.7. Divu minūšu laikā pēc elektriskās blokādes uzlādes posmā ar kļūdu kameras durvis aizver un hermētiski noslēdz.
- 5.5.8. Kad kamera ir noslēgta, sākas uzlāde ar kļūdu ūdeņraža emisijas testam. Lai iegūtu sākotnējos C_{H_2} , T_i un P_i nolasījumus uzlādes testam ar kļūdu, izmērī ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu.
- Šos skaitļus izmanto 6. punktā noteiktajiem ūdeņraža emisiju aprēķiniem. Uzlādes posmā ar kļūdu apkārtējā temperatūra kamerā nedrīkst būt mazāka par 291 K un lielāka par 295 K.

5.5.9. Uzlādes kļūdas procedūra

Uzlādi ar kļūdu veic ar iebūvētu lādētāju, un tai ir šādi posmi:

- a) uzlāde t_1 laikā ar nemainīgu strāvas stiprumu;
- b) 30 minūtes ilga uzlāde ar maksimālo strāvas stiprumu. Šajā posmā iebūvēto lādētāju nobloķē pie maksimālā strāvas stipruma.

5.5.10. Ūdeņraža analizatoru tieši pirms testa beigām noregulē uz nulli un tajā iestata rādījumus.

5.5.11. Testa perioda beigas ir $t_1 + 30$ minūtes pēc sākotnējo paraugu ņemšanas sākšanas, kā noteikts 5.8.8. punktā. Reģistrē pagājušo laiku. Lai uzlādes kļūdas testam iegūtu diennakts galīgos nolasījumus C_{H2f} , T_f un P_f , ko izmanto 6. punktā noteiktajiem aprēķiniem, izmērī ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu.

6. APRĒĶINS

Pēc 5. punktā raksturotajiem ūdeņraža emisiju testiem var aprēķināt ūdeņraža emisijas normālas uzlādes posmā un uzlādes kļūdas posmā. Katra posma ūdeņraža emisijas aprēķina, izmantojot sākotnējo un galīgo ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un spiedienu kamerā, kā arī tīro kameras tilpumu.

Izmanto šādu formulu:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

kur:

M_{H2} = ūdeņraža masa gramos,

C_{H2} = izmērītā ūdeņraža koncentrācija kamerā, ppm tilpums,

V = tīrais kameras tilpums kubikmetros (m^3), kas koriģēts attiecībā pret tāda transportlīdzekļa tilpumu, kuram ir atvērti logi un bagāžas nodalījums. Ja transportlīdzekļa tilpums nav noteikts, atņem tilpumu $1,42 m^3$,

V_{out} = kompensācijas tilpums kubikmetros (m^3) testa temperatūrā un spiedienā,

T = apkārtējā temperatūra kamerā, K,

P = absolūtais spiediens kamerā, kPa,

k = 2,42,

kur: i ir sākotnējais nolasījums,

f ir galīgais nolasījums.

6.1. Testa rezultāti

Ūdeņraža masas emisijas transportlīdzeklī ir:

MN = ūdeņraža masas emisijas normālas uzlādes testā gramos,

MD = ūdeņraža masas emisijas uzlādes kļūdas testam gramos.

1. papildinājums

IEKĀRTU KALIBRĒŠANA ŪDEŅRAŽA EMISIJU TESTIEM

1. KALIBRĒŠANAS BIEŽUMS UN METODES

Visas iekārtas kalibrē pirms sākotnējās izmantošanas un pēc tam, cik bieži nepieciešams, un jebkurā gadījumā mēnesi pirms tipa apstiprināšanas testa. Izmantojamās kalibrēšanas metodes ir aprakstītas šajā papildinājumā.

2. KAMERAS KALIBRĒŠANA

2.1. Kameras iekšējā tilpuma sākotnējā noteikšana

- 2.1.1. Pirms sākotnējās izmantošanas kameras iekšējo tilpumu nosaka šādi. Rūpīgi izdara kameras iekšējo izmēru mērījumus, ņemot vērā neregularitāti, piemēram, savienojumu balstus. Pēc šiem mērījumiem nosaka kameras iekšējo tilpumu.

Kad kameru uztur 293 K vides temperatūrā, tā ir nostiprināta noteiktā tilpumā. Šis nominālais tilpums ir atkārtojams $\pm 0,5\%$ robežās no paziņotās vērtības.

- 2.1.2. Tīro iekšējo tilpumu nosaka, atņemot $1,42\text{ m}^3$ no iekšējā kameras tilpuma. Lieluma $1,42\text{ m}^3$ vietā var izmantot testa transportlīdzekļa tilpumu ar atvērtu bagāžas nodalījumu un logiem.

- 2.1.3. Kameru pārbauda, kā norādīts 2.3. punktā. Ja ūdeņraža masa neatbilst ievadītajai masai $\pm 2\%$ robežās, ir vajadzīga labošana.

2.2. Kameras fona emisiju noteikšana

Šajā darbībā nosaka, vai kamerā nav materiālu, kas izdala ievērojamu daudzumu ūdeņraža. Pārbaudi veic kameras ekspluatācijas sākumā, pēc katras darbības kamerā, kas var ietekmēt fona emisijas, un vismaz reizi gadā.

- 2.2.1. Kameru ar maināmu tilpumu var izmantot vai nu ar nostiprināta, vai nenostiprināta tilpuma konfigurāciju, kā raksturots 2.1.1. punktā. Turpmāk minētajā 4 stundu periodā uztur $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$ apkārtējā temperatūrā.

- 2.2.2. Kameru var noslēgt un sajaukšanas ventilatoru var izmantot 12 stundu laikā pirms četru stundu fona paraugu ņemšanas sākšanas.

- 2.2.3. Analizatoru (vajadzības gadījumā) kalibrē, noregulē uz nulli un tajā iestata rādījumus.

- 2.2.4. Kameru vēdina, līdz iegūst stabilu ūdeņraža nolasījumu, un ieslēdz sajaukšanas ventilatoru, ja tas vēl nav izdarīts.

- 2.2.5. Pēc tam kameru noslēdz un izmērī ūdeņraža fona koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu. Tie ir sākotnējie nolasījumi C_{H_2} , T_i un P_i ko izmanto kameras fona aprēķinam.

- 2.2.6. Kameru atstāj neskartu ar ieslēgtu sajaukšanas ventilatoru četras stundas.

- 2.2.7. Beidzoties šim laikam, ar to pašu analizatoru izmērī ūdeņraža koncentrāciju kamerā. Izmērī arī temperatūru un barometra spiedienu. Tie ir galīgie nolasījumi C_{H_2f} , T_f un P_f .

- 2.2.8. Saskaņā ar 2.4. punktu aprēķina ūdeņraža masas izmaiņas testa laikā kamerā, un tās nedrīkst pārsniegt 0,5 g.

2.3. Kameras kalibrēšana un ūdeņraža izdalīšanās tests

Kalibrēšanas un ūdeņraža izdalīšanās tests kamerā paredz 2.1. punktā minētā aprēķinātā tilpuma pārbaudi un noplūdes ātruma mērījumus. Kameras noplūdes ātrumu nosaka, sākot kameras ekspluatāciju, pēc ikvienām darbībām kamerā, kas var ietekmēt kameras integritāti, un pēc tam vismaz reizi mēnesī. Ja sešas secīgas ikmēneša izdalīšanās pārbaudes ir veiktas veiksmīgi bez labošanas, pēc tam kameras noplūdes ātrumu var noteikt reizi ceturksnī, kamēr nav vajadzīga labošana.

- 2.3.1. Kameru vēdina, līdz iegūst stabilu ūdeņraža koncentrāciju. Ieslēdz sajaukšanas ventilatoru, ja vien tas jau nav izdarīts. Analizatoru noregulē uz nulli, vajadzības gadījumā kalibrē un tajā iestata rādījumus.
- 2.3.2. Kamera ir nostiprināta nominālā tilpuma pozīcijā.
- 2.3.3. Tad ieslēdz un sākotnējai temperatūrai 293 K noregulē apkārtējās temperatūras kontroles sistēmu, ja tas vēl nav izdarīts.
- 2.3.4. Kad kamerā ir stabila $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$ temperatūra, kameru noslēdz un izmēri fona koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu. Tie ir sākotnējie nolasījumi C_{H2i} , T_i un P_i , ko izmanto kameras kalibrēšanā.
- 2.3.5. Kamera nav nostiprināta nominālā tilpuma pozīcijā.
- 2.3.6. Kamerā ievada apmēram 100 g ūdeņraža. Šo ūdeņraža masu mēri ar precizitāti $\pm 2\%$ no izmērītās vērtības.
- 2.3.7. Ļauj kameras saturam piecas minūtes sajaukties, tad izmēri ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu. Tie ir galīgie nolasījumi C_{H2f} , T_f un P_f , ko izmanto kameras kalibrēšanā, kā arī sākotnējie nolasījumi C_{H2i} , T_i un P_i izdalīšanās pārbaudei.
- 2.3.8. Pamatojoties uz 2.3.4. un 2.3.7. punktā minētajiem nolasījumiem un 2.4. punktā minēto formulu, aprēķina ūdeņraža masu kamerā. Tā ir $\pm 2\%$ no ūdeņraža masas, kas izmērīta saskaņā ar 2.3.6. punktu.
- 2.3.9. Ļauj kameras saturam sajaukties vismaz 10 stundas. Kad šis laiks pagājis, izmēri un reģistrē galīgo ūdeņraža koncentrāciju, temperatūru un barometra spiedienu. Tie ir galīgie nolasījumi C_{H2f} , T_f un P_f ūdeņraža izdalīšanās pārbaudei.
- 2.3.10. Izmantojot 2.4. punktā minēto formulu, aprēķina ūdeņraža masu no nolasījumiem, kas minēti 2.3.7. un 2.3.9. punktā. Masa nedrīkst atšķirties par vairāk kā 5 % no ūdeņraža masas, kas minēta 2.3.8. punktā.

2.4. Aprēķins

Tīrās ūdeņraža masas izmaiņas aprēķinu kamerā izmanto, lai noteiktu kameras ogļūdeņraža fonu un noplūdes ātrumu. Lai aprēķinātu masas izmaiņas, sākotnējos un galīgos ūdeņraža koncentrācijas, temperatūras un barometra spiediena nolasījumus ievieto šādā formulā:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

kur:

M_{H2} = ūdeņraža masa gramos,

C_{H2} = izmērītā ūdeņraža koncentrācija kamerā, ppm tilpums,

V = kameras tilpums kubikmetros (m^3), kas izmērīts saskaņā ar 2.1.1. punktu,

V_{out} = kompensācijas tilpums kubikmetros (m^3) testa temperatūrā un spiedienā,

T = apkārtējā temperatūra kamerā, K,

P = absolūtais spiediens kamerā, kPa,

k = 2,42,

kur: i ir sākotnējais nolasījums,

f ir galīgais nolasījums.

3. ŪDEŅRAŽA ANALIZATORA KALIBRĒŠANA

Analizatoru kalibrē, izmantojot ūdeņraža piedevu gaisā un attīrītu sintētisko gaisu. Sk. 7. pielikuma 4.8.2. punktu.

Katru parasti izmantoto darbības diapazonu kalibrē ar šādu procedūru:

- 3.1. Analizatora kalibrēšanas līkni izveido vismaz pēc pieciem kalibrēšanas punktiem, kas ir izvietoti cik iespējams vienmērīgi. Augstākās koncentrācijas kalibrēšanas gāzes nominālā koncentrācija nedrīkst būt mazāka par 80 % no pilnas skalas.
- 3.2. Kalibrēšanas līkni aprēķina ar mazāko kvadrātu metodi. Ja iegūtā polinoma pakāpe ir lielāka par 3, kalibrēšanas punktu skaitam ir jābūt vismaz vienādam ar polinoma pakāpi, kam pieskaitīts 2.
- 3.3. Kalibrēšanas līkne no katras kalibrēšanas gāzes nominālās vērtības nedrīkst atšķirties par vairāk kā 2 %.
- 3.4. Izmantojot polinomu vērtības, kas iegūtas saskaņā ar 3.2. punktu, sagatavo tabulu ar analizatora nolasījumu attiecību pret reālo koncentrāciju pa soļiem, kas nepārsniedz 1 % no pilnas skalas. Tas jāveic attiecībā uz katru kalibrēto analizatora diapazonu.

Tabulā ietver arī citus attiecīgus datus, proti, šādus:

- a) kalibrēšanas datums;
 - b) rādījumu iestatīšanas un nulles potenciometra nolasījumi (vajadzības gadījumā);
 - c) nomināla skala;
 - d) uzziņas dati par katru izmantoto kalibrēšanas gāzi;
 - e) katras izmantotās kalibrēšanas gāzes reālā un norādītā vērtība kopā ar procentuālajām atšķirībām;
 - f) analizatora kalibrēšanas spiediens.
- 3.5. Var izmantot alternatīvas metodes (piemēram, datorizētu elektroniski vadītu diapazona pārslēgšanu), ja tehniskajam dienestam pierādīts, ka šīs metodes nodrošina līdzvērtīgu precizitāti.

2. papildinājums

TRANSPORTLĪDZEKĻU SAIMES BŪTISKĀS ĪPAŠĪBAS

1. Parametri, pēc kuriem nosaka saimi atkarībā no ūdeņraža emisijas

Saimi var noteikt pēc konstrukcijas galvenajiem parametriem, kas ir kopīgi visiem saimes transportlīdzekļiem. Reizēm parametri var mijiedarboties. Šo ietekmi arī ņem vērā, lai nodrošinātu, ka saimē ietver tikai transportlīdzekļus ar līdzīgām ūdeņraža emisiju pazīmēm.

2. Tādēļ tie transportlīdzekļu tipi, kuru tālāk minētie parametri ir identiski, ir uzskatāmi par piederīgiem vienai un tai pašai ūdeņraža emisiju saimei.

Vilces baterija:

- a) baterijas tirdzniecības nosaukums vai preču zīme;
- b) izmantoto elektroķīmisko kombināciju tipa norāde;
- c) baterijas elementu skaits;
- d) baterijas moduļu skaits;
- e) baterijas nominālais spriegums (V);
- f) baterijas enerģija (kWh);
- g) gāzu kombinācijas diapazons (procentos);
- h) baterijas moduļa(-u) vai komplekta tips(-i);
- i) dzesēšanas sistēmas tips (ja ir).

Iebūvētais lādētājs:

- a) dažādu lādētāja daļu marka un tips;
 - b) nominālā jauda (kW);
 - c) uzlādes maksimālais spriegums (V);
 - d) uzlādes maksimālā intensitāte (A);
 - e) kontroles vienības marka un tips (ja ir);
 - f) darbības, kontroles un drošuma diagramma;
 - g) uzlādes periodu raksturojums.
-

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV